

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 111

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

62. évfolyam

2019. április 25.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2019/629 rendelete (2019. április 17.) az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyv módosításáról** 1
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/630 rendelete (2019. április 17.) az 575/2013/EU rendeletnek a nemteljesítő kitettségekre vonatkozó minimális veszteségfedezet tekintetében történő módosításáról** ⁽¹⁾ 4
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/631 rendelete (2019. április 17.) az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról, valamint a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről** ⁽¹⁾ 13
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/632 rendelete (2019. április 17.) a 952/2013/EU rendeletnek az Uniós Vámkódexben előírt elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő eszközök átmeneti alkalmazásának meghosszabbítása céljából történő módosításáról** 54

IRÁNYELVEK

- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/633 irányelve (2019. április 17.) a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokról** 59

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

II *Nem jogalkotási aktusok*

BELSŐ SZABÁLYZATOK ÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYZATOK

★ A Bíróság eljárási szabályzatának módosításai	73
---	----

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU, Euratom) 2019/629 RENDELETE

(2019. április 17.)

az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen 256. cikkének (1) bekezdésére, valamint 281. cikkének második bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen 106a. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel a Bíróság kérelmére,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Bizottság véleményeire ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az (EU, Euratom) 2015/2422 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bíróság a Törvényszékkel együtt elvégezte az általuk gyakorolt hatáskörök átfogó áttekintését, és megvizsgálta, hogy az említett rendelet értelmében végrehajtott, az Unió bíróságainak szervezeti felépítésére irányuló reformra tekintettel, szükséges-e bizonyos változtatásokat végrehajtani a Bíróság és a Törvényszék közötti hatáskörmegosztást vagy a fellebbezéseknek a Bíróság általi kezelését illetően.
- (2) Amint az a Bíróság által 2017. december 14-én az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé terjesztett jelentésben megfogalmazásra került, a Bíróság úgy véli, hogy a jelen szakaszban nem szükséges változtatásokat javasolni az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 267. cikke alapján előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések kezelését illetően. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az uniós bírósági rendszer sarokkövét képezik, és az említett kérelmek gyorsan feldolgozásra kerülnek, ezért jelenleg nincs szükség arra, hogy az Európai Unió Bíróságának alapokmányában meghatározott egyes ügycsoportokban az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megtárgyalása és eldöntése a Törvényszék hatáskörébe kerüljön.
- (3) A Bíróság és a Törvényszék által végzett vizsgálat ugyanakkor rámutatott, hogy a Bíróság által az EUMSZ 260. cikkének (2) vagy (3) bekezdése alapján hozott ítélet végrehajtásának elmulasztásához kapcsolódóan, a Bizottság által elfogadott jogi aktus ellen valamely tagállam által indított megsemmisítés iránti kereset elbírálása során a Törvényszék komoly nehézségekkel szembesülhet, amennyiben a Bizottság és az érintett tagállam eltérő álláspontot képvisel a tagállam által a Bíróság ítéletének teljesítése érdekében elfogadott intézkedések megfelelősége tekintetében. Az említett okoknak megfelelően az EUMSZ 260. cikkének (2) vagy (3) bekezdése alapján valamely tagállamra kirótt átalányösszeggel vagy kényszerítő bírsággal kapcsolatos jogvitákat szükségesnek tűnik a Bíróság kizárólagos hatáskörébe utalni.

⁽¹⁾ A 2018. július 11-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a 2018. október 23-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. március 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. április 9-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2015/2422 rendelete (2015. december 16.) az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyv módosításáról (HL L 341., 2015.12.24., 14. o.).

- (4) A Bíróság és a Törvényszék által lefolytatott vizsgálatból az is kitűnik, hogy számos fellebbezést olyan ügyekben nyújtanak be, amelyek már kétszer is elbírálás tárgyát képezték, először valamely független fellebbezési tanács, majd a Törvényszék részéről, továbbá hogy a Bíróság számos ilyen fellebbezést elutasít azzal az indokkal, hogy azok egyértelműen megalapozatlanok vagy nyilvánvalóan elfogadhatatlanok. Annak érdekében, hogy a Bíróság azokra az ügyekre összpontosíthasson, amelyek a részéről teljeskörű figyelmet igényelnek, a megfelelő igazságszolgáltatásra törekedve olyan eljárást kell bevezetni az ilyen ügyekkel kapcsolatos fellebbezéseket illetően, amely lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy csak azokat a fellebbezéseket fogadja be teljes egészében vagy részben, amelyek az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vetnek fel.
- (5) Tekintettel a Bíróság elé terjesztett ügyek számának folyamatos növekedésére, és az Európai Unió Bírósága elnökének 2018. július 13-i levelével összhangban, e szakaszban elsőbbséget kell biztosítani a fent említett eljárás bevezetésének, amelynek értelmében a Bíróság határozza meg a fellebbezés befogadhatóságáról. A Bíróság 2018. március 26-i kérelmének azon elemét, amely a kötelezettségzegési eljárások egy részének a Törvényszék hatáskörébe utalására vonatkozik, egy későbbi szakaszban kell megvizsgálni, miután 2020 decemberéig elkészül az (EU, Euratom) 2015/2422 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében előírt jelentés a Törvényszék működéséről. Emlékeztetni kell arra, hogy e jelentésnek elsősorban a Törvényszék hatékonyságát és a bírói létszám 56-ra való emelésének szükségességét és eredményességét kell vizsgálnia, figyelemmel arra a célkitűzésre is, hogy az (EU, Euratom) 2015/2422 rendelet preambulumban foglaltak szerint a Törvényszéken belül biztosítani kell a nemek közötti egyensúlyt.
- (6) Következésképpen módosítani kell az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyvet, biztosítva egyúttal az e jegyzőkönyvben foglalt rendelkezések és az EUMSZ megfelelő rendelkezései közötti teljeskörű terminológiai egységességet, továbbá megfelelő átmeneti rendelkezéseket kell megállapítani az e rendelet hatálybalépésének időpontjában folyamatban lévő ügyek kezelésére,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 3. jegyzőkönyv a következőképpen módosul:

1. Az 51. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„51. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 256. cikkének (1) bekezdésében foglaltaktól eltérve, a Bíróság rendelkezik hatáskörrel a következő keresetek elbírálására:

- a) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. és 265. cikkében említett azon keresetek, amelyeket a tagállamok valamelyike nyújt be:
- i. jogalkotási aktus ellen, az Európai Parlament, az Európai Tanács vagy a Tanács aktusa ellen vagy az említett intézmények közül egynek vagy többnek a mulasztása miatt, kivéve:
- a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján elfogadott határozatokat;
 - a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke szerinti kereskedelempolitikai védintézkedésekre vonatkozó valamely tanácsi rendelet alapján elfogadott jogi aktusokat;
 - azokat a tanácsi jogi aktusokat, amelyek révén a Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés 291. cikkének (2) bekezdésével összhangban végrehajtási hatáskört gyakorol;
- ii. a Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 331. cikkének (1) bekezdése szerinti valamely aktusa ellen vagy mulasztása miatt;
- b) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. és 265. cikkében említett azon keresetek, amelyeket az uniós intézmények valamelyike nyújt be jogalkotási aktus, az Európai Parlament, az Európai Tanács, a Tanács, a Bizottság vagy az Európai Központi Bank aktusa ellen vagy az említett intézmények közül egynek vagy többnek a mulasztása miatt;
- c) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkében említett azon keresetek, amelyeket a tagállamok valamelyike nyújt be a Bíróság által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 260. cikke (2) bekezdésének második albekezdése vagy (3) bekezdésének második albekezdése alapján hozott ítélet végrehajtásának elmulasztásához kapcsolódóan, a Bizottság által elfogadott jogi aktus ellen.”

2. A jegyzőkönyv a következő cikkel egészül ki:

„58a. cikk

Amennyiben az Unió alábbi hivatalai valamelyikének független fellebbezési tanácsa által hozott határozatra vonatkozóan a Törvényszék által hozott határozat ellen fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság előzetesen határoz a fellebbezés befogadhatóságáról:

- a) az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala;
- b) a Közösségi Növényfajta-hivatal;
- c) az Európai Vegyianyag-ügynökség;
- d) az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynöksége.

Az első bekezdésben említett eljárás a Törvényszék azon határozatai ellen benyújtott fellebbezésre is alkalmazandó, amely az Unió bármely más hivatalán vagy ügynökségén belül 2019. május 1. után létrehozott olyan független fellebbezési tanács határozatára vonatkozik, amelynél eljárást kell kezdeményezni, mielőtt a Törvényszék előtt keresetet lehetne indítani.

A fellebbezést az eljárási szabályzatban meghatározott részletes szabályoknak megfelelően teljes egészében vagy részben befogadható, ha az az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából jelentős kérdést vet fel.

A fellebbezés befogadhatóságára vonatkozó határozatot indokolni kell és közzé kell tenni.”

2. cikk

Az e rendelettel módosított 3. jegyzőkönyv alapján a Bíróság hatáskörébe tartozó, 2019. május 1-jén a Törvényszék előtt folyamatban lévő azon ügyeket, amelyekben az eljárás írásbeli szakasza az említett időpontban még nem zárult le, a Bíróság elé kell utalni.

3. cikk

A 3. jegyzőkönyv 58a. cikke szerinti eljárás nem alkalmazandó azokra a fellebbezésekre, amelyek 2019. május 1-jén a Bíróság előtt folyamatban vannak.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hónap első napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2019. április 17-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/630 RENDELETE**(2019. április 17.)****az 575/2013/EU rendeletnek a nemteljesítő kitétségekre vonatkozó minimális veszteségfedezet tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A nemteljesítő kitétségeket kezelő átfogó stratégia létrehozása az Unió fontos célja azon szándékának megvalósításán belül, hogy a pénzügyi rendszert ellenállóbbá tegye. Jóllehet a nemteljesítő kitétségek kezelése elsősorban a bankok és a tagállamok felelőssége, a nemteljesítő kitétségek jelenlegi magas állományának csökkentése, a nemteljesítő kitétségek jövőbeli túlzott felhalmozódásának megelőzése, illetve a nem banki ágazatban a rendszerszintű kockázatok kialakulásának megelőzése egyértelmű uniós dimenzióval is bír. Tekintettel a banki és a pénzügyi rendszerek összekapcsolódottságára az egész Unióban, ahol a bankok több joghatóság alatt és tagállamban működnek, a gazdasági növekedés és a pénzügyi stabilitás szempontjából egyaránt jelentős a tagállamokat és az Unió egészét érintő továbbgyűrűző hatások potenciálja.
- (2) A pénzügyi válság következtében a bankszektorban felhalmozódtak a nemteljesítő kitétségek. Az ezt követő recesszió és a lakásárak esése súlyosan érintették a fogyasztókat. A vonatkozó uniós joggal, mint például a 2008/48/EK ⁽⁴⁾ és a 2014/17/EU ⁽⁵⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban, a fogyasztók jogainak védelme alapvető feladat a nemteljesítő kitétségek problémájának kezelésekor. A 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ ösztönzi az azonnali fizetést a vállalkozások és a hatóságok részéről egyaránt, és elősegíti a nemteljesítő kitétségek olyan mértékű felhalmozódásának megelőzését, mint amilyen a pénzügyi válság éveitől kezdődött.
- (3) Egy integrált pénzügyi rendszer javítani fogja a gazdasági és monetáris unió kedvezőtlen sokkhatásokkal szembeni ellenállóságát azáltal, hogy könnyebbé teszi a határokon átnyúló magánszektorbeli kockázatmegosztást, miközben csökkenti az állami kockázatmegosztás szükségességét is. E célkitűzések megvalósítása érdekében az Uniónak be kell fejeznie a bankunió kialakítását és tovább kell fejlesztenie a tőkepiaci uniót. A nemteljesítő kitétségek lehetséges jövőbeni felhalmozódásának kezelése elengedhetetlen a bankunió megerősítéséhez, mivel ez nélkülözhetetlen a bankszektoron belüli verseny biztosításához, a pénzügyi stabilitás megőrzéséhez és az Unión belüli munkahelyteremtést és a növekedést szolgáló hitelezés elősegítéséhez.
- (4) „Az európai nemteljesítő hitelek kezeléséről” szóló, 2017. július 11-i cselekvési tervében a Tanács felkérte a különböző intézményeket, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket az uniós nemteljesítő kitétségek nagy számának további kezelésére és jövőbeli felhalmozódásuk megelőzésére. A cselekvési terv átfogó megközelítést

⁽¹⁾ HL C 79., 2019.3.4., 1. o.⁽²⁾ HL C 367., 2018.10.10., 43. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. március 14-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. április 9-i határozata.⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/7/EU irányelve (2011. február 16.) a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről (HL L 48., 2011.2.23., 1. o.).

határoz meg, amely egymást kiegészítő szakpolitikai intézkedések együttesére összpontosít négy területen: i. felügyelet; ii. a fizetéseképtelenségi és követelésbehajtási rendszerek strukturális reformjai; iii. az értékcsökkenést elszennvedett eszközök másodlagos piacainak fejlesztése; és iv. a bankrendszer átalakításának támogatása. Ezeket az intézkedéseket uniós és nemzeti szinten kell meghozni. A Bizottság hasonló szándékot jelentett be „A bankunió kiteljesítéséről” szóló, 2017. október 11-i közleményében, amelyben az Unión belüli nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó átfogó csomag kidolgozására szólított fel.

- (5) Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁸⁾ együtt alkotja a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban együttesen: az intézmények) vonatkozó prudenciális szabályokra irányadó jogi keretet. Az 575/2013/EU rendelet többek között az intézményekre közvetlenül alkalmazandó, a szavatolótőkéjük kiszámítására vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz. Az 575/2013/EU rendeletnek a szavatolótőkével kapcsolatos meglévő prudenciális szabályait ezért ki kell egészíteni olyan rendelkezésekkel, amelyek a szavatolótőkéből való levonást írják elő olyan esetekben, amikor a nemteljesítő kitettségeket nem fedezik kellőképpen céltartalékok vagy egyéb kiigazítások. Az ilyen előírás ténylegesen felérne egy, a nemteljesítő kitettségekre vonatkozó prudenciális védőhálózattal, amely minden uniós intézményre egységesen alkalmazandó lenne, és kiterjedne olyan intézményekre is, amelyek a másodlagos piacon működnek.
- (6) A prudenciális védőháló nem akadályozhatja meg az illetékes hatóságokat abban, hogy felügyeleti hatásköreiket a 2013/36/EU irányelvvel összhangban gyakorolják. Amennyiben az illetékes hatóságok eseti alapon meggyőződnek arról, hogy a nemteljesítő kitettségekre vonatkozóan, az e rendelet révén létrehozott prudenciális védőháló alkalmazása ellenére egy adott intézmény nemteljesítő kitettségei nem kellően fedezettek, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy éljenek a 2013/36/EU irányelvben biztosított felügyeleti hatáskörökkel, ideértve azt a hatáskört is, hogy a tőkekövetelmények vonatkozásában az intézményektől különleges tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkezelést követeljenek meg. Ezért az illetékes hatóságok eseti alapon túlléphetnek az e rendeletben meghatározott követelményeken annak érdekében, hogy a nemteljesítő kitettségek számára megfelelő fedezetet biztosítsanak.
- (7) A prudenciális védőháló alkalmazása céljából helyénvaló a nemteljesítő kitettségek besorolására vonatkozó egyértelmű feltételeket bevezetni az 575/2013/EU rendeletben. Mivel a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁹⁾ a felügyeleti adatszolgáltatás céljára már meghatároz a nemteljesítő kitettségekre vonatkozó kritériumokat, helyénvaló, hogy a nemteljesítő kitettségek besorolása erre a meglévő keretre épüljön. A 680/2014/EU végrehajtási rendelet a hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljára meghatározott nemteljesítő kitettségekre és az alkalmazandó számvetési szabályozás szerinti értékvesztett kitettségekre hivatkozik. Mivel az átstrukturálás befolyásolhatja, hogy egy adott kitettség nemteljesítőként kerül-e besorolásra, a besorolási kritériumok az átstrukturálás hatására vonatkozó világos kritériumokkal egészülnek ki. Az átstrukturálási intézkedéseknek arra kell irányulniuk, hogy fenntartható módon visszaállítsák a hitelfelvetést teljesítő állapotát, és meg kell felelniük az uniós fogyasztóvédelmi jognak, valamint különösen a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelvnek, azonban különböző indokai és következményei lehetnek. Helyénvaló ezért előírni, hogy egy nemteljesítő kitettség átstrukturálása ne szüntesse meg az adott kitettség nemteljesítőként való besorolását, kivéve, ha bizonyos szigorú megszüntetési kritériumok teljesülnek.
- (8) Minél hosszabb ideje nemteljesítő egy kitettség, annál kisebb a valószínűsége, hogy az értéke megtérül. Ezért indokolt, hogy a kitettség azon hányada, amelyet céltartalékokkal, egyéb kiigazításokkal vagy levonásokkal kell fedezni, egy előre meghatározott ütemezés alapján idővel növekedjen. Egy intézmény által megvásárolt nemteljesítő kitettségekre ezért olyan ütemezést kell alkalmazni, amely attól a naptól kezdődik, amikor a nemteljesítő kitettségeket első ízben sorolták be nemteljesítőként, és nem pedig a vásárlás időpontjától. Ebből a célból az eladónak tájékoztatnia kell a vevőt a kitettség nemteljesítőként való besorolásának időpontjáról.
- (9) A részleges leírásokat figyelembe kell venni az egyedi hitelkockázati kiigazítások kiszámításakor. A leírás kétszeri beszámításának elkerülése érdekében a részleges leírást megelőző eredeti kitettségértéket kell alkalmazni. A részleges leírásoknak a védőháló követelményeinek teljesítésére felhasználható tételek listájára való felvételével arra kell ösztönözni az intézményeket, hogy a leírásokat időben felismerjék. Abban az esetben, amikor egy intézmény az adós tartozásánál alacsonyabb áron vásárolt nemteljesítő kitettségeket, a vevőnek a vételár és az adós tartozása közötti különbséget ugyanúgy kell kezelnie, mint egy részleges leírást a prudenciális védőháló alkalmazásában.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽⁹⁾ A Bizottság 680/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. április 16.) az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

- (10) A fedezett nemteljesítő kitettségek általában várhatóan kevésbé jelentős veszteséggel járnak, mint a nem fedezett nemteljesítő kitettségek, mivel a nemteljesítő kitettség biztosítékaul szolgáló hitelkockázati fedezet egy eszközre vonatkozó vagy egy harmadik féllel szembeni egyedi követelést biztosít az intézmény számára az intézménynek a nemteljesítő hitelfeltevővel szembeni általános követelése mellett. Nem fedezett nemteljesítő kitettség esetében csak a nemteljesítő hitelfeltevővel szembeni általános követelés állna rendelkezésre. A nem fedezett nemteljesítő kitettségekhez kapcsolódó nagyobb várható veszteség miatt szigorúbb ütemezés alkalmazandó.
- (11) Az elismert hitelkockázati fedezettel csak részben fedezett kitettség fedezett részét valóban fedezettnek, az elismert hitelkockázati fedezettel nem fedezett részét pedig nem fedezettnek tekinteni. Annak meghatározása érdekében, hogy a nemteljesítő kitettségek mely részeit kell fedezett vagy nem fedezett kitettségként kezelni, a hitelkockázati fedezetre, illetve a teljes mértékben zálogjoggal biztosított fedezetre vonatkozó azon elismerhetőségi kritériumokat, amelyeket a szavatolótőke-követelemények kiszámításához használnak fel, az 575/2013/EU rendeletben meghatározott megfelelő megközelítéssel összhangban kell alkalmazni, ideértve az alkalmazandó értékelési korrekciót is.
- (12) Ugyanazt az egységes ütemezést kell alkalmazni a kitettség nemteljesítését okozó októl függetlenül. A prudenciális védőháló kitettségenként alkalmazandó. A nem fedezett nemteljesítő kitettségek esetében hároméves ütemezés alkalmazandó. Annak érdekében, hogy az intézmények és a tagállamok javíthassák a szerkezetátalakítás vagy a végrehajtási eljárások hatékonyságát, valamint annak elismerése érdekében, hogy az ingatlanl fedezett nemteljesítő kitettségek, valamint az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, elismert fedezetnyújtó által garantált lakáshitelek hosszabb ideig rendelkezzenek bizonyos maradványértékkel, miután a hitelt nemteljesítővé sorolták be, helyénvaló kilencéves ütemezést megállapítani. Egyéb fedezett nemteljesítő kitettségek esetében a teljes fedezet biztosításához hétéves ütemezés alkalmazandó.
- (13) Lehetővé kell tenni az átstrukturálási intézkedések figyelembevételét a vonatkozó fedezeti tényező alkalmazása céljából. Pontosabban a kitettséget továbbra is nemteljesítőként kell besorolni, de a fedezeti követelménynek további egy évig változatlanul kell maradnia. Ezért az abban az évben alkalmazandó tényezőt, amelyben az átstrukturálásra sor került, két évig kell alkalmazni. Amennyiben a további év elteltével a kitettség továbbra is nemteljesítő, az alkalmazandó tényezőt úgy kell meghatározni, mintha nem került volna sor átstrukturálásra, figyelembe véve azt az időpontot, amikor a kitettséget eredetileg nemteljesítőnek sorolták be. Mivel az átstrukturálási intézkedések nem vezethetnek arbitrázshoz, ezt a további évet csak arra az első átstrukturálásra lehet engedélyezni, amelyre a kitettség nemteljesítőként való besorolása óta került sor. Továbbá az az egyéves időszak, amelynek során a fedezeti tényező változatlan marad, nem vezethet a céltartalékképzés ütemezésének meghosszabbításához. Ennek eredményeképpen az olyan átstrukturálás, amelyre a nemteljesítő kitettségként való besorolást követő harmadik évben került sor a nem fedezett kitettségek esetében, illetve a nemteljesítő kitettségként való besorolást követő hetedik évben a fedezett kitettségek esetében, nem késleltetheti a nemteljesítő kitettség teljes fedezését.
- (14) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények a nemteljesítő kitettségeik hitelkockázati fedezeti értékelésekor prudens megközelítést kövessenek, az európai felügyeleti hatóságnak (a továbbiakban: az Európai Bankhatóság) mérlegelnie kell, hogy szükség van-e közös módszertanra, és szükség esetén ki kell dolgoznia azt, különös tekintettel a behajthatósággal és a végrehajthatósággal kapcsolatos feltételezésekre, és lehetőség szerint bele kell foglalnia a hitelkockázati fedezet újraértékelésének ütemezésére vonatkozó minimumkövetelményeket.
- (15) Az új prudenciális védőhálóra való zökkenőmentes átállás megkönnyítése érdekében indokolt, hogy az új szabályok ne legyenek alkalmazandók az 2019. április 26. előtt keletkeztetett kitettségekre.
- (16) Annak érdekében, hogy az 575/2013/EU rendelet e rendelet által bevezetett módosításai időben alkalmazhatók legyenek, e rendeletnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetése napját követő napon kell hatályba lépnie.
- (17) Az 575/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 36. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„m) a nemteljesítő kitettségek elégtelen fedezetének alkalmazandó összege.”

2. A szöveg a következő cikkekkal egészül ki:

„47a. cikk

A nemteljesítő kitettségek

(1) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában a „kitettség” magában foglalja a következő tételek mindegyikét, feltéve, hogy azok nem szerepelnek az intézmény kereskedési könyvében:

- a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum, többek között a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, a hitel, az előleg és a látra szóló betét;
- b) az adott hitelnyújtási kötelezettség, az adott pénzügyi garancia vagy bármely egyéb adott kötelezettség, tekintet nélkül arra, hogy visszavonható vagy visszavonhatatlan, kivéve a le nem hívott hitelkeretek, amelyek bármikor, feltétel nélkül, azonnali hatállyal felmondhatók, vagy amelyeknél a hitelfelvevő hitelképességében bekövetkező minőségromlás automatikusan a megállapodás felmondását eredményezi.

(2) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum kitettségértéke a könyv szerinti értékével egyenlő a következők figyelembevétele nélkül: az esetleges egyedi hitelkockázati kiigazítások, a 34. és a 105. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciók, a 36. cikk (1) bekezdése m) pontjával összhangban levont összegek, a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentések vagy az intézmény által azon legutóbbi időpont óta eszközölt részleges leírások, amikor a kitettséget nemteljesítőként sorolták be.

A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában egy olyan hitelviszonyt megtestesítő instrumentum kitettségértéke, amelyet alacsonyabb áron vásároltak meg, mint az adós által visszafizetendő összeg, tartalmazza a vételár és az adós által visszafizetendő összeg különbségét.

A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában egy adott hitelnyújtási kötelezettség, adott pénzügyi garancia vagy bármely egyéb, az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett adott kötelezettség kitettségértéke a névértéke, amely az intézmény hitelkockázattal szembeni maximális kitettségének felel meg, az előre rendelkezésre bocsátott vagy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet figyelembevétele nélkül. A hitelnyújtási kötelezettségek névértéke az a le nem hívott hitelösszeg, amelynek nyújtására az intézmény kötelezettséget vállalt, valamint az adott pénzügyi garancia névértéke az a maximális összeg, amelyet a szervezetnek fizetnie kellene, ha a garanciát lehívnák.

Az ezen bekezdés harmadik albekezdésében említett névérték nem veszi figyelembe az esetleges egyedi hitelkockázati kiigazításokat, a 34. és a 105. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciókat, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegeket és a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket.

(3) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában a következő kitettségeket kell nemteljesítőként besorolni:

- a) olyan kitettség, amely tekintetében úgy ítélik meg, hogy a nemteljesítés a 178. cikkel összhangban következett be;
- b) olyan kitettség, amely tekintetében úgy ítélik meg, hogy az az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően értékvesztett;
- c) a (7) bekezdés szerinti próbaidőszakban lévő kitettség, ha újabb átstrukturálásra kerül sor, vagy ha a kitettség 30 napot meghaladó késedelembe van;
- d) olyan kötelezettségvállalás formáját öltő kitettség, amelynek lehívásakor vagy egyéb felhasználásakor fennállna annak valószínűsége, hogy a biztosíték érvényesítése nélkül nem kerül teljes egészében visszafizetésre;
- e) olyan pénzügyi garancia formáját öltő kitettség, amelynél valószínűsíthető, hogy a garantált fél lehívja, ideértve azt is, amikor az alapul szolgáló garantált kitettség megfelel a nemteljesítővé való besorolás kritériumainak.

Az a) pont alkalmazásában, ha egy intézmény egy kötelezettel szemben olyan mérlegen belüli kitettségekkel rendelkezik, amelyek 90 napot meghaladó késedelembe vannak, és amelyek az adott kötelezettel szembeni összes, mérlegen belüli kitettség több mint 20 %-át teszik ki, akkor az adott kötelezettel szembeni összes, mérlegen belüli és mérlegen kívüli kitettséget nemteljesítőnek kell besorolni.

(4) Az átstrukturálással nem érintett kitettségek 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában nemteljesítőként való besorolását meg kell szüntetni, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a kitettség teljesíti az alkalmazandó számviteli szabályokkal összhangban értékvesztettként való besorolás, valamint a 178. cikkel összhangban nemteljesítőként való besorolás megszüntetése céljából az intézmény által alkalmazott kilépési kritériumokat;
- b) a kötelezett helyzete olyan mértékben javult, hogy az intézmény meggyőződése szerint valószínű a teljes és időben történő visszafizetés;
- c) a kötelezettnek nincs 90 napot meghaladó késedelve.

(5) A nemteljesítő kitettségnek az alkalmazandó számviteli szabályok szerint értékesítésre tartott befektetett eszközként való besorolása nem szünteti meg a nemteljesítő kitettségként való besorolását a 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában.

(6) Az átstrukturálással érintett nemteljesítő kitettségek 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában nemteljesítőként való besorolását meg kell szüntetni, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a kitettségek esetében már nem áll fenn olyan helyzet, amely a (3) bekezdés értelmében nemteljesítőként való besorolásukhoz vezetne;
- b) legalább egy év telt el az átstrukturálás jóváhagyásának időpontja, illetve a kitettségek nemteljesítőként való besorolásának időpontja óta, attól függően, hogy melyik a későbbi;
- c) az átstrukturálást követően nincs késedelmes összeg, és az intézmény a kötelezett pénzügyi helyzetének elemzése alapján meggyőződött a kitettség teljes egészében és időben történő visszafizetésének valószínűségéről.

A teljes egészében és időben történő visszafizetés nem tekinthető valószínűnek, kivéve, ha a kötelezett rendszeres és időben történő kifizetéseket teljesített a következők valamelyikének megfelelő összegben:

- a) az átstrukturálás jóváhagyása előtt fennálló késedelmes összeg, ha volt késedelmes összeg;
- b) a jóváhagyott átstrukturálás keretében leírt összeg, ha nem volt késedelmes összeg.

(7) Ha egy nemteljesítő kitettség nemteljesítőként való besorolása a (6) bekezdés szerint megszűnik, az ilyen kitettség próbaidőszakba kerül, amíg a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) legalább két év eltelt az átstrukturált kitettség teljesítőként való átsorolásának időpontja óta;
- b) a kitettség próbaidőszakának legalább felében rendszeres és időben történő fizetésekre került sor, ami összességében a tőkeösszeg, illetve a kamat jelentős részének kifizetését eredményezte;
- c) a kötelezettel szembeni egyetlen kitettség sincs 30 napot meghaladó késedelembe.

47b. cikk

Az átstrukturálási intézkedések

(1) Az „átstrukturálási intézkedés” egy olyan engedmény, amelyet valamely intézmény egy olyan kötelezettnek tesz, aki vagy amely nehézségekkel szembesül vagy valószínűleg nehézségekkel fog szembesülni pénzügyi kötelezettségei teljesítése során. Az engedmény veszteséget eredményezhet a hitelező számára, és a következő intézkedések valamelyike értendő alatta:

- a) egy adóssághkötelezvény feltételeinek módosítása, amennyiben az ilyen módosításra nem került volna sor, ha a kötelezett nem szembesült volna nehézségekkel pénzügyi kötelezettségei teljesítése során;
- b) egy adóssághkötelezvény teljes vagy részleges refinanszírozása, amennyiben az ilyen refinanszírozásra nem került volna sor, ha a kötelezett nem szembesült volna nehézségekkel pénzügyi kötelezettségei teljesítése során.

(2) Átstrukturálási intézkedésnek kell tekinteni legalább a következő helyzeteket:

- a) a kötelezett számára a korábbi szerződési feltételeknél kedvezőbb új szerződési feltételek, amennyiben a kötelezett nehézségekkel szembesül vagy valószínűleg nehézségekkel fog szembesülni pénzügyi kötelezettségeinek teljesítése során;
- b) az adott időpontban a hasonló kockázati profillal rendelkező kötelezetteknek az intézmény által kínált szerződési feltételeknél a kötelezett számára kedvezőbb új szerződési feltételek, amennyiben a kötelezett nehézségekkel szembesül vagy valószínűleg nehézségekkel fog szembesülni pénzügyi kötelezettségeinek teljesítése során;
- c) az eredeti szerződési feltételek szerinti kitettség a szerződési feltételek módosítását megelőzően nemteljesítőként volt besorolva, vagy a szerződési feltételek módosításának hiányában nemteljesítőként lett volna besorolva;
- d) az intézkedés az adóssághkötelezvény teljes vagy részleges elengedését eredményezi;
- e) az intézmény jóváhagyja olyan rendelkezések alkalmazását, amelyek lehetővé teszik a kötelezett számára a szerződési feltételek módosítását, és a kitettség az említett rendelkezések alkalmazása előtt nemteljesítőként volt besorolva, vagy a rendelkezések alkalmazásának elmaradása esetén nemteljesítőként lett volna besorolva;

- f) a hitelnyújtás időpontjában vagy ahhoz közeli időpontban a kötelezett tőke- vagy kamattörlesztést teljesített egy, az ugyanazon intézménynél fennálló másik olyan adóssághoz tartozó tekintetében, amelyet nemteljesítő kitettséggént soroltak be, vagy a törlesztés hiányában nemteljesítőként soroltak volna be;
- g) a szerződési feltételek módosítása biztosíték birtokba vételével teljesített visszafizetéssel jár, ha a módosítás engedménynek minősül.
- (3) A következő körülmények jelzik, hogy átstrukturálási intézkedés elfogadására kerülhetett sor:
- a) az eredeti szerződés a módosítását megelőző három hónap során legalább egyszer 30 napot meghaladó késedelemben volt, vagy módosítás hiányában 30 napot meghaladó késedelemben lenne;
- b) a hitelmegállapodás megkötésének időpontjában vagy ahhoz közeli időpontban a kötelezett tőke- vagy kamattörlesztést teljesített egy, az ugyanazon intézménynél fennálló másik olyan adóssághoz tartozó tekintetében, amely az új hitelnyújtást megelőző három hónap során legalább egyszer 30 napot meghaladó késedelemben volt;
- c) az intézmény jóváhagyja olyan rendelkezések alkalmazását, amelyek lehetővé teszik a kötelezett számára a szerződési feltételek módosítását, és a kitettség 30 napot meghaladó késedelemben van, vagy az említett rendelkezések alkalmazásának elmaradása esetén 30 napot meghaladó késedelemben lenne.
- (4) E cikk alkalmazásában a kötelezettnek a pénzügyi kötelezettségei teljesítése során tapasztalt nehézségeit a kötelezett szintjén kell értékelni, figyelembe véve a kötelezett csoportjához tartozó, a csoport számviteli konszolidációjába bevont minden jogi személyt, és a csoport felett ellenőrzést gyakorló természetes személyeket.

47c. cikk

A nemteljesítő kitettségekhez kapcsolódó levonás

(1) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában az intézmények minden egyes nemteljesítő kitettségre vonatkozóan külön határozzák meg az elégtelen fedezet elsődleges alapvető tőkeelemekből levonandó, alkalmazandó összegét, mégpedig úgy, hogy az e bekezdés a) pontjában meghatározott összegből kivonják az e bekezdés b) pontjában meghatározott összeget, amennyiben az e bekezdés a) pontjában említett összeg meghaladja a b) pontban említett összeget:

a) az alábbiak összege:

- i. az egyes nemteljesítő kitettségek nem fedezett része, ha van ilyen, szorozva a (2) bekezdésben említett alkalmazandó tényezővel;
- ii. az egyes nemteljesítő kitettségek fedezett része, ha van ilyen, szorozva a (3) bekezdésben említett alkalmazandó tényezővel;

b) a következő elemek összege, feltéve, hogy ugyanahhoz a nemteljesítő kitettséghez kapcsolódnak:

- i. egyedi hitelkockázati kiigazítások;
- ii. a 34. és a 105. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciók;
- iii. egyéb szavatolótőke-csökkentések;
- iv. a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a belső minősítésen alapuló módszer használatával kiszámító intézmények esetében a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint levont, nemteljesítő kitettségekhez kapcsolódó összegek abszolút értéke, ahol az egyes nemteljesítő kitettségekhez tartozó abszolút értéket úgy kell meghatározni, hogy a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint levont összegeket meg kell szorozni a nemteljesítő kitettségre vonatkozó várható veszteségértéknek a nemteljesítő vagy adott esetben teljesítő kitettségre vonatkozó teljes várható veszteségértékhez való hozzájárulásával;
- v. amennyiben egy nemteljesítő kitettséget az adós tartozásának összegénél alacsonyabb áron vásárolnak meg, a vételár és az adós tartozása közötti különbség;
- vi. az intézmény által a kitettség nemteljesítőként való besorolása óta leírt összegek.

A nemteljesítő kitettség fedezett része a kitettség azon része, amely a szavatolótőke-követelményeknek a harmadik rész II. címe szerinti kiszámítása céljából úgy tekintendő, hogy azt fedezi az előre rendelkezésre bocsátott vagy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, vagy az teljes mértékben zálogjoggal fedezett.

A nemteljesítő kitettség nem fedezett része a 47a. cikk (1) bekezdésében említett kitettségérték és a kitettség fedezett része – ha van ilyen – közötti esetleges különbségnek felel meg.

- (2) Az (1) bekezdés a) pontja i. alpontjának alkalmazásában a következő tényezőket kell alkalmazni:
- a) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő harmadik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,35 a nemteljesítő kitettség nem fedezett részére;
 - b) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő negyedik év első napjától kezdődően: 1 a nemteljesítő kitettség nem fedezett részére;
- (3) Az (1) bekezdés a) pontja ii. alpontjának alkalmazásában a következő tényezőket kell figyelembe venni:
- a) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő negyedik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,25 a nemteljesítő kitettség fedezett részére;
 - b) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő ötödik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,35 a nemteljesítő kitettség fedezett részére;
 - c) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő hatodik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,55 a nemteljesítő kitettség fedezett részére;
 - d) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő hetedik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,70 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően ingatlannal fedezett, vagy amely a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által garantált lakáshitel;
 - e) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő hetedik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,80 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően egyéb előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett;
 - f) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő nyolcadik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,80 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően ingatlannal fedezett, vagy amely a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által garantált lakáshitel;
 - g) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő nyolcadik év első napjától kezdődően: 1 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően egyéb előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett;
 - h) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő kilencedik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,85 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően ingatlannal fedezett, vagy amely a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által garantált lakáshitel;
 - i) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő tizedik év első napjától kezdődően: 1 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően ingatlannal fedezett, vagy amely a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által garantált lakáshitel.
- (4) A (3) bekezdéstől eltérve a nemteljesítő kitettségeknek a hivatalos exporthitel-ügynökségek által garantált vagy biztosított részére a következő tényezőket kell alkalmazni:
- a) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő egy év és hét év közötti időszakban: 0 a nemteljesítő kitettség fedezett részére; és
 - b) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő nyolcadik év első napjától kezdődően: 1 a nemteljesítő kitettség fedezett részére.
- (5) Az EBH megvizsgálja a fedezett nemteljesítő kitettségek értékeléséhez alkalmazott gyakorlatokat, és iránymutatásokat dolgozhat ki egy olyan – az újraértékelés ütemezésére és az eseti módszerekre vonatkozó minimumkövetelményeket tartalmazó – közös módszertan meghatározására, amelyet az előre rendelkezésre bocsátott és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismerhető formáinak prudenciális értékelésére alkalmazni kell, különös tekintettel a nemteljesítő kitettségek behajthatóságával és végrehajthatóságával kapcsolatos feltételezésekre. Ezen iránymutatások magukban foglalhatják a nemteljesítő kitettség fedezett részének meghatározására vonatkozó közös módszertant is, az (1) bekezdésben említettek szerint.
- Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban kell kibocsátani.
- (6) A (2) bekezdéstől eltérve, amennyiben a kitettség esetében átstrukturálási intézkedésre kerül sor a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő egy év és két év között az átstrukturálási intézkedés időpontjában alkalmazandó tényezőt további egy évig kell alkalmazni a (2) bekezdéssel összhangban;

A (3) bekezdéstől eltérve, amennyiben a kitettség esetében átstrukturálási intézkedésre kerül sor a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő két év és hat év között az átstrukturálási intézkedés időpontjában alkalmazandó tényezőt további egy évig alkalmazni kell a (3) bekezdéssel összhangban.

Ez a bekezdés kizárólag a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő első átstrukturálási intézkedéshez kapcsolódóan alkalmazandó.”

3. A 111. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy eszköztétel kitettségértéke az eszköztételnek a 110.cikkkel összhangban elvégzett egyedi hitelkockázati kiigazítások, a 34. cikkel és a 105. cikkel összhangban elvégzett kiegészítő értékelési korrekciók, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek, valamint az eszköztételhez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentések alkalmazásával módosított könyv szerinti értéke. Az I. mellékletben szereplő mérlegen kívüli tételek esetében a kitettségértéket az egyedi hitelkockázati kiigazításokkal és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegekkel csökkentett névértékből kiindulva a következő százalékok figyelembevételével kell kiszámítani:”

4. A 127. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az olyan tételek nem fedezett részeihez, amelyek esetében a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be, illetve lakossággal szembeni kitettségek esetében bármilyen olyan hitelkeret nem fedezett részeihez, amelyek tekintetében a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be, a következő kockázati súlyokat kell rendelni:

- a) 150 %, ha az egyedi hitelkockázati kiigazítások és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek együttes összege kisebb, mint ezen egyedi hitelkockázati kiigazítások és a levonások alkalmazása nélküli kitettségérték nem fedezett részének 20 %-a;
- b) 100 %, ha az egyedi hitelkockázati kiigazítások és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek együttes összege nem kisebb, mint ezen egyedi hitelkockázati kiigazítások és a levonások alkalmazása nélküli kitettségérték nem fedezett részének 20 %-a.”

5. A 159. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„159. cikk

A várható veszteségértékek kezelése

Az intézmények a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított várható veszteségértékeket kötelesek levonni az ezen kitettségekkel kapcsolatos általános és egyedi hitelkockázati kiigazításokból a 110.cikkkel összhangban, valamint az ezen kitettségekkel kapcsolatos, a 34. és a 105. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciókból és a szavatolótőke egyéb csökkentéseinek összegéből, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerint elvégzett levonások kivételével. A 166. cikk (1) bekezdése szerint nemteljesítőként megvásárolt, mérlegen belüli kitettségekre kapott kedvezményeket az egyedi hitelkockázati kiigazításokkal azonos módon kell kezelni. A nemteljesítő kitettségekre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások nem használhatók az egyéb kitettségek várható veszteségértékének fedezésére. Az értékpapírosított kitettségek várható veszteségértékei, illetve az ezekhez a kitettségekhez kapcsolódó általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások nem szerepelhetnek az itt meghatározott számításban.”

6. A 178. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az ügyfélnek az intézménnyel, az anyavállalattal vagy bármely leányvállalatával szembeni jelentős hitelkötelezettsége 90 napot meghaladó késedelembe van. Az illetékes hatóságok a lakossággal szembeni kitettségi osztályba tartozó, lakóingatlanl vagy kkv kereskedelmi ingatlanával biztosított kitettségek esetében, valamint a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek esetében a 90 napos időtartamot 180 nappal helyettesíthetik. A 180 napos időtartam a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja és a 127. cikk esetében nem alkalmazandó.”

7. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„469a. cikk

Eltérés az elsődleges alapvető tőkeelemekből történő levonásoktól nemteljesítő kitettségek esetében

A 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjától eltérve, az intézmények nem vonják le az elsődleges alapvető tőkeelemekből a nemteljesítő kitettségek elégtelen fedezetének alkalmazandó összegét, ha a kitettség 2019. április 26. előtt keletkezett.

Ha egy 2019. április 26. előtt keletkezett kitettség feltételeit az intézmény úgy módosítja, hogy azáltal növeli az intézmény kötelezettségi kitettségét, akkor azt a kitettséget úgy kell tekinteni, mintha azon a napon keletkezett volna, amikortól a módosítás alkalmazandó, és a továbbiakban már nem tartozik az első albekezdésben előírt eltérés hatálya alá.”

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2019. április 17-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/631 RENDELETE**(2019. április 17.)****az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról, valamint a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről****(átdolgozás)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾ és az 510/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ több alkalommal jelentős mértékben módosították. Mivel további módosítások szükségesek, az említett rendeleteket az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.
- (2) Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől kell alkalmazni annak érdekében, hogy a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet átdolgozását és hatályon kívül helyezését követően az átmenet következetes és hatékony módon történjen. A szén-dioxid-kibocsátási előírásokat és azok teljesítésének módozatait azonban 2024-ig célszerű az említett rendeletekben előírt formájukban változtatások nélkül hatályban tartani.
- (3) A Párizsi Megállapodás ⁽⁵⁾ többek között egy hosszú távú célkitűzést ír elő, összhangban azzal a célkitűzéssel, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított globális átlaghőmérséklet-emelkedést jóval 2 °C fok alatt kell tartani, és törekedni kell arra, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított globális átlaghőmérséklet-emelkedés 1,5 °C fokra korlátozódjon. Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (a továbbiakban: az IPCC) az iparosodás előtti szinthez képest mért 1,5 °C-os globális hőmérséklet-emelkedés hatásairól és a kapcsolódó globális üvegházhatásúgáz-kibocsátási pályákról szóló különjelentésében szereplő legújabb tudományos eredmények egyértelműen megerősítik az éghajlatváltozás negatív hatásait. Ez a különjelentés arra a következtetésre jut, hogy a kibocsátás valamennyi ágazatban való csökkentése alapvető fontosságú a globális felmelegedés korlátozása szempontjából.
- (4) A Párizsi Megállapodásban foglalt célkitűzésekhez való hozzájárulás érdekében fel kell gyorsítani a teljes közlekedési ágazat kibocsátásmentessé történő átalakulását, figyelembe véve a Bizottság 2018. november 28-i „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című közleményét, amely felvázolja, hogy milyen, a gazdaság és a társadalom valamennyi ágazatát érintő gazdasági és társadalmi átalakulásokra van szükség ahhoz, hogy 2050-ig megvalósuljon a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás felé való átmenet. A közlekedésből származó légszennyező anyagok kibocsátását, amelyeknek jelentős egészség- és környezetkárosító hatása van, szintén haladéktalanul és drasztikusan csökkenteni kell. A hagyományos belső égésű motorral felszerelt járművek kibocsátásait 2020 után tovább kell csökkenteni. A kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járműveknek el kell terjedniük, és 2030-ra jelentős piaci részesedésre kell szert tenniük. 2030 után tovább kell csökkenteni a személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek általi szén-dioxid-kibocsátást.

⁽¹⁾ HL C 227., 2018.6.28., 52. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. március 27-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. április 15-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 443/2009/EK rendelete (2009. április 23.) a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról (HL L 140., 2009.6.5., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 510/2011/EU rendelete (2011. május 11.) az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról (HL L 145., 2011.5.31., 1. o.).

⁽⁵⁾ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

- (5) A Bizottság „Európa mozgásban – A mindenkit megillető tiszta, versenyképes és összekapcsolt mobilitás felé való, társadalmilag igazságos átmenet programja” című, 2017. május 31-i közleménye és „Az alacsony kibocsátású mobilitás megteremtése – A Földet védelmező, a polgárait jogokkal felruházó, az iparági és munkavállalói számára biztonságot nyújtó Európai Unió” című 2017. november 8-i közleménye kiemeli, hogy a személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások erős ösztönzést adnak az innovációnak és a hatékonyságnak, valamint hozzájárulnak a gépjárműipar versenyképességének megerősítéséhez, és technológiasemleges módon utat nyitnak a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek előtt.
- (6) E rendelet egyértelműen kijelöli a közúti közlekedési ágazatból származó szén-dioxid-kibocsátás csökkentéséhez vezető utat, és hozzájárul ahhoz a kötelező célkitűzéshez, hogy az uniós gazdaság teljes egészének üvegházhatásúgáz-kibocsátása 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkenjen, amely célt az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetéseiben megerősítette, majd a Környezetvédelmi Tanács 2015. március 6-i ülésén a Párizsi Megállapodás keretében az Unió és tagállamai által bejelentett teljesíteni kívánt nemzetileg meghatározott hozzájárulásként jóváhagyta.
- (7) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete ⁽⁶⁾ kötelezettségeket állapít meg a tagállamok számára arra vonatkozóan, hogy teljesítsék az Unió azon célkitűzését, hogy azon ágazatok esetében, amelyek kívül esnek a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁷⁾ létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeren, üvegházhatásúgáz-kibocsátásait 2030-ra a 2005-ös szinthez képest 30 %-kal csökkentse. Az említett ágazatok összkibocsátásának jelentős része a közúti közlekedésből származik. Továbbá a közúti közlekedésből származó kibocsátások növekvő tendenciát mutatnak, és mértékük még mindig jóval meghaladja az 1990-es szinteket. Ha a közúti közlekedésből származó kibocsátások továbbra is nőnek, akkor ezek a növekedések továbbra is semlegesítik a többi ágazatban az éghajlatváltozás megfékezése érdekében elért kibocsátáscsökkentések hatását.
- (8) Az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetéseiben kiemelte, milyen fontos a 2020 utáni időszakban is csökkenteni a közlekedési ágazatban az üvegházhatásúgáz-kibocsátást és a fosszilis tüzelőanyagoktól való függés kockázatait olyan átfogó és technológiasemleges megközelítés révén, amely előmozdítja a kibocsátáscsökkentést és a közlekedés energiahatékonyságát, valamint az elektromos hajtású közlekedést és a megújuló energiaforrások használatát.
- (9) Annak érdekében, hogy az uniós fogyasztók biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energiához jussanak, a kereslet mérséklését elősegítő energiahatékonyság az egyike az energiaunióra vonatkozóan elfogadott stratégiáról szóló, „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekintő éghajlat-politika keretstratégiája” című 2015. február 25-i bizottsági közleményben foglalt öt, egymást kölcsönösen erősítő és egymással szorosan összefüggő dimenzió. A közlemény megállapítja, hogy noha az összes gazdasági ágazatnak lépéseket kell tennie energiahatékonyságának növelése érdekében, a közlekedésben hatalmas energiahatékonysági potenciál rejlik, amely többek között úgy tud érvényre jutni, ha a 2030-ig tartó időszakban továbbra is a személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások szigorítására összpontosítunk.
- (10) A 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet 2015-ben végzett értékelésében megállapítást nyert, hogy e rendeletek még mindig relevánsak és összességükben koherensek, valamint jelentős kibocsátáscsökkentést eredményeznek, miközben költséghatékonyság szempontjából felülmúlják a várakozásokat. Emellett jelentős többletértéket eredményeztek az Unió számára, amelyet tagállami intézkedések révén nem lehetett volna ugyanolyan mértékben elérni. Az említett rendeletek előnyeit azonban lassanként felemészti az új európai menetciklus (a továbbiakban: NEDC) keretében mért szén-dioxid-kibocsátások és a valós feltételek mellett vezetett járművek szén-dioxid-kibocsátásai közötti egyre nagyobb eltérés.
- (11) Ezért indokolt továbbra is követni a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet célkitűzéseit, aminek módja a személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó, a 2030-ig tartó időszakra kiterjedő új széndioxidkibocsátás-csökkentési célértékek megállapítása a teljes uniós járműállomány tekintetében. Az említett célértékek szintjének meghatározása során figyelembevételre került, hogy mennyire hatékonyan járulnak hozzá az (EU) 2018/842 rendelet hatálya alá tartozó ágazatokból származó kibocsátások költséghatékonyság csökkentéséhez a 2030-ig tartó időszakban, hogy milyen költségeket és megtakarításokat eredményeznek a társadalom, a gyártók és a járműhasználók számára, továbbá, hogy milyen közvetlen és közvetett hatást gyakorolnak a foglalkoztatásra, a versenyképességre és az innovációra valamint, hogy milyen járulékos előnyöket eredményeznek a légszennyezés csökkentése és az energiabiztonság szempontjából. Figyelemmel arra, hogy a személygépkocsik piaci részesedése nagyobb, és ebből következően szén-dioxid-kibocsátásuk összmennyisége jelentősen magasabb, mint a könnyű haszongépjárművéké, célszerű eltérő megközelítést alkalmazni a személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

- (12) Társadalmilag elfogadható és igazságos átmenetet kell biztosítani a kibocsátásmentes mobilitás felé. Ezért fontos, hogy a gépjárműipari értéklánc egészében figyelembe vegyék ezen átmenet társadalmi hatásait, és proaktív módon kezeljék a foglalkoztatásra gyakorolt hatásokat. Ezért uniós, nemzeti és regionális szintű célzott programokat kell fontolóra venni a dolgozók átképzése, továbbképzése és átcsoportosítása, továbbá a hátrányos helyzetű közösségek és régiók oktatási és álláskeresési kezdeményezései érdekében, szoros párbeszédet folytatva a szociális partnerekkel és az illetékes hatóságokkal. Ezen átmenet keretében ezen ágazatban meg kell erősíteni a nők foglalkoztatását és az esélyegyenlőséget.
- (13) A kibocsátásmentes mobilitás felé való sikeres átmenet integrált megközelítést és olyan megfelelő környezetet igényel, amely ösztönzőleg hat az innovációra és megőrzi az Unió technológiai vezető szerepét ebben az ágazatban. Ez magában foglalja a kutatásba és innovációba történő állami és magánberuházásokat, a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek növekvő kínálatát, az elektromos és tüzelőanyag töltő infrastruktúra kiépítését, az energiarendszerekbe való integrációt, valamint az akkumulátorok fenntartható anyagellátását és fenntartható termelését, újrafelhasználását és újrafeldolgozását Európában. Ehhez következetes uniós, nemzeti, regionális és helyi szintű intézkedésre van szükség.
- (14) A 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ végrehajtásának keretében 2017-ben megkezdődött az (EU) 2017/1151 bizottsági rendeletben ⁽⁹⁾ előírt új vizsgálati eljárás alkalmazása a személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának mérésére: a könnyűgépjárművekre vonatkozó, világ szinten harmonizált vizsgálati eljárás (a továbbiakban: WLTP). Ezzel a vizsgálati eljárással a valós vezetési feltételek mellett reprezentatívabb szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek állapíthatók meg.
- Ezért helyénvaló, hogy az új szén-dioxid-kibocsátási célértékek már az említett vizsgálati eljárással megállapított szén-dioxid-kibocsátási értékeken alapuljanak. Tekintettel azonban arra, hogy a célértékeknek való megfelelési célokra a WLTP-alapú szén-dioxid-kibocsátási értékek 2021-től már rendelkezésre fognak állni, célszerű, hogy az új szén-dioxid-kibocsátási előírások a 2021-re megállapított célértékekhez viszonyított csökkentési szintekként legyenek meghatározva, és kiszámításuk alapját a WLTP kibocsátás-vizsgálat céljából mért szén-dioxid-kibocsátás képezze. Annak érdekében, hogy a 2025-ben és 2030-ban alkalmazandó kibocsátáscsökkentési célértékek meghatározásához kiindulópontként használt értékek megbízhatóak és reprezentatívak legyenek, az említett mérések elvégzésének feltételeit az (EU) 2017/1152 ⁽¹⁰⁾ és az (EU) 2017/1153 ⁽¹¹⁾ bizottsági végrehajtási rendeletek végrehajtása keretében pontosították.
- (15) Fontos, hogy a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésével kapcsolatos követelmények meghatározása továbbra is Unió- szerű kiszámíthatóságot és tervezési biztonságot nyújtson a járműgyártók számára új személygépkocsijaik és könnyű haszongépjárműveik tekintetében az Unió területén.
- (16) Az 1999/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹²⁾ 2016. évi bizottsági értékelése azonosította az említett jogalkotási aktus további egyértelműsítésének és egyszerűsítésének szükségességét, ami növelhetné az irányelv relevanciáját, hatékonyságát, eredményességét és koherenciáját. A Bizottságnak ezért legkésőbb 2020. december 31-ig felül kell vizsgálnia az említett irányelvet és adott esetben megfelelő jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie. A leginkább tüzelőanyag-hatékony és környezetbarát járművek elterjedésének támogatása érdekében a felülvizsgálatnak ki kell térnie különösen a könnyű haszongépjárművek bevonására, valamint a címkézésre vonatkozó uniós követelmények jobb kialakításának és további harmonizálásának szükségességére, ami a fogyasztókat összehasonlítható, megbízható és felhasználóbarát információkhoz juttathatná a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek előnyeiről, ideértve a légszennyező anyagokra vonatkozó információkat is.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 715/2007/EK rendelete (2007. június 20.) a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről (HL L 171., 2007.6.29., 1. o.).

⁽⁹⁾ A Bizottság (EU) 2017/1151 rendelete (2017. június 1.) a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről, a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 692/2008/EK bizottsági rendelet és az 1230/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról, valamint a 692/2008/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 175., 2017.7.7., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ A Bizottság (EU) 2017/1152 végrehajtási rendelete (2017. június 2.) a szabályozási vizsgálati eljárásnak a könnyű haszongépjárművek tekintetében történő változását tükröző megfeleltetési paraméterek meghatározására szolgáló módszertan megállapításáról és a 293/2012/EU végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 175., 2017.7.7., 644. o.).

⁽¹¹⁾ A Bizottság (EU) 2017/1153 végrehajtási rendelete (2017. június 2.) a szabályozási vizsgálati eljárás változását tükröző megfeleltetési paraméterek meghatározására szolgáló módszertan megállapításáról és az 1014/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 175., 2017.7.7., 679. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1999/94/EK irányelve (1999. december 13.) az új személygépkocsik forgalmazása alkalmával a tüzelőanyag-fogyasztásról és a CO₂-kibocsátásról szóló vásárlói információk rendelkezésre állásáról (HL L 12., 2000.1.18., 16. o.).

- (17) Ezért 2025-re és 2030-ra az új személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek teljes uniós állományára érvényes kibocsátáscsökkentési szinteket kell meghatározni, tekintettel a járműállomány megújulási idejére, valamint arra, hogy a közúti közlekedési ágazatnak hozzá kell járulnia a 2030-as éghajlat- és energiapolitikai célértékek teljesüléséhez. Továbbá e lépcsőzetes megközelítés idejekorán egyértelmű jelet ad a gépjárműiparnak, hogy ne késleltesse az energiahatékony technológiák, valamint a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek piaci bevezetését.
- (18) Az e rendeletben előírt szén-dioxid-kibocsátási előírások az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre alkalmazandók. Az ilyen járművek jelenlegi állományát illetően, ideértve a használt járműveket is, a kibocsátás csökkentését célzó további intézkedések is hozhatók, többek között nemzeti és uniós szinten. Például intézkedések hozhatók a járműállomány magasabb megújulási arányának ösztönzésére annak érdekében, hogy a régebbi típusú, magasabb kibocsátású járműveket a lehető leggyorsabban hatékonyabb járművekre cseréljék. A megfizethetőbb kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművekhez való hozzáférés ösztönözheti a fogyasztói magatartásváltozást, valamint az alacsony kibocsátású technológiák gyorsabb elterjedését.
- (19) Míg az Unió a világ legnagyobb gépjárműgyártóinak egyike, és technológiai vezető szerepet tölt be a globális gépjárműipari ágazatban, a verseny egyre kiegyensúlyozottabb, és ez az ágazat – az elektromos erőátviteli rendszerek, valamint az együttműködő, összekapcsolt és automatizált mobilitás terén megvalósuló új innovációknak köszönhetően – gyorsan változik. Ahhoz, hogy az Unió megőrizze globális versenyképességét és piacokhoz való hozzáférést, olyan keretszabályozásra – többek között a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművekkel kapcsolatos olyan különös ösztönzőre – van szüksége, amely hozzájárul egy nagy nemzeti piac kialakulásához, és támogatja a technológiai fejlődést és az innovációt.
- (20) A kibocsátásmentes mobilitás felé történő zökkenőmentes átmenet megkönnyítése érdekében egy kimondottan ezt a célt szolgáló ösztönző mechanizmust kell bevezetni. Ezt a mechanizmust úgy kell kialakítani, hogy előmozdítsa a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek elterjedését az uniós piacon. Továbbá egy egyedi átmeneti intézkedést kell bevezetni annak érdekében, hogy a fogyasztók számára elérhetőek legyenek a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek azokban a tagállamokban, amelyekben alacsony szintű az ilyen járművek piaci elterjedése.
- (21) A kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek EU-s járműállományon belüli arányára vonatkozó megfelelő referenciaértékek megállapításával, valamint egy jól átgondolt mechanizmus bevezetésével, amellyel a gyártóra vonatkoztatott fajlagos kibocsátási célértéket a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járműveknek a gyártó saját állományán belüli arányának alapján kiigazítják, határozottan és hitelt érdemlően ösztönözni lehet az ilyen járművek kifejlesztését, elterjesztését és értékesítését, miközben a hagyományos belső égésű motorok hatékonyságának további fokozására irányuló lehetőség továbbra is fennáll.
- (22) A kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek után járó jóváírások megállapításakor indokolt a különböző járművek szén-dioxid-kibocsátásában mutatkozó különbségeket figyelembe venni. Ami a személygépkocsikat illeti, el kell ismerni az alacsony kibocsátású járműveknek, különösen a külső töltésű hibrid járműveknek a kibocsátásmentes járművek felé történő átmenetben betöltött szerepét. A kiigazítási mechanizmusnak biztosítania kell, hogy a referenciaszintet meghaladó teljesítményt nyújtó gyártók magasabb fajlagos kibocsátási célértékek előnyeit élvezhessék. A kiegyensúlyozott megközelítés érdekében a mechanizmuson belül korlátokat kell szabni a lehetséges kiigazítások mértékének. Ez ösztönzőleg fog hatni az elektromos és tüzelőanyag töltő infrastruktúra időben történő kiépítésére, és mind a fogyasztók, mind a versenyképesség, mind a környezet szempontjából nagy előnyöket biztosít.
- (23) A teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték megvalósítására irányuló jogszabályi keretnek a verseny szempontjából semleges, társadalmilag méltányos és az európai gépjárműgyártók sokféleségét figyelembe vevő fenntartható kibocsátáscsökkentési célértékeket kell kitűznie, valamint el kell kerülnie a köztük lévő verseny indokolatlan torzulását.
- (24) Annak érdekében, hogy a személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek piacának sokszínűsége megmaradjon, és hogy e piac képes legyen kielégíteni az eltérő fogyasztói igényeket, a fajlagos kibocsátásra vonatkozó célértékeket a járművek rendeltetésének függvényében, lineáris alapon kell meghatározni. A tömeg rendeltetési paraméterként való fenntartása a hatályban lévő rendszerrel összhangban lévőnek tekintendő. A közutakon használt járművek tömegének pontosabb figyelembevétele érdekében a paramétert 2025-től kezdődő hatállyal a jármű menetkész tömegéről a jármű vizsgálati tömegére kell módosítani, a WLTP-ben meghatározottak szerint.
- (25) El kell kerülni, hogy a teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékek a járműállomány átlagos tömegében bekövetkezett változások nyomán módosuljanak. Az átlagos tömegben bekövetkező változásokat ezért haladéktalanul figyelembe kell venni a fajlagos kibocsátási célértékek kiszámításánál, és az e célra használt átlagos tömeg értékét 2025-től kezdődő hatállyal kétfévente ki kell igazítani.
- (26) Annak érdekében, hogy a kibocsátáscsökkentési erőfeszítések elosztása a verseny szempontjából semleges és méltányos, valamint a személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek piacának sokféleségét tükröző módon történjen, továbbá tekintettel a WLTP-alapú fajlagos kibocsátási célértékekre való 2021-es átállásra, helyénvaló,

hogy a határértékgörbe meredeksége az abban az évben nyilvántartásba vett összes új jármű fajlagos szén-dioxid-kibocsátása alapján és a teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékek 2021, 2025 és 2030 közötti változásainak figyelembevételével kerüljön megállapításra annak biztosítása érdekében, hogy minden gyártó egyenlő mértékben vegye ki a részét a kibocsátás-csökkentésre irányuló erőfeszítésekből. Ami a könnyű haszongépjárműveket illeti, a kisebb tömegű személygépkocsi-alapú kisteherautók gyártóinak esetében ugyanaz a megközelítés alkalmazandó, mint a személygépkocsi-gyártók esetében, míg a nehezebb szegmensbe tartozó járműveket gyártók tekintetében a teljes céldőszak vonatkozásában magasabb és rögzített meredekségű görbét kell megállapítani.

- (27) E rendelet úgy kívánja elérni a célkitűzéseit, hogy többek között ösztönzőket teremtsen a gépjárműipar számára az új technológiákba való beruházásra. A rendelet tevékenyen előmozdítja az ökoinnovációt és olyan mechanizmussal szolgál, amely alkalmas a jövőbeni technológiai fejlődés követésére. A tapasztalatok azt mutatják, hogy az ökoinnovációs megoldások hozzájárultak a 443/2009/EK rendelet és az 510/2011/EU rendelet költséghatékony-ságához csakúgy, mint a valós vezetési feltételek melletti szén-dioxid-kibocsátások csökkentéséhez. Ezt a módozatot ezért meg kell tartani, a hatályát pedig ki kell terjeszteni a légkondicionáló rendszerek hatékonyság-javításának ösztönzésére.
- (28) Biztosítani kell azonban, hogy a különféle ösztönzők, így az ökoinnovációs megoldásokra, valamint a hivatalos vizsgálati eljárás során bizonyítottan kibocsátáscsökkentő hatással járó technológiákra irányuló ösztönzők egyensúlyban legyenek. Következésképpen helyénvaló megtartani az ökoinnovációs csökkentésekre megállapított felső határértéket, amelyeket a gyártó figyelembe vehet a célértékeknek való megfelelés szempontjából. A Bizottság számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy felülvizsgálja e felső határérték szintjét – különösen azért, hogy figyelembe vegye a hivatalos vizsgálati eljárásban bekövetkezett változások hatásait. Helyénvaló továbbá pontosítani, hogy hogyan számolják ki a csökkentéseket a célértékeknek való megfelelés céljaira.
- (29) A fenntartható könnyű részegységek fontosak az új járművek energiafogyasztásának és szén-dioxid-kibocsátásának csökkentéséhez. További fejlesztésüknek és elterjesztésüknek támogatnia kell a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású mobilitás felé történő átmenetet.
- (30) A 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹³⁾ harmonizált keretet hozott létre, amely tartalmazza a hatálya alá tartozó valamennyi új jármű jóváhagyásához szükséges igazgatási rendelkezéseket és általános műszaki követelményeket. Az e rendeletnek való megfelelésért felelős szervnek azonosnak kell lennie azzal a szervvel, amely a 2007/46/EK irányelvvel összhangban felelős a típusjóváhagyási eljárás minden vonatkozásáért és a gyártás megfelelőségének biztosításáért.
- (31) A típusjóváhagyás céljából a 2007/46/EK irányelv II. melléklete szerinti különleges rendeltetésű járművekre különleges előírások vonatkoznak, ezért ezeket ki kell zárni e rendelet hatálya alól.
- (32) Azokban az esetekben, amikor a 2 610 kg vagy a 2 840 kg referenciatömeget meghaladó, kibocsátásmentes könnyű haszongépjárművek adott esetben csak az energiatároló rendszer tömege miatt nem tartoznának e rendelet hatálya alá, helyénvaló lehetővé tenni, hogy az említett járműveket e rendelet hatálya alá tartozónak tekintsék.
- (33) A kibocsátáscsökkentési célértékek meghatározása tekintetében nem célszerű ugyanazt a módszert alkalmazni a nagy mennyiségben gyártókra, mint a kis mennyiségben gyártókra, akik vagy amelyek az e rendeletben előírt kritériumok alapján függetlennek tekintendők. A kis mennyiségben termelő gyártók számára lehetővé kell tenni, hogy alternatív kibocsátáscsökkentési célértékeket kérelmezhessenek, amelyek összefüggenek az adott gyártó járműveinek a fajlagos szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére irányuló műszaki kapacitásával, valamint összeegyeztethetők az érintett piaci szegmens jellemzőivel.
- (34) Annak tudomásulvételeként, hogy a járművek rendeltetése alapján meghatározott fajlagos kibocsátási célértékek teljesítése aránytalan mértékben érintené a legkisebb gyártókat, hogy a eltérési eljárás nagy adminisztratív terhet jelent, és hogy elhanyagolható az e gyártók járműeladásai kapcsán elért széndioxidkibocsátás-csökkenésben mérhető előny, a fajlagos kibocsátási célértékek és a többletkibocsátási díj hatálya nem terjed ki azokra a gyártókra, akik vagy amelyek évente kevesebb mint 1 000, az Unióban nyilvántartásba vett új személygépkocsit és új könnyű haszongépjárművet gyártanak. Ha azonban egy mentességet már élvező gyártó mégis eltérést kérelmez, és azt meg is kapja, helyénvaló előírni számára, hogy az ilyen gyártó teljesítse az említett eltérési célértéket.
- (35) A részipiaci gyártók számára a 95 g szén-dioxid/km-es teljes uniós járműállományra vonatkozó célértéktől való eltérés engedélyezésére szolgáló eljárás biztosítja, hogy az ezen részipiaci gyártóktól elvárt kibocsátáscsökkentés az említett célérték tekintetében összhangban legyen a nagy mennyiséget gyártóktól elvárta. Helyénvaló, hogy az ilyen részipiaci gyártók részére a 2025-től 2028-ig alkalmazandó célértékek tekintetében továbbra is biztosítva legyen az eltérés engedélyezésének lehetősége.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról (keretirányelv) (HL L 263., 2007.10.9., 1. o.).

- (36) Az Unió területén nyilvántartásba vett valamennyi új, a gyártók felelősségi körébe tartozó személygépkocsira és könnyű haszongépjárműre vonatkozó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás meghatározásakor minden személygépkocsit és könnyű haszongépjárművet figyelembe kell venni, adott esetben függetlenül tömegüktől vagy egyéb jellemzőiktől. Bár a 715/2007/EK rendelet nem terjed ki azon 2 610 kg-ot meghaladó referenciatömegű személygépkocsikra és könnyű haszongépjárművekre, amelyekre az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében nem terjesztették ki a típusjóváahagyást, e járművek kibocsátását a 715/2007/EK rendelet értelmében rögzítettekkel azonos mérési eljárásokkal kell mérni, nevezetesen a 692/2008/EK bizottsági rendeletben ⁽¹⁴⁾ és az (EU) 2017/1151 rendeletben előírt eljárásokkal, valamint a 443/2009/EK rendelet és az 510/2011/EU rendelet alapján elfogadott megfeleltetési eljárásokkal, különösen az (EU) 2017/1152 és (EU) 2017/1153 végrehajtási rendelet szerinti eljárásokkal. Az így kapott szén-dioxid-kibocsátási értékeket fel kell tüntetni a jármű megfelelési nyilatkozatában annak érdekében, hogy a járművet fel lehessen venni a nyomonkövetési rendszerbe.
- (37) A befejezett könnyű haszongépjárművek fajlagos szén-dioxid-kibocsátását az alajármű gyártójához kell hozzárendelni.
- (38) Indokolt figyelembe venni a könnyű haszongépjárművek azon gyártóinak különleges helyzetét, akik vagy amelyek többlépcsős típusjóváahagyásban részt vevő nem teljes járműveket gyártanak. Noha ezek a gyártók felelősek a szén-dioxid-kibocsátási célértékek teljesítéséért, lehetőséget kell számukra biztosítani arra, hogy észszerű bizonyossággal előre jelezzék a befejezett járművek szén-dioxid-kibocsátását. A Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy ezeket a szükségleteket a 715/2007/EK rendelet értelmében elfogadott végrehajtási intézkedések megfelelően tükrözzék.
- (39) Annak érdekében, hogy a gyártók számára az e rendeletben előírt célértékek elérése céljából rugalmasságot lehessen biztosítani, a gyártók – nyílt, átlátható és megkülönböztetésmentes eljárások keretében – csoportosulásokat hozhatnak létre. A csoportosulás létrehozásáról szóló megállapodás időbeli hatálya nem haladhatja meg az öt évet, azonban meghosszabbíthatóknak kell lennie. Amennyiben a gyártók csoportosulást hoznak létre, és a csoportosulás egészének átlagos kibocsátása nem haladja meg a csoportosulás számára előírt fajlagos kibocsátási célértéket, akkor úgy kell tekinteni, hogy a gyártók teljesítették a célértékeket.
- (40) A gyártók számára biztosított azon lehetőség, hogy csoportosulásokat hozzanak létre, a szén-dioxid-kibocsátási célértékeknek való megfelelés költséghatékony módjának bizonyult és különösen azon gyártók esetében könnyítette meg a követelményeknek való megfelelést, akik vagy amelyek korlátozott számú járműtípust állítanak elő. A versenysemlegesség javítása érdekében a Bizottságot fel kell ruházni azzal a hatáskörrel, hogy pontosítsa, milyen feltételek mellett hozhatnak létre csoportosulást egymástól független gyártók, aminek köszönhetően a kapcsolt vállalkozások helyzetével egyenértékű helyzetbe kerülnek.
- (41) Az e rendelet szerint meghatározott célértékek teljesülésének biztosítása érdekében megbízható megfelelési mechanizmusra van szükség.
- (42) Az e rendeletben előírt szén-dioxid-csökkentések eléréséhez az is elengedhetetlen, hogy a használatban lévő járművek kibocsátásai megfeleljenek a típusjóváahagyás során megállapított szén-dioxid-értékeknek. Ezért lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy egy gyártó átlagos fajlagos kibocsátásainak kiszámítása során figyelembe vegyen minden olyan rendszerszerű nem megfelelést, amelyet a típusjóváahagyó hatóságok állapítottak meg a használatban lévő járművek szén-dioxid-kibocsátását illetően.
- (43) A Bizottságot fel kell ruházni az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy létrehozson és végrehajtson egy olyan eljárást, amellyel ellenőrizni lehet az üzemelő járművek WLTP-nek megfelelően meghatározott szén-dioxid-kibocsátásainak és a megfelelési nyilatkozatokban rögzített szén-dioxid-kibocsátási értékeknek való megfelelést. Ezen eljárás kidolgozása során különös figyelmet kell fordítani a módszerek azonosítására, beleértve a tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztás-figyelő fedélzeti eszközökből származó adatok használatát olyan stratégiák feltárására, amelyek révén a jármű szén-dioxid-kibocsátási teljesítményét a típusjóváahagyási vizsgálat során mesterségesen javítják. Amennyiben az ilyen ellenőrzések során a jármű szén-dioxid-kibocsátási teljesítményét mesterségesen javító eltéréseket vagy stratégiákat találunk, az említett megállapításokat elegendő indoknak kell tekinteni annak feltételezéséhez, hogy fennáll az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁵⁾ és a 715/2007/EK rendeletben megállapított előírásoknak való meg nem felelés súlyos kockázata, és a tagállamoknak ezen az alapon meg kell hozniuk az (EU) 2018/858 rendelet XI. fejezete szerinti szükséges intézkedéseket.
- (44) Az új személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek fajlagos szén-dioxid-kibocsátását az Unióban összehangolt alapelvek alapján, a WLTP vizsgálati eljárással összhangban kell mérni. E rendelet adminisztrációs terheinek minimális szintre való csökkentése érdekében a teljesítés mérését az Unióban nyilvántartásba vett

⁽¹⁴⁾ A Bizottság 692/2008/EK rendelete (2008. július 18.) a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváahagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és végrehajtásáról (HL L 199., 2008.7.28., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/858 rendelete (2018. május 30.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváahagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2018.6.14., 1. o.).

új személygépkocsikra és könnyű haszongépjárművekre vonatkozó, a tagállamok által összegyűjtött és a Bizottságnak bejelentett adatok alapján kell végezni. A teljesítés értékeléséhez használt adatok egységességének biztosítása érdekében ezen adatok összegyűjtésének és bejelentésének folyamatát a lehető legnagyobb mértékben össze kell hangolni. Az illetékes hatóságok pontos és hiánytalan adatok szolgáltatásával kapcsolatos felelősségét egyértelműen meg kell állapítani csakúgy, mint azt, hogy az adatminőségi ügyek kezelésében hatékonyan együtt kell működniük mind egymással, mind a Bizottsággal.

- (45) Az e rendeletben előírt célértékek gyártók általi teljesítését uniós szinten kell értékelni. Az e rendelet alapján engedélyezett átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátási értéket túllépő gyártóknak minden naptári évre vonatkozóan többletkibocsátási díjat kell fizetniük. A többletkibocsátási díjból befolyó összegeket az Unió általános költségvetési bevételeinek kell tekinteni. A Bizottságnak 2023. évi felülvizsgálata során értékelnie kell annak lehetőségét, hogy a többletkibocsátási díjak összegét egy olyan meghatározott alapba vagy megfelelő programba utalják, amelynek célja a kibocsátásmentes mobilitás felé történő igazságos átmenet biztosítása, valamint a gépjárműipari ágazatban dolgozók átképzésének, továbbképzésének és egyéb készségekre vonatkozó képzésének támogatása.
- (46) Valamely, a tagállamok által az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 193. cikkével összhangban fenntartott vagy bevezetett nemzeti intézkedés – e rendelet célját és az abban meghatározott eljárásokat figyelembe véve – nem állapíthat meg további vagy szigorúbb szankciókat azokra a gyártókra, akik vagy amelyek nem teljesítik az e rendelet szerinti célértékeiket.
- (47) E rendelet nem érinti az uniós versenyszabályok teljeskörű alkalmazását.
- (48) Az e rendeletben előírt célértékeknek a szén-dioxid-kibocsátások csökkentése terén megmutatkozó hatékonysága a valóságban nagyban függ a hivatalos vizsgálati eljárás valós vezetési feltételek melletti reprezentativitásától. A tudományos tanácsadási mechanizmus (SAM) 1/2016 számú „A könnyűgépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának valós vezetési feltételek mellett és laboratóriumi vizsgálatok során mért értékei közötti eltérések megszüntetése” című tudományos véleménye és az Európai Parlamentnek a gépjárműipari ágazatban alkalmazott kibocsátásmérésre vonatkozó vizsgálatát követően a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, 2017. április 4-i ajánlása ⁽¹⁶⁾ szerint ki kell alakítani egy mechanizmust annak értékelésére, hogy a járműveknek a WLTP-nek megfelelően meghatározott szén-dioxid-kibocsátási és energiafogyasztási értékei a valós vezetési feltételek mellett reprezentatívak-e. A típus-jóváhagyási értékek valós vezetési feltételek melletti reprezentativitása biztosításának legmegbízhatóbb módja a tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztás-figyelő fedélzeti eszközök adatainak felhasználása. A Bizottságot ezért fel kell ruházni azzal a hatáskörrel, hogy eljárásokat dolgozzon ki az említett értékelések elvégzéséhez szükséges tüzelőanyag- és energiafogyasztási adatok begyűjtésére és kezelésére, valamint hogy biztosítsa az ilyen adatok nyilvánosság számára való hozzáférhetőségét, miközben gondoskodik a személyes adatok védelméről. Ezenkívül az akkumulátoros elektromos járművekre és a gáznemű tüzelőanyagokat – többek közt hidrogént – használó erőátviteli rendszerekkel működő járművekre vonatkozó tüzelőanyag- és energiafogyasztási adatok rendelkezésre állásának biztosítása érdekében indokolt, hogy az (EU) 2017/1151 rendelet végrehajtása keretében haladéktalanul folytatódjon az ilyen járművek tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztását figyelő fedélzeti eszközök szabványosítására irányuló munka.
- (49) A Bizottságnak továbbá értékelnie kell, hogy a tüzelőanyag- és energiafogyasztási adatok hogyan segíthetik elő annak biztosítását, hogy a járműnek a WLTP-vel összhangban meghatározott szén-dioxid-kibocsátási értékei az idő során valamennyi gyártó vonatkozásában reprezentatívak legyenek a valós vezetési feltételek melletti kibocsátások tekintetében, és pontosabban azt, hogy ezek az adatok hogyan használhatók fel a laboratóriumi és a szén-dioxid-kibocsátások valós vezetési feltételek mellett mért értékei közötti különbség nyomon követésére, valamint szükség esetén ezen különbség növekedésének megelőzésére.
- (50) Fontos a személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek teljes életciklusra vonatkozó kibocsátásainak uniós szintű értékelése. E célból a Bizottságnak legkésőbb 2023-ig értékelnie kell az uniós piacon forgalomba hozott ilyen járművek teljes életciklusra számított CO₂-kibocsátásának értékelésére, valamint az arra vonatkozó következetes adatszolgáltatásra irányuló közös uniós módszertan kidolgozásának lehetőségét. A Bizottságnak nyomonkövetési intézkedéseket kell elfogadnia, ideértve adott esetben a jogalkotási javaslatokat is.
- (51) 2024-ben sor kerül az (EU) 2018/842 rendelet és a 2003/87/EK irányelv keretében elért haladás felülvizsgálatára. Ezért helyénvaló ennek a rendeletnek a hatékonyságát 2023-ban átfogóan felülvizsgálni, hogy mindezen jogi eszközök keretében végrehajtott intézkedéseket összehangolt és következetes módon lehessen értékelni. Az említett felülvizsgálat során a Bizottságnak emellett egyértelműen azonosítania kell azt az utat, amelyet követve 2030 után tovább csökkenthető a személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátása annak érdekében, hogy jelentős mértékben hozzájáruljon a Párizsi Megállapodásban rögzített hosszú távú cél eléréséhez. A felülvizsgálatról szóló jelentéshez adott esetben mellékelni kell egy e rendeletre vonatkozó módosítási javaslatot.

⁽¹⁶⁾ HLC 298., 2018.8.23., 140. o.

- (52) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a csoportosulásról szóló megállapodásokra vonatkozó egyedi feltételek meghatározásával, az átlagos kibocsátásokra vonatkozó adatok ellenőrzésére és bejelentésére, valamint a II. és a III. melléklet alkalmazására irányuló részletes szabályok elfogadásával, az üzemelő járművek szén-dioxid-kibocsátásában ellenőrzések eredményeképpen tapasztalt eltérések bejelentését, valamint – egy gyártó átlagos fajlagos kibocsátásainak kiszámítása során – ezen eltérések figyelembevételét szolgáló eljárásokra vonatkozó részletes szabályok elfogadásával, a többlet-kibocsátási díj beszedésére alkalmazandó eszközök meghatározásával, a gyártók teljesítményének közzétételével, az innovatív technológiák vagy innovatív technológiai csomagok jóváhagyására szolgáló eljárásokra vonatkozó részletes rendelkezések elfogadásával, személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek valós vezetési feltételek melletti szén-dioxid-kibocsátására és tüzelőanyag- vagy energiafogyasztására vonatkozó paraméterek gyűjtésére és kezelésére irányuló részletes eljárás elfogadásával, annak ellenőrzésének elvégzésére vonatkozó eljárások meghatározásával, hogy (i) a megfeleléségi nyilatkozatokban rögzített szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek megfelelnek-e az üzemelő járművek szén-dioxid-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának, valamint (ii) a fedélzeten található vagy a mintában szereplő járművekhez kapcsolódó bármely olyan stratégia jelen van-e, amely a típusjóváhagyás céljából elvégzett vizsgálatok során mesterségesen javítja a jármű teljesítményét, továbbá a fajlagos szén-dioxid-kibocsátások mérésére szolgáló szabályozási vizsgálati eljárásban bekövetkező változások tükrözéséhez szükséges korrelációs paraméterek meghatározásával kapcsolatosan. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁷⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (53) E rendelet rendelkezései nem alapvető elemeinek módosítása vagy adott esetben kiegészítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet II. és III. mellékletében előírt adatszolgáltatási követelmények és adatparaméterek módosítása, egyes gyártóknak az eltérésre való jogosultság feltételeinek értelmezésére, az eltérésre irányuló kérelmek tartalmára, valamint az egyes gyártók tekintetében a fajlagos szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére irányuló programok tartalmára és értékelésére vonatkozó szabályok megállapítása, az e rendelet I. melléklete A. részének – a résziaci gyártók eltérési célértékeinek kiszámításához használt képletek meghatározása céljából – való módosítása, a felső határérték innovatív technológiák teljes hozzájárulására vonatkozó, a gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid kibocsátásának csökkentése érdekében 2025-től kezdődő hatállyal történő kiigazítása, az ellenőrzések elvégzésére irányuló eljárások meghatározására vonatkozó irányadó elvek és kritériumok előírása, az M_0 és a TM_0 értékek kiigazítására vonatkozó intézkedések megállapítása, valamint a szabályozási vizsgálati eljárásban bekövetkező változás tükrözése érdekében a fajlagos kibocsátási célértékek kiszámításához használt képlet kiigazításatekin-tetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽¹⁸⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (54) A 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet 2020. január 1-jével hatályát veszti.
- (55) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási követelmények megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és célkitűzések

(1) Ez a rendelet szén-dioxid-kibocsátási követelményeket állapít meg az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozóan annak érdekében, hogy ezáltal hozzájáruljon az Unió által az üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentése tekintetében az (EU) 2018/842 rendeletben megállapított célérték teljesítéséhez és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez, valamint hogy biztosítsa a belső piac megfelelő működését.

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽¹⁸⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

(2) Ez a rendelet 2020. január 1-jétől az Unióban nyilvántartásba vett új személygépkocsik átlagos kibocsátásai tekintetében a teljes uniós járműállományra vonatkozó célértéket 95 g szén-dioxid/km-ben, az Unióban nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek átlagos kibocsátásai tekintetében pedig a teljes uniós járműállományra vonatkozó célértéket 147 g szén-dioxid/km-ben állapítja meg, 2020. december 31-ig a 692/2008/EK rendeletnek, valamint az (EU) 2017/1152 és az (EU) 2017/1153 végrehajtási rendeletnek megfelelően, 2021. január 1-jétől pedig az (EU) 2017/1151 rendeletnek megfelelően mérve.

(3) Ez a rendelet 2024. december 31-ig a Bizottság 2007. február 7-i, „A személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi stratégia felülvizsgálatának eredményeiről” című közleményében említett uniós integrált megközelítés keretében további intézkedésekkel fog kiegészülni, amelyek további 10 g/km mértékű szén-dioxid-kibocsátáscsökkentést irányoznak elő.

(4) 2025. január 1-jétől a következő teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékeket kell alkalmazni:

- a) az új személygépkocsik állományának átlagos kibocsátásai tekintetében az I. melléklet A. részének 6.1.1. pontjával összhangban meghatározott 2021. évi célérték 15 %-os csökkentésével egyenlő, a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték;
- b) az új könnyű haszongépjárművek állományának átlagos kibocsátásai tekintetében az I. melléklet B. részének 6.1.1. pontjával összhangban meghatározott 2021. évi célérték 15 %-os csökkentésével egyenlő, a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték.

(5) 2030. január 1-jétől a következő teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékeket kell alkalmazni:

- a) az új személygépkocsik állományának átlagos kibocsátásai tekintetében az I. melléklet A. részének 6.1.2. pontjával összhangban meghatározott 2021. évi célérték 37,5 %-os csökkentésével egyenlő, a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték;
- b) az új könnyű haszongépjárművek állományának átlagos kibocsátásai tekintetében az I. melléklet B. részének 6.1.2. pontjával összhangban meghatározott 2021. évi célérték 31 %-os csökkentésével egyenlő, a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték.

(6) 2025. január 1-jétől a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású járművek tekintetében az új személygépkocsik és az új könnyű haszongépjárművek állományai 15 %-os arányának megfelelő referenciaértéket kell alkalmazni az I. melléklet A. és B. részének 6.3. pontjával összhangban.

(7) 2030. január 1-jétől a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású járművek tekintetében a következő referenciaértéket kell alkalmazni az I. melléklet A. és B. részének 6.3. pontjával összhangban:

- a) az új személygépkocsik állományai 15 %-os arányának megfelelő referenciaérték; valamint
- b) az új könnyű haszongépjárművek állományai 30 %-os arányának megfelelő referenciaérték.

2. cikk

Hatály

(1) E rendelet a következő gépjárművekre alkalmazandó:

- a) a 2007/46/EK irányelv II. mellékletének meghatározása szerinti M₁ kategóriájú gépjárművek (a továbbiakban: személygépkocsik), amennyiben e járműveket az Unióban először veszik nyilvántartásba és azokat korábban az Unión kívül nem vették nyilvántartásba (a továbbiakban: új személygépkocsik);
- b) a 2007/46/EK irányelv II. mellékletének meghatározása szerinti N₁ kategóriájú, legfeljebb 2 610 kg referenciatömegű járművek, valamint azon N₁ kategóriájú járművek, amelyekre a típusjóvá hagyást a 715/2007/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésének összhangban kiterjesztették (a továbbiakban: könnyű haszongépjárművek), amennyiben e járműveket az Unióban első alkalommal veszik nyilvántartásba, és azokat korábban az Unión kívül nem vették nyilvántartásba (a továbbiakban: új könnyű haszongépjárművek). Az N kategóriájú, 2 610 kg vagy 2 840 kg referenciatömeget meghaladó, kibocsátásmentes járműveket adott esetben 2025. január 1-jétől e rendelet alkalmazásában és a 2007/46/EK irányelv és a 715/2007/EK rendelet sérelme nélkül az e rendelet hatálya alá tartozó könnyű haszongépjárműveknek kell tekinteni, amennyiben a túlzott referenciatömeg csak az energiatároló rendszer tömegének tudható be.

(2) Nem vehető figyelembe az Unión kívüli korábbi nyilvántartásba vétel, ha arra az Unióban való nyilvántartásba vételt kevesebb mint három hónappal megelőzően került sor.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó a 2007/46/EK irányelv II. melléklete A. részének 5. pontjában meghatározott különleges rendeltetésű járművekre.

(4) A 4. cikk, a 7. cikk (4) bekezdésének b) és c) pontja, a 8. cikk, valamint a 9. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontja nem alkalmazandó arra a gyártóra, aki vagy amely valamennyi kapcsolt vállalkozásával együtt az előző naptári évben kevesebb mint 1 000 új, az Unióban nyilvántartásba vett személygépkocsiért vagy kevesebb mint 1 000 új, az Unióban nyilvántartásba vett könnyű haszongépjárműért volt felelős, kivéve, ha az említett gyártó a 10. cikkel összhangban eltérést kérelmez, és azt számára engedélyezik.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

- a) „átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás”: egy gyártó vonatkozásában az általa gyártott összes új személygépkocsi vagy összes új könnyű haszongépjármű fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának átlaga;
- b) „megfelelőségi nyilatkozat”: a 2007/46/EK irányelv 18. cikke szerinti megfelelőségi nyilatkozat;
- c) „befejezett jármű”: az a könnyű haszongépjármű, amely a többlépcsős típusjóváhagyási eljárás befejezését követően típusjóváhagyást kapott a 2007/46/EK irányelvnek megfelelően;
- d) „teljes jármű”: minden olyan könnyű haszongépjármű, amelyet nem kell befejezni a 2007/46/EK irányelv vonatkozó műszaki követelményeinek való megfelelés érdekében;
- e) „alapjármű”: minden olyan könnyű haszongépjármű, amelyet egy többlépcsős típusjóváhagyási eljárás kezdeti szakaszában használnak;
- f) „gyártó”: az a személy vagy szerv, aki vagy amely a jóváhagyó hatóságnak felelős a 2007/46/EK irányelv szerinti EK-típusjóváhagyási eljárás minden vonatkozásáért és a gyártás megfelelőségének biztosításáért;
- g) „menetkész tömeg” vagy „M”: a menetkész állapotú, teljesen felszerelt személygépkocsinak vagy könnyű haszongépjárműnek a megfelelőségi nyilatkozatban feltüntetett és a 2007/46/EK irányelv I. mellékletének 2.6. pontja szerint meghatározott tömege;
- h) „fajlagos szén-dioxid-kibocsátás”: a személygépkocsinak vagy a könnyű haszongépjárműnek a 715/2007/EK rendelettel és annak végrehajtási rendeleteivel összhangban mért és a jármű megfelelőségi nyilatkozatában „CO₂-kibocsátás (vegyes)” megjelöléssel feltüntetett szén-dioxid-kibocsátása. A 715/2007/EK rendelet szerinti típusjóváhagyással nem rendelkező személygépkocsik vagy könnyű haszongépjárművek esetében a fajlagos szén-dioxid-kibocsátás 2020. december 31-ig a 692/2008/EK rendeletben, 2021. január 1-jétől pedig az (EU) 2017/1151 rendeletben megállapított mérési eljárásnak vagy a Bizottság által az ilyen járművek szén-dioxid-kibocsátásának megállapítása céljára elfogadott eljárásoknak megfelelően mért szén-dioxid-kibocsátás;
- i) „alapterület”: az átlagos nyomtáv szorozva a tengelytávval, a megfelelőségi nyilatkozatban foglaltak és a 2007/46/EK irányelv I. mellékletének 2.1. és 2.3. pontjában meghatározottak szerint;
- j) „fajlagos kibocsátási célérték”: egy gyártó vonatkozásában az I. melléklet szerint megállapított éves célérték, illetve ha a gyártó számára a 10. cikk szerint eltérést engedélyeznek, az adott eltéréssel összhangban meghatározott fajlagos kibocsátási célérték;
- k) „a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték”: valamennyi új személygépkocsi vagy valamennyi új könnyű haszongépjármű által egy adott időszakban elérendő szén-dioxid-kibocsátások átlaga;
- l) „vizsgálati tömeg” vagy „T”: a személygépkocsinak vagy a könnyű haszongépjárműnek a megfelelőségi nyilatkozatban feltüntetett és az (EU) 2017/1151 rendelet XXI. mellékletének 3.2.25. pontjában meghatározottak szerinti vizsgálati tömege;
- m) „kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású jármű”: olyan személygépkocsi vagy könnyű haszongépjármű, amelynek az (EU) 2017/1151 rendeletnek megfelelően meghatározott kipufogógáz-kibocsátása a nullától az 50 g CO₂/km értékig terjed;
- n) „hasznos terhelés”: a 2007/46/EK irányelv II. melléklete értelmében műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg és a jármű tömege közötti különbség.

(2) E rendelet alkalmazásában a „kapcsolt gyártók csoportja” a gyártót és kapcsolt vállalkozásait jelenti. A gyártók tekintetében „kapcsolt vállalkozások”:

- a) az olyan vállalkozások, amelyekben a gyártó közvetlenül vagy közvetve:
 - i. jogosult a szavazati jogok több mint felének gyakorlására; vagy

- ii. jogosult a felügyelőbizottság, az igazgatótanács vagy a vállalkozást jogi értelemben képviselő szervek tagjai több mint felének kinevezésére; vagy
- iii. jogosult a vállalkozás ügyeinek irányítására;
- b) az olyan vállalkozások, amelyek a gyártó tekintetében közvetlenül vagy közvetve az a) pontban említett jogokkal vagy hatáskörökkel rendelkeznek;
- c) az olyan vállalkozások, amelyekben a b) pontban említett vállalkozás közvetlenül vagy közvetve az a) pontban említett jogokkal vagy hatáskörökkel rendelkezik;
- d) az olyan vállalkozások, amelyekben a gyártó az a), a b) vagy a c) pontban említett vállalkozások egyikével vagy közülük többel közösen rendelkezik az a) pontban felsorolt jogokkal vagy hatáskörökkel, vagy az olyan vállalkozások, amelyekben az utóbbi vállalkozások közül kettő vagy több együttesen rendelkezik az a) pontban említett jogokkal vagy hatáskörökkel;
- e) az olyan vállalkozások, amelyekben az a) pontban említett jogokkal vagy hatáskörökkel együttesen rendelkezik a gyártó vagy az a)–d) pontban említett egy vagy több kapcsolt vállalkozása, és egy vagy több harmadik személy.

4. cikk

Fajlagos kibocsátási célértékek

(1) A gyártó köteles biztosítani, hogy járműveinek átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása ne lépje túl a következő fajlagos kibocsátási célértékeket:

- a) a 2020-as naptári év tekintetében a személygépkocsik esetében az I. melléklet A. része 1. és 2. pontjának megfelelően meghatározott fajlagos kibocsátási célérték, a könnyű haszongépjárművek esetében pedig az I. melléklet B. része 1. és 2. pontjának megfelelően meghatározott fajlagos kibocsátási célérték, illetve, amennyiben a gyártónak a 10. cikk alapján eltérést engedélyeznek, akkor azon eltérés szerint;
- b) 2021-től 2024-ig minden naptári évben az I. melléklet A. vagy B. részének 3. és 4. pontja szerint, illetve, ha a gyártó számára a 10. cikk szerint eltérést engedélyeznek, azon eltérés és az I. melléklet A. vagy B. részének 5. pontja szerint meghatározott fajlagos kibocsátási célértékek;
- c) 2025-től minden naptári évben az I. melléklet A. vagy B. részének 6.3. pontja szerint meghatározott fajlagos kibocsátási célértékek, illetve, amennyiben a gyártónak a 10. cikk alapján eltérést engedélyeznek, akkor azon eltérés szerint.

(2) Amennyiben könnyű haszongépjárművek esetében a befejezett jármű fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának értéke nem áll rendelkezésre, az alapjármű gyártója az alapjármű fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának értéke alapján határozza meg annak átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátását.

(3) Az egyes gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának meghatározásához az adott évben az egyes gyártók nyilvántartásba vett új személygépkocsijai következő százalékos arányait kell figyelembe venni:

- 2020-ban 95 %,
- 2021-től kezdődően 100 %.

5. cikk

Extra kibocsátási egységek

Az átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás kiszámításakor minden egyes, 50 g CO₂/km-nél alacsonyabb fajlagos szén-dioxid-kibocsátású új személygépkocsi:

- 2020-ban 2 személygépkocsinak,
- 2021-ben 1,67 személygépkocsinak,
- 2022-ben 1,33 személygépkocsinak,
- 2023-tól kezdve pedig 1 személygépkocsinak számít,

a 2020 és 2022 közötti időszakban a jármű nyilvántartásba vételének éve tekintetében, gyártónként – a teljes időszakra vonatkozóan – 7,5 g CO₂/km szén-dioxid-kibocsátási felső határérték mellett, az (EU) 2017/1153 végrehajtási rendelet 5. cikkének megfelelően kiszámított módon.

6. cikk

Csoportosulás

(1) A 10. cikk szerinti eltéréssel nem rendelkező gyártók csoportosulást hozhatnak létre a 4. cikk szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából.

(2) A csoportosulást létrehozó megállapodás egy vagy több naptári évre vonatkozhat, feltéve, hogy az egyes megállapodások teljes időtartama nem haladja meg az öt naptári évet, és a megállapodást legkésőbb a kibocsátások tervezett csoportosítása szerinti első naptári év december 31-éig meg kell kötni. A csoportosulást létrehozó gyártók a következőkről tájékoztatják a Bizottságot:

- a) a csoportosulásban majd részt vevő gyártók;
- b) a csoportosulást vezető gyártó, aki vagy amely a csoportosulás kapcsolattartója lesz, és aki vagy amely felelős lesz azon többletkibocsátási díj befizetéséért, amelyet a csoportosulásra a 8. cikk értelmében kivetnek;
- c) annak bizonyítéka, hogy a csoportosulás vezetője képes lesz a b) pontban meghatározott kötelezettségek teljesítésére;
- d) az M_1 - vagy N_1 -ként nyilvántartásba vett járművek kategóriája, amelyekre a csoportosulás vonatkozik.

(3) Ha a csoportosulás javasolt vezetője nem tesz eleget a csoportosulásra a 8. cikk értelmében kivetett többletkibocsátási díj befizetésére vonatkozó kötelezettségének, a Bizottság erről értesíti a gyártókat.

(4) A csoportosulásban részt vevő gyártók együttesen értesítik a Bizottságot mind a csoportosulás vezetőjével vagy annak pénzügyi helyzetével kapcsolatos változásokról – amennyiben ezek befolyásolják a csoportosulás vezetőjének azt a képességét, hogy eleget tegyen a csoportosulásra a 8. cikk értelmében kivetett többletkibocsátási díj befizetésére vonatkozó kötelezettségének –, mind pedig a csoportosulás tagságában bekövetkező változásokról, illetve a csoportosulás felhasználásáról.

(5) A gyártók csoportosulásáról szóló megállapodásokat köthetnek, ha ezek összhangban vannak az EUMSZ 101. és 102. cikkével, és ha gazdaságilag észszerű feltételek mellett, nyílt, átlátható és megkülönböztetésmentes részvételt biztosítanak bármely, a csoportosulásba felvételét kérő gyártónak. Az uniós versenyszabályok e csoportosulásokra való általános alkalmazhatóságának sérelme nélkül a csoportosulás valamennyi tagja biztosítja különösen azt, hogy a csoportosulási megállapodás keretében ne kerülhessen sor adatok megosztására vagy információcserére, a következő információk kivételével:

- a) átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás;
- b) fajlagos kibocsátási célérték;
- c) az összes nyilvántartásba vett jármű száma.

(6) Az (5) bekezdés nem alkalmazandó, ha a csoportosulásban részt vevő valamennyi gyártó a kapcsolt gyártók ugyanazon csoportjának a tagja.

(7) Az e cikk (3) bekezdésében említett értesítés esetét kivéve az azon csoportosulásban részt vevő gyártók, amelyről a Bizottsághoz tájékoztatás érkezik, a 4. cikk szerint kötelezettségeiknek való megfelelés alkalmazásában egyetlen gyártónak minősülnek. Az egyes gyártókra és csoportosulásokra vonatkozó nyomkövetési és bejelentési információkat majd rögzítik, jelentést készítenek róluk, és hozzáférhetővé teszik őket a 7. cikk (4) bekezdésében említett központi nyilvántartásban.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározhatja az e cikk (5) bekezdése értelmében létrehozott csoportosulásról szóló megállapodásokra vonatkozó részletes feltételeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

7. cikk

Az átlagos kibocsátás nyomon követése és bejelentése

(1) Minden naptári évre vonatkozóan a tagállamok nyilvántartást vezetnek a területükön nyilvántartásba vett összes új személygépkocsi és összes új könnyű haszongépjármű adatairól e rendelet II. és III. mellékletének A. részével összhangban. Ezeket az adatokat a gyártók, illetve az egyes tagállamokban a gyártók által kijelölt importőrök vagy képviseltek rendelkezésére bocsátják. A tagállamok minden tőlük telhetőt megtesznek annak biztosítására, hogy a nyilvántartó szervek működése átlátható legyen. Minden tagállam biztosítja, hogy megmérjék a 715/2007/EK rendelet szerinti típusjóváhagyással nem rendelkező személygépkocsik fajlagos szén-dioxid-kibocsátását, és azt rögzítsék a megfelelési nyilatkozatban.

(2) A tagállamok legkésőbb minden év február 28-áig meghatározzák és a Bizottságnak továbbítják a II. és a III. melléklet A. részében felsorolt adatokat az előző naptári év vonatkozásában. Az adatokat a II. melléklet B. részében és a III. melléklet C. részében meghatározott formátumban kell továbbítani.

(3) A Bizottság kérésére a tagállamoknak az (1) bekezdés értelmében összegyűjtött teljes adathalmazt is át kell adniuk.

(4) A Bizottság központi nyilvántartást vezet a tagállamok által e cikk alapján bejelentett adatokról, és minden év június 30-ig gyártónként előzetes számítással meghatározza a következőket:

a) átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás az előző naptári évben;

b) fajlagos kibocsátási célérték az előző naptári évben;

c) az előző évi átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás és az ugyanazon évi fajlagos kibocsátási célérték közötti különbség.

A Bizottság minden gyártót értesít a rá vonatkozó előzetes számításról. Az értesítésben fel kell tüntetni a nyilvántartásba vett új személygépkocsik és új könnyű haszongépjárművek darabszámára és fajlagos szén-dioxid-kibocsátására vonatkozó adatokat tagállamonkénti bontásban.

A nyilvántartásnak hozzáférhetőnek kell lennie a nyilvánosság számára.

(5) A gyártók a (4) bekezdés szerinti előzetes számításról kapott értesítéstől számított három hónapon belül értesíthetik a Bizottságot az adatok esetleges hibáiról, megjelölve a tagállamot, amelyben a hiba – megítélésük szerint – felmerült.

A Bizottság megvizsgálja a gyártóktól kapott összes értesítést és október 31-ig megerősíti vagy módosítja a (4) bekezdés szerinti előzetes számításokat.

(6) A tagállamok kijelölik a nyomonkövetési adatok e rendelettel összhangban történő összegyűjtéséért és továbbításáért felelős illetékes hatóságot, és értesítik a Bizottságot a kijelölt illetékes hatóságról.

A kijelölt illetékes hatóságok gondoskodnak arról, hogy a Bizottsághoz eljuttatott adatok pontosak és hiánytalanok legyenek, továbbá kijelölnek egy kapcsolattartó pontot, amelynek elérhetőnek kell lennie, hogy rövid időn belül választ adjon az eljuttatott adathalmazokat érintő hibák és hiányosságok orvoslására a Bizottságtól érkező kérésekre.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén részletes szabályokat fogad el az e cikk (1)–(6) bekezdésében meghatározott adatok nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó eljárásokat, valamint a II. és a III. melléklet alkalmazását illetően. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. és a III. mellékletben előírt adatszolgáltatási követelmények és adatparaméterek módosítása érdekében.

(9) A típusjóváhagyó hatóságok haladéktalanul értesítik a Bizottságot, ha a 13. cikkel összhangban elvégzett ellenőrzések során eltéréseket tapasztalnak az üzemelő járművek szén-dioxid-kibocsátása és a megfelelőségi nyilatkozatban feltüntetett fajlagos szén-dioxid-kibocsátás között.

A Bizottság a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának kiszámítása céljából az említett eltéréseket figyelembe veszi.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén részletes szabályokat fogad el az ilyen eltérések bejelentésére szolgáló eljárásokra és az eltéréseknek az átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás kiszámítása során való figyelembevételére vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(10) A Bizottság legkésőbb 2023-ig értékeli az uniós piacon forgalomba hozott személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek teljes életciklusra számított szén-dioxid-kibocsátásának értékelésére, valamint az arra vonatkozó következetes adatszolgáltatásra irányuló közös uniós módszertan kidolgozásának lehetőségét. A Bizottság továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az értékelést, beleértve adott esetben a nyomonkövetési intézkedésekre, például a jogalkotási javaslatokra vonatkozó javaslatokat is.

(11) A tagállamok továbbá e cikkel összhangban adatokat gyűjtenek és jelentést készítenek a 2007/46/EK irányelv II. mellékletében meghatározott, 2 610 kg referenciatömeget meg nem haladó M₂ és N₂ kategóriájú járművek nyilván tartásba vételére, továbbá azon járművekre vonatkozóan, amelyekre a típusjóváhagyást a 715/2007/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerint kiterjesztették.

8. cikk

Többletkibocsátási díj

(1) A Bizottság minden naptári év vonatkozásában többletkibocsátási díj megfizetésére kötelezi értelemszerűen a gyártót vagy a csoportosulás vezetőjét, ha a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása meghaladja a fajlagos kibocsátási célértékét.

(2) Az (1) bekezdés szerinti többletkibocsátási díjat a következő képlettel kell kiszámítani:

$(\text{Többletkibocsátás} \times 95 \text{ EUR}) \times \text{az újonnan nyilvántartásba vett járművek száma}$.

E cikk alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- „többletkibocsátás”: g/km-ben kifejezett, harmadik tizedesjegyre kerekített pozitív számként megadott azon többlet, amellyel a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása – figyelembe véve a 11. cikk szerint jóváhagyott innovatív technológiákból eredő széndioxidkibocsátás-csökkenést – meghaladja fajlagos kibocsátási célértékét abban a naptári évben vagy tört naptári évben, amelyre a 4. cikk szerinti kötelezettség vonatkozik, és
- „újonnan nyilvántartásba vett járművek száma”: a szóban forgó gyártó által gyártott és az adott időszakban a 4. cikk (3) bekezdésében előírt fokozatos bevezetési kritériumok szerint nyilvántartásba vett új személygépkocsik vagy új könnyű haszongépjárművek száma, az említett két csoportba tartozó járműveket külön-külön számolva.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikk (1) bekezdésében előírt többletkibocsátási díj beszedésére alkalmazandó eszközöket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgáló-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A többletkibocsátási díjból befolyó összegeket az Unió általános költségvetési bevételeinek kell tekinteni.

9. cikk

A gyártók eredményeinek közzététele

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén minden év október 31-ig listát tesz közzé, amelyben a következők szerepelnek:

- a) az előző naptári évre vonatkozó fajlagos kibocsátási célértékek gyártónként;
- b) átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás az előző naptári évben gyártónként;
- c) a gyártók előző évi átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása és az ugyanazon évi fajlagos kibocsátási célértéke közötti különbség;
- d) az Unióban nyilvántartásba vett valamennyi új személygépkocsi és új könnyű haszongépjármű előző naptári évi átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátása;
- e) az Unióban nyilvántartásba vett valamennyi új személygépkocsi és új könnyű haszongépjármű átlagos menetkész tömege az előző naptári évben 2020. december 31-ig;
- f) az Unióban az előző naptári évben nyilvántartásba vett valamennyi új személygépkocsi és új könnyű haszongépjármű átlagos vizsgálati tömege.

(2) Az e cikk (1) bekezdése értelmében közzétett listán azt is fel kell tüntetni, hogy az adott gyártó az előző naptári év vonatkozásában teljesítette-e a 4. cikkben előírt követelményeket.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett listán a 2022. október 31-ig történő közzététel céljából a következőknek is kell szerepelniük:

- a) az 1. cikk (4) és (5) bekezdésében említett, 2025-re és 2030-ra elérendő teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékek, amelyeket a Bizottság az I. melléklet A. és B. részének 6.1.1. és 6.1.2. pontjával összhangban számít ki;
- b) a Bizottság által az I. melléklet A. és B. részének 6.2. pontjával összhangban kiszámított a_{2021} , a_{2025} és a_{2030} értékek.

10. cikk

Eltérés egyes gyártók esetében

(1) Az I. melléklet szerint számított fajlagos kibocsátási célértéktől való eltérésre irányuló kérelmet nyújthat be az a gyártó, aki vagy amely naptári évenként kevesebb mint 10 000 olyan új személygépkocsit vagy kevesebb mint 22 000 olyan új könnyű haszongépjárművet állít elő, amelyet az Unióban vesznek nyilvántartásba, továbbá amely gyártó:

- a) nem tagja kapcsolt gyártók csoportjának; vagy
- b) kapcsolt gyártók olyan csoportjának tagja, amely naptári évenként együttesen legfeljebb 10 000 olyan új személygépkocsit vagy 22 000 olyan új könnyű haszongépjárművet állít elő, amelyet az Unióban vesznek nyilvántartásba; vagy
- c) kapcsolt gyártók csoportjának tagja, de saját termelő létesítményt és tervezési központot üzemeltet.

(2) Az (1) bekezdés alapján kérelmezett eltérés legfeljebb öt naptári évre engedélyezhető, amely időtartam megújítható. A kérelmet a Bizottság részére kell benyújtani a következő információkkal:

- a) a gyártó neve és kapcsolattartója;
- b) arra vonatkozó bizonyíték, hogy a gyártó jogosult az (1) bekezdés szerinti eltérésre;
- c) a gyártó által gyártott személygépkocsik vagy könnyű haszongépjárművek részletes adatai, beleértve a vizsgálati tömegüket és a fajlagos szén-dioxid-kibocsátásukat is; és
- d) a csökkentési potenciállal – többek között a fajlagos szén-dioxid-kibocsátás gazdasági és technológiai csökkentési potenciáljával – arányos fajlagos kibocsátási célérték, figyelembe véve a gyártott személygépkocsi vagy könnyű haszongépjármű típusának piaci jellegzetességeit.

(3) Ha a Bizottság arra a megállapításra jut, hogy a gyártó jogosult az (1) bekezdés alapján kérelmezett eltérésre, és a gyártó által javasolt fajlagos kibocsátási célérték összhangban áll kibocsátáscsökkentési potenciáljával – többek között a fajlagos szén-dioxid-kibocsátás gazdasági és technológiai csökkentési potenciáljával –, a Bizottság a gyártott személygépkocsi vagy könnyű haszongépjármű típusa piacának jellegzetességeit is figyelembe véve eltérést engedélyez a gyártónak.

Az erre vonatkozó kérelmet legkésőbb azon első év október 31-éig kell benyújtani, amelytől az eltérést alkalmazni kell.

(4) Az I. melléklet A. részének 1–4. és 6.3. pontja szerint számított fajlagos kibocsátási célértéktől való eltérésre irányuló kérelmet nyújthat be az a gyártó, aki vagy amely az összes kapcsolt vállalkozásával együttesen naptári évenként 10 000 és 300 000 közötti, az Unióban nyilvántartásba vett új személygépkocsit állít elő.

Ilyen kérelmet a gyártó benyújthat saját magára vonatkozóan vagy együttesen saját magára és bármely kapcsolt vállalkozására vonatkozóan. A kérelmet a Bizottság részére kell benyújtani a következő adatokkal:

- a) a (2) bekezdés a) és c) pontjában említett valamennyi adat, beleértve adott esetben a kapcsolt vállalkozásokra vonatkozó adatokat is;
- b) az I. melléklet A. részének 1–4. pontjára hivatkozó kérelmek vonatkozásában egy olyan célérték, amely 45 %-os csökkentést jelent a 2007-es átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátáshoz képest, vagy ha több kapcsolt vállalkozásra vonatkozóan nyújtanak be egyetlen kérelmet, akkor olyan célérték, amely 45 %-os csökkentést jelent e vállalkozások 2007-es átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának átlagához képest;
- c) az e rendelethez csatolt I. melléklet A. részének 1–4. pontjára hivatkozó kérelmek vonatkozásában a 2025 és 2028 közötti naptári években alkalmazandó célérték, amely az e bekezdés b) pontja szerint kiszámított célérték az e rendelet 1. cikk (4) bekezdésének a) pontjában meghatározott csökkentésének felel meg, figyelembe véve az (EU) 2017/1151 rendelet értelmében mért szén-dioxid-kibocsátásokat;

Ha a 2007-es évre vonatkozóan nem áll rendelkezésre adat a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásáról, akkor a Bizottság határoz meg egy egyenértékű csökkentési célértéket a hasonló tömegű személygépkocsikban alkalmazott lehető legjobb szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési technológiák alapján, valamint figyelembe véve a gyártott gépkocsi piacának jellegzetességeit. A kérelmezőnek ezt a célértéket kell használnia a második albekezdés b) pontjának alkalmazásában.

A Bizottság eltérést engedélyez a gyártónak, ha bebizonyosodik, hogy az eltérésre való jogosultság e bekezdésben említett feltételei teljesültek.

(5) Az e cikkkel összhangban eltérésre jogosult gyártó köteles azonnal értesíteni a Bizottságot minden olyan változásról, amely kihat vagy kihathat az eltérésre való jogosultságára.

(6) Ha Bizottság – az (5) bekezdés szerinti értesítés alapján vagy más úton – arra a megállapításra jut, hogy megszűnt a gyártó eltérésre való jogosultsága, a következő naptári év január 1-jei hatállyal visszavonja az eltérést, és erről értesíti a gyártót.

(7) Ha a gyártó nem éri el a fajlagos kibocsátási célértékét, a Bizottság a gyártóra a 8. cikkben előírtak szerint többlet-kibocsátási díjat róhat ki.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17. cikknek megfelelően végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el olyan szabályok megállapítása érdekében, amelyek az eltérésre való jogosultság feltételeinek, a kérelmek tartalmának, valamint a fajlagos szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére irányuló programok tartalmának és értékelésének értelmezése tekintetében kiegészítik e cikk (1)–(7) bekezdését.

A Bizottság felhatalmazást kap arra is, hogy a 17. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy az e cikk (4) bekezdése második albekezdésének c) pontjában említett eltérési célértékek számítási képleteinek meghatározása céljából módosítsa az I. melléklet A. részét.

(9) Az eltérésre irányuló kérelmeket, ideértve az azokat alátámasztó adatokat is, az (5) bekezdés szerinti értesítéseket, az eltérések (6) bekezdés szerinti visszavonásait, a többletkibocsátási díj (7) bekezdés szerinti kirovását és a (8) bekezdés értelmében elfogadott intézkedéseket a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁹⁾ figyelemmel.

11. cikk

Ökoinnováció

(1) A beszállító vagy a gyártó kérésére figyelembe kell venni az innovatív technológiáknak vagy az innovatív technológiák kombinációjának (a továbbiakban: innovatív technológiai csomagok) az alkalmazása révén elért szén-dioxid-csökkentéseket.

E technológiákat csak abban az esetben kell figyelembe venni, ha az értékelés során alkalmazott módszertan ellenőrizhető, megismételhető és összehasonlítható eredményekkel szolgál.

E technológiák egy gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátási értékének legfeljebb 7 g CO₂/km-rel való csökkentéséhez járulhatnak hozzá.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17. cikknek megfelelően végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosítása érdekében, hogy az e bekezdés harmadik albekezdésében említett felső határértéket 2025-től kezdődő hatállyal a technológiai fejlemények figyelembevételére céljából kiigazítsa, ugyanakkor biztosítva e felső határérték szintjének a gyártók átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásához viszonyított kiegyensúlyozott arányát.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén részletes rendelkezéseket fogad el a cikk (1) bekezdésében említett innovatív technológiák vagy innovatív technológiai csomagok jóváhagyására szolgáló eljárásról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. E részletes szabályok a következő innovatív technológiákra vonatkozó kritériumokon alapulnak:

- a) a beszállító vagy a gyártó felel az innovatív technológiák használatával elért szén-dioxid-csökkentésért;
- b) az innovatív technológiák igazoltan hozzájárulnak a szén-dioxid-csökkentéshez;
- c) az innovatív technológiák nem tartozhatnak a szén-dioxid-mérés standard vizsgálati ciklusába;
- d) az innovatív technológiák nem
 - i. tartoznak az 1. cikk (3) bekezdésében említett 10 g CO₂/km-es csökkentés teljesítését előírányzó további kiegészítő intézkedésekből eredő kötelező rendelkezések hatálya alá, vagy
 - ii. kötelezőek az uniós jog más rendelkezései értelmében.

2025. január 1-jétől kezdődő hatállyal az első albekezdés d) pontjának i. alpontjában említett kritérium nem alkalmazandó a légkondicionáló rendszerek hatékonyságának javítására.

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

(3) Annak a beszállítónak vagy gyártónak, aki vagy amely valamilyen intézkedést innovatív technológiaként vagy innovatív technológiai csomagként kíván jóváhagyni, jelentést kell benyújtania a Bizottságnak, amely tartalmaz egy független és tanúsított szervezet által készített ellenőrzési jelentést is. Ha bármilyen esetleges kapcsolat áll fenn az intézkedés és egy már korábban jóváhagyott innovatív technológia vagy innovatív technológiai csomag között, akkor erről a jelentésnek említést kell tennie, az ellenőrzési jelentésnek pedig értékelnie kell, hogy e kapcsolat milyen mértékben módosítja az egyes intézkedések révén elért csökkentéseket.

(4) A Bizottság jóváhagyja az elért csökkentést a (2) bekezdésben előírt kritériumok alapján.

12. cikk

Valós vezetési feltételek melletti szén-dioxid-kibocsátások és tüzelőanyag- vagy energiafogyasztás

(1) A Bizottság nyomon követi és értékeli, hogy a 715/2007/EK rendelet értelmében meghatározott szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag- vagy energiafogyasztási értékek reprezentatívak-e valós vezetési feltételek mellett.

Továbbá a Bizottság rendszeresen megbízható adatokat gyűjt a tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztást fedélzeti eszközökkel figyelő személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek valós vezetési feltételek melletti szén-dioxid-kibocsátásaira és tüzelőanyag- vagy energiafogyasztására vonatkozóan, a 2021-ben nyilvántartásba vett új személygépkocsikkal és új könnyű haszongépjárművekkel kezdve.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy a nyilvánosság tájékoztatást kapjon arról, hogy a valós vezetési feltételek melletti reprezentativitás az idő előrehaladtával miként változik.

(2) Az (1) bekezdésben említett célból 2021. január 1-jétől kezdődően a Bizottság gondoskodik arról, hogy a személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek valós vezetési feltételek melletti szén-dioxid-kibocsátására és tüzelőanyag- vagy energiafogyasztására vonatkozóan a következő paraméterek rendszeres időközönként rendelkezésre álljanak adott esetben a gyártók, a nemzeti hatóságok részéről vagy közvetlen adatátvitel útján a járművekből:

- a) a jármű-azonosító szám;
- b) a fogyasztott tüzelőanyag és/vagy villamos energia;
- c) az összes megtett távolság;
- d) a külső töltésű, elektromos hibrid hajtású elektromos járművek esetében a fogyasztott tüzelőanyag és villamos energia, valamint a megtett távolság a különböző menetüzemmódok szerinti felosztásban;
- e) az (1) bekezdésben előírt kötelezettségek teljesítéséhez szükséges egyéb paraméterek.

A Bizottság az első albekezdés szerint kapott adatokat kezeli, hogy az (1) albekezdés céljára anonimizált és összesített – többek között gyártónkénti – adatkészletet hozzon létre. A jármű-azonosító számok csak az említett adatkezelés céljából használhatók fel, és legfeljebb az ahhoz szükséges ideig őrizhetők meg.

(3) A kibocsátás valós vezetési feltételek mellett mért értékei közötti különbség növekedésének megelőzése érdekében a Bizottság legkésőbb 2023. június 1-jéig értékeli, hogy a tüzelőanyag- és energiafogyasztásra vonatkozó adatokat hogyan lehet annak biztosítására felhasználni, hogy a járműveknek a 715/2007/EK rendelet értelmében meghatározott szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag- vagy energiafogyasztási értékei az egyes gyártók esetében továbbra is reprezentatívak maradjanak a valós vezetési feltételek melletti kibocsátás tekintetében.

A Bizottság évente nyomon követi és beszámol az első albekezdésben említett különbségnek a 2021 és 2026 közötti időszak során történő alakulásáról, valamint az adott különbség növekedésének megelőzése érdekében 2027-ben értékeli egy olyan mechanizmus megvalósíthatóságát, amely 2030-tól kiigazítja a gyártó átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátásait, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be egy ilyen mechanizmus bevezetésére.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az e cikk (2) bekezdésében említett adatok gyűjtésére és feldolgozására vonatkozó részletes eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

13. cikk

Az üzemelő járművek szén-dioxid-kibocsátásának ellenőrzése

(1) A gyártók biztosítják, hogy a megfelelőségi nyilatkozatokban rögzített szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek megfeleljenek az üzemelő járművek (EU) 2017/1151 rendelettel összhangban meghatározott szén-dioxid-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának.

(2) A (4) bekezdés első albekezdésében említett eljárások hatálybalépését követően a típusjóváahagyó hatóságok – azon járműcsaládok tekintetében, amelyek típusjóváahagyásáért felelősek – megfelelő és reprezentatív járműminták alapján ellenőrzik, hogy a megfelelőségi nyilatkozatokban rögzített szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek megfelelnek-e az üzemelő járművek (EU) 2017/1151 rendelet szerint meghatározott szén-dioxid-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának, figyelembe véve többek között a tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztás fedélzeti eszközökkel történő figyeléséből származó, rendelkezésre álló adatokat.

A típusjóváahagyó hatóságok ellenőrzik továbbá a fedélzeten található vagy a mintában szereplő járművekhez kapcsolódó bármely olyan stratégia jelenlétét, amely a típusjóváahagyás céljából elvégzett vizsgálatok során mesterségesen javítja a jármű teljesítményét, többek között a tüzelőanyag- és/vagy energiafogyasztás fedélzeti eszközökkel történő figyeléséből származó adatok felhasználásával.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés értelmében elvégzett ellenőrzések eredményeként fény derül a szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek megfelelőségének hiányára vagy bármely olyan stratégiára, amely mesterségesen javítja a jármű teljesítményét, a felelős típusjóváahagyó hatóság – az (EU) 2018/858 rendelet XI. fejezetében előírt szükséges intézkedések megtételén felül – biztosítja a megfelelőségi nyilatkozatok helyesbítését.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzések elvégzésére vonatkozó eljárást. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok elfogadása előtt a 17. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából, meghatározva az e bekezdés első albekezdésében említett eljárások meghatározására vonatkozó irányadó elveket és kritériumokat.

14. cikk

Az M_0 és a TM_0 értékek kiigazítása

(1) Az I. melléklet A. és B. részében említett M_0 és TM_0 értékeket a következők szerint kell kiigazítani:

2020. október 31-ig az I. melléklet A. részének 4. pontjában szereplő M_0 értéket az összes 2017-ben, 2018-ban és 2019-ben nyilvántartásba vett új személygépkocsi átlagos menetkész tömegéhez kell igazítani. Ezen új M_0 érték 2022. január 1-jétől 2024. december 31-ig alkalmazandó;
2022. október 31-ig az I. melléklet B. részének 4. pontjában szereplő M_0 értéket az összes 2017-ben, 2018-ban és 2019-ben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjármű átlagos menetkész tömegéhez kell igazítani. Az új M_0 érték 2024-től alkalmazandó;
2022. október 31-ig a 2025-re szóló indikatív TM_0 értéket az összes 2021-ben nyilvántartásba vett új személygépkocsi és új könnyű haszongépjármű átlagos vizsgálati tömegének megfelelő értékeként kell meghatározni;
2024. október 31-ig, majd azt követően minden második évben az I. melléklet A. és B. részének 6.2. pontjában szereplő TM_0 értéket az összes új személygépkocsi és új könnyű haszongépjármű előző két naptári évi átlagos vizsgálati tömegéhez kell igazítani, kezdve a 2022. és a 2023. évvel. Az új TM_0 értékek a kiigazítás időpontját követő naptári év január 1-jétől alkalmazandók.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedések megállapítása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

15. cikk

Felülvizsgálat és jelentés

(1) A Bizottság 2023-ban alaposan felülvizsgálja e rendelet hatékonyságát, és jelentést nyújt be a felülvizsgálat eredményéről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Az első bekezdésben említett jelentésben a Bizottság többek között megvizsgálja, hogy a 715/2007/EK rendelet értelmében meghatározott szén-dioxid-kibocsátási és tüzelőanyag- vagy energiafogyasztási értékek reprezentatívak-e a valós vezetési feltételek mellett; a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek – különösen a könnyű

haszongépjárművek – elterjedését az uniós piacon; a 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁰⁾ szerint bejelentett elektromos és tüzelőanyag töltő infrastruktúra kiépítését, beleértve azok finanszírozását is; a megújuló energiával előállított szintetikus és fejlett alternatív tüzelőanyagok használatának a kibocsátáscsökkentéshez történő potenciális hozzájárulását; a jelenlegi járműállomány szintjén ténylegesen megfigyelt széndioxidkibocsátás-csökkenést; a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású járművekre vonatkozó ösztönző mechanizmus működését; az I. melléklet A. részének 6.3. pontjában előírt átmeneti intézkedés lehetséges hatásait; e rendelet fogyasztókra, különösen az alacsony és közepes jövedelmű fogyasztókra gyakorolt hatását; továbbá a tiszta, versenyképes és megfizethető mobilitás felé történő, gazdaságilag életképes és társadalmilag igazságos átmenet további elősegítésének szempontjait az Unióban.

A Bizottságnak az említett jelentésben egyértelműen azonosítania kell azt az utat, amelyet követve 2030 után tovább csökkenthető a személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátása annak érdekében, hogy jelentős mértékben hozzájáruljon a Párizsi Megállapodásban rögzített hosszú távú cél eléréséhez.

(3) A (2) bekezdésben említett jelentéshez adott esetben mellékelni kell egy e rendelet módosítására irányuló javaslatot, különösen a 2030-ra kitűzött teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékeknek a (2) bekezdésben felsorolt szempontok alapján történő felülvizsgálata, valamint a személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre 2035-től és 2040-től kezdődően alkalmazandó kötelező kibocsátáscsökkentési célértékek lehetséges bevezetése tekintetében, hogy biztosítva legyen a közlekedési ágazatnak a Párizsi Megállapodásban szereplő célkitűzésekkel összhangban, a nulla nettó kibocsátás elérése érdekében történő átalakítása.

(4) Az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálat keretében a Bizottság értékeli a valós vezetési feltételek melletti kibocsátás vizsgálatára irányuló eljárások hordozható kibocsátásmérő rendszerekkel (a továbbiakban: PEMS) történő kidolgozásának megvalósíthatóságát. A Bizottság figyelembe veszi ezt az értékelést, valamint az e rendelet 12. cikke értelmében elvégzett értékeléseket, és adott esetben felülvizsgálhatja a 715/2007/EK rendeletben a szén-dioxid-kibocsátások mérésére vonatkozóan előírt eljárásokat. A Bizottság különösen megfelelő javaslatokat tesz ezen eljárások kiigazítására vonatkozóan, hogy azok megfelelően tükrözzék a személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek valós vezetési feltételek melletti szén-dioxid-kibocsátását.

(5) Az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálat keretében a Bizottság értékeli annak lehetőségét, hogy a többletkibocsátási díjakból származó bevételt egy meghatározott alaphoz vagy egy megfelelő programhoz rendelje, azzal a célkitűzéssel, hogy biztosítsa a Párizsi Megállapodás 4.1. cikkében említett klímasemleges gazdaság felé történő igazságos átmenetet, különösen az átképzés, a továbbképzés és az egyéb készségekre vonatkozó képzés, valamint a dolgozók gépjárműipari ágazaton belüli újraelosztásának támogatása érdekében az összes érintett tagállamban, különösen az átmenet által leginkább érintett régiókban és közösségekben. A Bizottság erről adott esetben legkésőbb 2027-ig jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

(6) A Bizottság 2020. december 31-ig felülvizsgálja az 1999/94/EK irányelvet annak érdekében, hogy a fogyasztókat pontos, megbízható és összehasonlítható információkkal lássa el a forgalomba hozott új személygépkocsik tüzelőanyag-fogyasztásáról, szén-dioxid-kibocsátásáról és légszennyezőanyag-kibocsátásáról, továbbá, hogy az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozóan értékelje a tüzelőanyag-gazdaságosság és a szén-dioxid-kibocsátási címke bevezetésének lehetőségeit. A felülvizsgálathoz a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot is mellékel.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az ahhoz szükséges korrelációs paramétereket, hogy a fajlagos szén-dioxid-kibocsátás mérésére szolgáló, a 715/2007/EK és a 692/2008/EK, valamint adott esetben az (EU) 2017/1151 rendeletben említett szabályozási vizsgálati eljárásban bekövetkező változásokat tükrözzék. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosítása érdekében, hogy az e cikk (7) bekezdése értelmében elfogadott módszertan alkalmazásával kiigazítsa az I. mellékletben szereplő képleteket, ugyanakkor biztosítva azt, hogy a régi és az új vizsgálati eljárás hasonlóan szigorú kibocsátáscsökkentési követelményeket támasszon a gyártókkal és a különböző rendeltetésű járművekkel szemben.

16. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²¹⁾ 44. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/94/EU irányelve (2014. október 22.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről (HL L 307., 2014.10.28., 1. o.).

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

17. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 7. cikk (8) bekezdésében, a 10. cikk (8) bekezdésében, a 11. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 13. cikk (4) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikk (8) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása hatéves időtartamra szól 2019. május 15-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hatéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (8) bekezdésében, a 10. cikk (8) bekezdésében, a 11. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 13. cikk (4) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikk (8) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 7. cikk (8) bekezdése, a 10. cikk (8) bekezdése, a 11. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése, a 13. cikk (4) bekezdése, a 14. cikk (2) bekezdése és a 15. cikk (8) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

18. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet 2020. január 1-jével hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és az e rendelet V. mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2019. április 17-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

I. MELLÉKLET

A. RÉSZ

SZEMÉLYGÉPKOCSIKRA VONATKOZÓ FAJLAGOS KIBOCSÁTÁSI CÉLÉRTÉKEK

1. A 2020-as naptári évben az egyes új személygépkocsik fajlagos szén-dioxid-kibocsátását a az e pont és a 2. pont szerinti számítások céljából a következő képlettel kell kiszámítani:

$$\text{fajlagos szén-dioxid-kibocsátás} = 95 + a \cdot (M - M_0),$$

ahol:

M = a jármű kilogrammban (kg) megadott menetkész tömege

M_0 = 1 379,88

a = 0,0333

2. A gyártónak a 2020-ra vonatkozó fajlagos kibocsátási célértéke azon, az adott naptári évben nyilvántartásba vett új személygépkocsik 1. pont szerint meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának átlaga, amelyeket az adott gyártó gyárt.
3. A gyártóra 2021-ben vonatkozó fajlagos kibocsátási referencia-célértéket a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{A WLTP szerinti fajlagos kibocsátási referencia-célérték} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2020 \text{ célérték}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right)$$

ahol:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$ az (EU) 2017/1151 rendelet XXI. mellékletével összhangban meghatározott és az e rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második franciabekezdésével összhangban kiszámított, 2020. évi átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás, az e rendelet 5. és 11. cikkének alkalmazásából eredő szén-dioxid-csökkentések nélkül;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ az (EU) 2017/1153 végrehajtási rendelettel összhangban meghatározott és az e rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második franciabekezdésével összhangban kiszámított, 2020. évi átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás, az e rendelet 5. és 11. cikkének alkalmazásából eredő szén-dioxid-csökkentések nélkül;

$\text{NEDC}_{2020 \text{ target}}$ az 1. és 2. pont szerint kiszámított, 2020. évi fajlagos kibocsátási célérték.

4. A 2021–2024. naptári évben a gyártóra vonatkozó fajlagos kibocsátási célértéket a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{Fajlagos kibocsátási célérték} = \text{WLTP}_{\text{referencia-célérték}} + a [(M_0 - M_0) - (M_{0,2020} - M_{0,2020})]$$

ahol:

$\text{WLTP}_{\text{reference target}}$ a 3. pont szerint kiszámított, 2021. évi, WLTP szerinti fajlagos kibocsátási referencia-célérték;

a 0,0333;

M_0 a gyártó megfelelő célévben nyilvántartásba vett új személygépkocsijai menetkész tömegének (M) átlaga kilogrammban (kg);

M_0 2021-ben 1 379,88, a 2022-es, a 2023-as és a 2024-es években a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti érték;

$M_{0,2020}$ a gyártó 2020-ban nyilvántartásba vett új személygépkocsijai menetkész tömegének (M) átlaga kilogrammban (kg);

$M_{0,2020}$ 1 379,88.

5. Olyan gyártó esetében, aki vagy amely számára 2021-ben eltérést engedélyeznek egy, az új európai menetcikluson alapuló fajlagos kibocsátási célérték tekintetében, a WLTP-n alapuló eltérési célértéket a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{Eltérési célérték}_{2021} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2020\text{célérték}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right)$$

ahol:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$ a 3. pont szerinti $\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ a 3. pont szerinti $\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$;

$\text{NEDC}_{2021\text{célérték}}$ a Bizottság által a 10. cikk értelmében 2021-re engedélyezett eltérési célérték.

6. 2025. január 1-jétől a teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékeket és a gyártóra vonatkozó fajlagos kibocsátási célértéket a következőképpen kell kiszámítani:

6.0. A teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁

A teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁ minden egyes olyan gyártó tekintetében meghatározott, referencia célérték₂₀₂₁-nek a 2021-ben nyilvántartásba vett új személygépkocsik számával súlyozott átlaga, amely esetében a 4. pont szerinti fajlagos kibocsátási célérték alkalmazandó.

A referencia célérték₂₀₂₁-et minden gyártó esetében a következők szerint kell megállapítani:

$$\text{referencia-célérték}_{2021} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2, \text{mért}} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2020, \text{járműállomány célérték}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right) + a(M_{0,2021} - M_{0,2021})$$

ahol:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2, \text{mért}}$ a 2020-ban nyilvántartásba vett minden új személygépkocsi esetében az (EU) 2017/1153 végrehajtási rendelet 7a. cikkével összhangban megállapított és bejelentett mért vegyes szén-dioxid-kibocsátásnak az egyes gyártók vonatkozásában vett átlaga;

$\text{NEDC}_{2020, \text{járműállomány célérték}}$ 95 g/km;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ a 3. pont szerinti érték;

$M_{0,2021}$ a gyártó 2021-ben nyilvántartásba vett új személygépkocsijai menetkész tömegének az átlaga kilogrammban (kg);

$M_{0,2021}$ azon gyártók 2021-ben nyilvántartásba vett új személygépkocsijai menetkész tömegének átlaga kilogrammban (kg), amelyekre a 4. pont szerinti fajlagos kibocsátási célérték vonatkozik;

a a 4. pont szerinti érték;

6.1. 2025-ben és 2030-ban a teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékek

6.1.1. A 2025–2029-es időszakban a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₅ = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁ · (1 – csökkentési tényező₂₀₂₅)

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁ a 6.0 pont szerinti érték;

csökkentési tényező₂₀₂₅ az 1. cikk (4) bekezdésének a) pontjában meghatározott csökkentés

6.1.2. 2030-tól a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀ = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁ · (1 – csökkentési tényező₂₀₃₀)

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁ a 6.0. pont szerinti érték;

csökkentési tényező₂₀₃₀ az 1. cikk (5) bekezdésének a) pontjában meghatározott csökkentés

6.2. A 2025-től alkalmazandó fajlagos kibocsátási referencia-célértékek

6.2.1. A 2025 és 2029 közötti időszakban alkalmazandó fajlagos kibocsátási referencia-célértékek

Fajlagos kibocsátási referencia-célérték = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₅ + a₂₀₂₅ · (TM – TM₀)

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₅ a 6.1.1. ponttal összhangban meghatározott érték;

$$a_{2025} = \frac{a_{2021} \cdot \text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2025}}{\text{Átlagos kibocsátások}_{2021}}$$

ahol

a₂₀₂₁ a legkisebb négyzetek lineáris illesztési módszerének a 2021-ben nyilvántartásba vett egyes új személygépkocsik vizsgálati tömegére (független változó) és fajlagos szén-dioxid-kibocsátására (függő változó) történő alkalmazásával nyert, legjobban illeszkedő egyenes meredeksége;

átlagos kibocsátás₂₀₂₁ azon gyártók 2021-ben nyilvántartásba vett új személygépkocsijai fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának átlaga, amelyek tekintetében a 4. pontnak megfelelően fajlagos kibocsátási célérték került kiszámításra;

TM a gyártó megfelelő naptári évben nyilvántartásba vett új személygépkocsijai vizsgálati tömegének átlaga kilogrammban (kg);

TM₀ a 14. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban kilogrammban (kg) meghatározott érték.

6.2.2. 2030-tól alkalmazandó fajlagos kibocsátási referencia-célértékek

Fajlagos kibocsátási referencia-célérték = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀ + a₂₀₃₀ · (TM – TM₀)

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀ a 6.1.2. ponttal összhangban meghatározott érték;

$$a_{2030} = \frac{a_{2021} \cdot \text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2030}}{\text{Átlagos kibocsátások}_{2021}}$$

ahol:

a₂₀₂₁ a 6.2.1. pont szerinti érték;

átlagos kibocsátások₂₀₂₁ a 6.2.1. pont szerinti érték;

TM a 6.2.1. pont szerinti érték;

TM₀ a 6.2.1. pont szerinti érték.

6.3. A 2025-től alkalmazandó fajlagos kibocsátási célértékek

Fajlagos kibocsátási célérték = fajlagos kibocsátási referencia-célérték · ZLEV-tényező

ahol:

fajlagos kibocsátási referencia-célérték a 2025 és 2029 közötti időszakra a 6.2.1. pont, a 2030-tól kezdődő időszakra pedig a 6.2.2. pont szerint meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátási referencia-célérték;

ZLEV-tényező $(1 + y - x)$, kivéve, ha ez az összeg nagyobb, mint 1,05 vagy kisebb, mint 1,0; ilyenkor a ZLEV-tényezőt az adott esettől függően 1,05-ben vagy 1,0-ban kell meghatározni;

ahol:

y a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek aránya a gyártó új személygépkocsijain belül, amelynek kiszámításához az új kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek teljes számát – amelyek mindegyikét a következő képlet szerint $ZLEV_{\text{fajlagos}}$ -tényezőként kell számításba venni – el kell osztani a megfelelő naptári évben nyilvántartásba vett új személygépkocsik teljes számával:

$$ZLEV_{\text{fajlagos}} = 1 - \left(\frac{\text{fajlagos szén-dioxid-kibocsátás} \cdot 0,7}{50} \right)$$

Az olyan tagállamokban nyilvántartásba vett új személygépkocsik esetében, amelyek járműállományában a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású járművek aránya 2017-ben ⁽¹⁾ az uniós átlag 60 %-a alatt volt, és amelyekben 2017-ben 1 000-nél kevesebb volt a nyilvántartásba vett új kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek száma, a $ZLEV_{\text{fajlagos}}$ -tényezőt 2030-ig bezárólag a következő képlet szerint kell kiszámítani:

$$ZLEV_{\text{fajlagos}} = \left(1 - \left(\frac{\text{fajlagos szén-dioxid-kibocsátás} \cdot 0,7}{50} \right) \right) \cdot 1,85$$

Amennyiben a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású járműveknek egy tagállamban egy év során a 2025 és 2030 közötti időszakban nyilvántartásba vett új személygépkocsikból álló járműállományban való aránya meghaladja az 5 %-ot, az a tagállam a következő években nem jogosult az 1,85-ös szorzó alkalmazására;

x a 2025 és 2029 közötti időszakban 15 %, 2030-tól pedig 35 %.

B. RÉSZ

KÖNNYŰ HASZONGÉPJÁRMŰVEKRE VONATKOZÓ FAJLAGOS KIBOCSÁTÁSI CÉLÉRTÉKEK

- 2020-as naptári évben az egyes új könnyű haszongépjárművek fajlagos szén-dioxid-kibocsátását az e pont és a 2. pont szerinti számítások céljából a következő képlettel kell kiszámítani:

$$\text{fajlagos szén-dioxid-kibocsátás} = 147 + a \cdot (M - M_0),$$

ahol:

M = a jármű kilogrammban (kg) megadott menetkész tömege

M_0 = 1 766,4

a = 0,096

- A gyártónak a 2020-ra vonatkozó fajlagos kibocsátási célértéke azon, az adott naptári évben nyilvántartásba vett egyes új könnyű haszongépjárművek 1. pont szerint meghatározott fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának átlaga, amelyeket az adott gyártó gyárt.

⁽¹⁾ Egy tagállam új személygépkocsi állományában 2017-ben a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek aránya így számítandó: a 2017-ben nyilvántartásba vett új kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek teljes száma osztva az ugyanabban az évben nyilvántartásba vett új személygépkocsik teljes számával.

3. A gyártóra 2021-ben vonatkozó fajlagos kibocsátási referencia-célértékeket a következőképpen kell kiszámítani:

$$A_{\text{WLTP}} \text{ szerinti fajlagos kibocsátási referencia-célértékek} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2020 \text{ célérték}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right)$$

ahol:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$ az (EU) 2017/1151 rendelet XXI. mellékletével összhangban meghatározott, 2020. évi átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás, az e rendelet 11. cikkének alkalmazásából eredő szén-dioxid-csökkentések nélkül;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ az (EU) 2017/1152 végrehajtási rendelettel összhangban meghatározott, 2020. évi átlagos fajlagos szén-dioxid-kibocsátás, az e rendelet 11. cikkének alkalmazásából eredő szén-dioxid-csökkentések nélkül;

$\text{NEDC}_{2020 \text{ célérték}}$ az 1. és 2. pont szerint kiszámított, 2020. évi fajlagos kibocsátási célérték.

4. A 2021–2024. naptári évben a gyártóra vonatkozó fajlagos kibocsátási célértéket a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{Fajlagos kibocsátási célérték} = \text{WLTP}_{\text{referencia-célérték}} + a [(M_o - M_0) - (M_{o2020} - M_{0,2020})]$$

ahol:

$\text{WLTP}_{\text{referencia-célérték}}$ a 3. pont szerint kiszámított, 2021. évi, WLTP szerinti fajlagos kibocsátási referencia-célértékek;

a 0,096;

M_o a gyártó megfelelő célévben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművei menetkész tömegének (M) átlaga kilogrammban (kg);

M_0 2020-ban 1 766,4, a 2021-es, a 2022-es és a 2023-as években az 510/2011/EU rendelet 13. cikkének (5) bekezdése értelmében elfogadott érték, 2024-ben pedig az e rendelet 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében elfogadott érték;

M_{o2020} a gyártó 2020-ban nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművei menetkész tömegének (M) átlaga kilogrammban (kg);

$M_{0,2020}$ 1 766,4.

5. Olyan gyártó esetében, aki vagy amely számára 2021-ben eltérést engedélyeznek egy, az új európai menetcikluson alapuló fajlagos kibocsátási célérték tekintetében, a WLTP-n alapuló eltérési célértéket a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{Eltérési célérték}_{2021} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2021 \text{ célérték}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right)$$

ahol:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$ a 3. pontban meghatározott $\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ a 3. pontban meghatározott $\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$;

$\text{NEDC}_{2021 \text{ célérték}}$ a Bizottság által a 10. cikk értelmében 2021-re engedélyezett eltérési célérték.

6. 2025. január 1-jétől a teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékeket és a gyártóra vonatkozó fajlagos kibocsátási célértéket a következőképpen kell kiszámítani:

- 6.0. A teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁

A teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁ minden egyes olyan gyártó tekintetében meghatározott, referencia célérték₂₀₂₁-nek a 2021-ben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek számával súlyozott átlaga, amely esetében a 4. pont szerinti fajlagos kibocsátási célérték alkalmazandó.

A referenciaérték₂₀₂₁-et minden gyártó esetében a következők szerint kell megállapítani:

$$\text{referencia-célérték}_{2021} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2, \text{mért}} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2020, \text{járműállomány célérték}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right) + a(M_{0,2021} - M_{0,2021})$$

ahol:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2, \text{mért}}$ a 2020-ban nyilvántartásba vett minden új könnyű haszongépjármű esetében az (EU) 2017/1152 végrehajtási rendelet 7a. cikkének megfelelően megállapított és bejelentett mért vegyes szén-dioxid-kibocsátásnak az egyes gyártók vonatkozásában vett átlaga;

$\text{NEDC}_{2020, \text{járműállomány célérték}}$ 147 g/km;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ a 3. pont szerinti érték;

$M_{0,2021}$ a gyártó 2021-ben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművei menetkész tömegének átlaga kilogrammban (kg);

$M_{0,2021}$ azon gyártók 2021-ben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművei menetkész tömegének átlaga kilogrammban (kg), amelyekre a 4. pont szerint fajlagos kibocsátási célérték vonatkozik;

a a 4. pont szerinti érték.

- 6.1. 2025-ben és 2030-ban a teljes uniós járműállományra vonatkozó célértékek

- 6.1.1. A 2025 és 2029 közötti időszakban a teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₅ = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁ · (1 – csökkentési tényező₂₀₂₅)

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁ a 6.0. pont szerinti érték;

csökkentési tényező₂₀₂₅ az 1. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott csökkentés.

- 6.1.2. 2030-tól a teljes uniós járműállományra alkalmazandó célérték

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀ = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁ · (1 – csökkentési tényező₂₀₃₀)

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₁ a 6.0. pont szerinti érték;

csökkentési tényező₂₀₃₀ az 1. cikk (5) bekezdésének b) pontjában meghatározott csökkentés.

- 6.2. A 2025-től alkalmazandó fajlagos kibocsátási referencia-célértékek

- 6.2.1. A 2025 és 2029 közötti időszakban alkalmazandó fajlagos kibocsátási referencia-célértékek

Fajlagos kibocsátási referencia-célérték = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₅ + $\alpha \cdot (TM - TM_0)$

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₅ a 6.1.1. ponttal összhangban meghatározott érték;

α α_{2025} , amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege nem haladja meg a 14. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint meghatározott TM_0 értékét, illetve α_{2021} , amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege meghaladja a 14. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint meghatározott TM_0 értékét;

ahol:

$$a_{2025} = \frac{a_{2021} \cdot \text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2025}}{\text{Átlagos kibocsátások}_{2021}}$$

a_{2021} a legkisebb négyzetek lineáris illesztési módszerének a 2021-ben nyilvántartásba vett egyes új könnyű haszongépjárművek vizsgálati tömegére (magyarázó változó) és fajlagos szén-dioxid-kibocsátására (függő változó) történő alkalmazásával nyert, legjobban illeszkedő egyenes meredeksége;

átlagos kibocsátás₂₀₂₁ azon gyártók 2021-ben nyilvántartásba vett összes új könnyű haszongépjárműve fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának átlaga, amelyek tekintetében a 4. pontnak megfelelően fajlagos kibocsátási célérték került kiszámításra;

TM a gyártó megfelelő naptári évben nyilvántartásba vett összes új könnyű haszongépjárműve vizsgálati tömegének átlaga kilogrammban (kg);

TM₀ a 14. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban kilogrammban (kg) meghatározott érték.

6.2.2. 2030-tól alkalmazandó fajlagos kibocsátási referencia-célértékek

Fajlagos kibocsátási referencia-célérték = teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀ + $\alpha \cdot (TM - TM_0)$

ahol:

teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀ a 6.1.2. ponttal összhangban meghatározott érték

α a_{2030} , amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege nem haladja meg a 14. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint meghatározott TM₀ értékét, illetve a_{2021} , amennyiben egy adott gyártó új könnyű haszongépjárműveinek átlagos vizsgálati tömege meghaladja a 14. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint meghatározott TM₀ értékét;

ahol:

$$a_{2030} = \frac{a_{2021} \cdot \text{teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték}_{2030}}{\text{Átlagos kibocsátások}_{2021}}$$

a_{2021} a 6.2 pont szerinti érték;

átlagos kibocsátás₂₀₂₁ a 6.2 pont szerinti érték;

TM a 6.2 pont szerinti érték;

TM₀ a 6.2 pont szerinti érték.

6.3. A 2025-től alkalmazandó fajlagos kibocsátási célértékek

6.3.1. A 2025 és 2029 közötti időszakban alkalmazandó fajlagos kibocsátási célértékek

Fajlagos kibocsátási célérték = (fajlagos kibocsátási referencia-célérték – ($\emptyset_{\text{célértékek}}$ – teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₂₅)) · ZLEV-tényező

ahol:

fajlagos kibocsátási referencia-célérték a gyártó tekintetében a 6.2.1. pont szerint meghatározott fajlagos kibocsátási referencia-célérték

$\emptyset_{\text{célértékek}}$ a 6.2.1. ponttal összhangban meghatározott valamennyi fajlagos kibocsátási célértéknek az egyes gyártók új könnyű haszongépjárműveinek számával súlyozott átlaga;

ZLEV-tényező $(1 + y - x)$, kivéve, ha ez az összeg nagyobb, mint 1,05 vagy kisebb, mint 1,0; ilyenkor a ZLEV-tényezőt az adott esettől függően 1,05-ben vagy 1,0-ban kell meghatározni;

ahol:

y a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járműveknek a gyártó új könnyű haszongépjárműveihez viszonyított aránya, amelynek kiszámításához az új kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek teljes számát – amelyek mindegyikét a következő képlet szerint $ZLEV_{fajlagos}$ -tényezőként kell számításba venni – el kell osztani a megfelelő naptári évben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek teljes számával:

$$ZLEV_{fajlagos} = 1 - \left(\frac{\text{fajlagos szén-dioxid-kibocsátások}}{50} \right)$$

x 15 %.

6.3.2. 2030-tól alkalmazandó fajlagos kibocsátási célértékek

Fajlagos kibocsátási célérték = (fajlagos kibocsátási referencia-célérték – ($\varnothing_{célértékek}$ – teljes uniós járműállományra vonatkozó célérték₂₀₃₀)) · ZLEV-tényező

ahol:

fajlagos kibocsátási referencia-célérték a gyártó tekintetében a 6.2.2. pont szerint meghatározott fajlagos kibocsátási referencia-célérték

$\varnothing_{célértékek}$ a 6.2.2. ponttal összhangban meghatározott valamennyi fajlagos kibocsátási célértéknek az egyes gyártók új könnyű haszongépjárműveinek számával súlyozott átlaga;

ZLEV-tényező $(1 + y - x)$, kivéve, ha ez az összeg nagyobb, mint 1,05 vagy kisebb, mint 1,0; ilyenkor a ZLEV-tényezőt az adott esettől függően 1,05-ben vagy 1,0-ban kell meghatározni;

ahol:

y a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek aránya a gyártó új könnyű haszongépjárművein belül, amelynek kiszámításához a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek teljes számát – amelyek mindegyikét a következő képlet szerint $ZLEV_{fajlagos}$ -tényezőként kell számításba venni – el kell osztani a megfelelő naptári évben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek teljes számával:

$$ZLEV_{fajlagos} = 1 - \left(\frac{\text{fajlagos szén-dioxid-kibocsátások}}{50} \right)$$

x 30 %.

II. MELLÉKLET

AZ ÚJ SZEMÉLYGÉPKOCSIK KIBOCSÁTÁSÁNAK NYOMON KÖVETÉSE ÉS BEJELENTÉSE

A. RÉSZ

Adatgyűjtés az új személygépkocsikról és a szén-dioxid-kibocsátás nyomon követése szempontjából lényeges adatok körének meghatározása

- (1) A tagállamok minden egyes naptári év vonatkozásában tételesen rögzítik a következő adatokat minden, a területükön M₁-es kategóriájúként nyilvántartásba vett új személygépkocsi vonatkozásában:
- a) a gyártó;
 - b) a típus-jóváhagyási szám és kiterjesztése;
 - c) a jármű típusa, változata és kivitele (adott esetben);
 - d) a márka és a kereskedelmi név;
 - e) a típusjóváhagyással rendelkező jármű kategóriája;
 - f) az új nyilvántartásba vételek összes száma;
 - g) a jármű menetkész tömege;
 - h) a fajlagos szén-dioxid-kibocsátás (NEDC és WLTP);
 - i) az alapterület: a tengelytáv, a kormányzott tengelyek nyomtávja és az egyéb tengelyek nyomtávja;
 - j) a tüzelőanyag típusa és az tüzelőanyag-ellátás elve;
 - k) a motortérfogat;
 - l) a villamosenergia-fogyasztás;
 - m) az alkalmazott innovatív technológia vagy innovatív technológiacsoport, valamint az ilyen technológiákból eredő széndioxidkibocsátás-csökkentés kódja (NEDC és WLTP);
 - n) a legnagyobb hasznos teljesítmény;
 - o) a jármű-azonosító szám;
 - p) WLTP-vizsgálati tömeg;
 - q) az (EU) 2017/1153 végrehajtási rendelet I. mellékletének 3.2.8. pontjában említett eltérési és ellenőrzési tényezők;
 - r) a nyilvántartásba vett jármű kategóriája;
 - s) a járműcsalád-azonosító szám;
 - t) adott esetben az elektromos hatósugár.
- A tagállamok kötelesek a 7. cikknek megfelelően a Bizottság rendelkezésére bocsátani az e pontban felsorolt valamennyi adatot a B. rész 2. szakaszában meghatározott formátumban.
- (2) Az 1. pontban említett adatoknak az adott személygépkocsihoz tartozó megfelelőségi nyilatkozatból kell származniuk. Azon kettős üzemű (benzin-/gázüzemű) járművek esetében, amelyek megfelelőségi nyilatkozata mindkét tüzelőanyag-típusra feltünteti a fajlagos szén-dioxid-kibocsátási értékeket, a tagállamoknak csak a gáz üzemmódban mért értéket kell alkalmazniuk.
- (3) A tagállamok minden naptári év vonatkozásában kötelesek meghatározni a következőket:
- a) az EK-típusjóváhagyás hatálya alá tartozó új személygépkocsik új nyilvántartásba vételének száma összesen;
 - b) az egyedileg jóváhagyott új személygépkocsik új nyilvántartásba vételének száma összesen;
 - c) a nemzeti típusjóváhagyás hatálya alá tartozó, kis sorozatban gyártott új személygépkocsik új nyilvántartásba vételének száma összesen.

B. RÉSZ**Adattovábbítási formátum**

A tagállamok az A. rész 1. és 3. pontjában meghatározott adatokat a következő formátum szerint kötelesek évente bejelenteni:

1. SZAKASZ**ÖSSZESÍTETT NYOMONKÖVETÉSI ADATOK**

Tagállam ⁽¹⁾	
Tárgyév	
Az EK-típusjóváhagyás hatálya alá tartozó új személygépkocsik új nyilvántartásba vételének száma összesen	
Az egyedileg jóváhagyott új személygépkocsik új nyilvántartásba vételének száma összesen	
A nemzeti típusjóváhagyás hatálya alá tartozó, kis sorozatban gyártott új személygépkocsik új nyilvántartásba vételének száma összesen	
⁽¹⁾ ISO 3166 alpha-2 kódok, Görögország és az Egyesült Királyság kivételével, amelyek esetében a kód „EL”, illetve „UK”.	

2. SZAKASZ**RÉSZLETES NYOMONKÖVETÉSI ADATOK – EGY JÁRMŰRE VONATKOZÓAN**

Utalás az A. rész 1. pontjára	Részletes adatok nyilvántartásba vett járművenként
a)	A gyártó neve – Uniós standard megnevezés
	A gyártó neve – Az eredetiberendezés-gyártó nyilatkozata szerint
	A gyártó neve – A nemzeti nyilvántartásba-vételi megnevezés ⁽¹⁾
b)	Típusjóváhagyási szám és kiterjesztése
c)	Típus
	Változat
	Kivitel
d)	A márka és a kereskedelmi név
e)	A típusjóváhagyással rendelkező jármű kategóriája
f)	Az új nyilvántartásba vételek száma összesen
g)	A jármű menetkész tömege
h)	Fajlagos szén-dioxid-kibocsátás (vegyes) NEDC szerinti érték 2020. december 31-ig az 5. cikk hatálya alá tartozó járművek kivételével, amelyek tekintetében az NEDC szerinti érték az (EU) 2017/1153 végrehajtási rendelet 5. cikkének megfelelően 2022. december 31-ig kerül meghatározásra
	Fajlagos szén-dioxid-kibocsátás (vegyes) WLTP szerinti érték

Utalás az A. rész 1. pontjára	Részletes adatok nyilvántartásba vett járművenként
i)	Tengelytáv
	Kormányzott tengely nyomtávja (1. tengely)
	Egyéb tengely nyomtávja (2. tengely)
j)	Tüzelőanyagtípus
	A tüzelőanyag-ellátás elve
k)	Motortérfogat (cm ³)
l)	Villamosenergia-fogyasztás (Wh/km)
m)	Az ökoinnovációs technológia (technológiák) kódja
	Az ökoinnovációs technológia (technológiák) révén elért, NEDC szerinti széndioxidkibocsátás-csökkentés összesen 2020. december 31-ig
	Az ökoinnovációs technológia (technológiák) révén elért, WLTP szerinti széndioxidkibocsátás-csökkentés összesen
n)	Legnagyobb hasznos teljesítmény
o)	Jármű-azonosító szám
p)	WLTP-vizsgálati tömeg;
q)	A „De” eltérési tényező (amennyiben rendelkezésre áll)
	Ellenőrzési tényező (amennyiben rendelkezésre áll)
r)	A nyilvántartásba vett jármű kategóriája
s)	Járműcsalád-azonosító szám
t)	Amennyiben rendelkezésre áll az elektromos hatósugár

Megjegyzések:

(¹) A kis sorozatban gyártott járművek nemzeti típusjóváhagyása (NSS) vagy az egyedileg jóváhagyott (IVA) járművek esetében a gyártó nevét „A gyártó neve – A nemzeti nyilvántartásba-vételi megnevezés” oszlopban kell feltüntetni, „A gyártó neve – Uniós standard megnevezés” oszlopban pedig a következők egyikének kell szerepelnie: „AA-NSS” vagy „AA-IVA”, az adott esettől függően.

III. MELLÉKLET

AZ ÚJ KÖNNYŰ HASZONGÉPJÁRMŰVEK KIBOCSÁTÁSÁNAK NYOMON KÖVETÉSE ÉS BEJELENTÉSE

- A. Adatgyűjtés az új könnyű haszongépjárművekről és a szén-dioxid-kibocsátás nyomon követése szempontjából lényeges adatok körének meghatározása

1. Részletes adatok

1.1. N₁-es kategóriájúként nyilvántartásba vett teljes járművek

Az EK típusjóváhagyással rendelkező, N₁-es kategóriájúként nyilvántartásba vett teljes járművek esetében a tagállamok minden naptári évben nyilvántartják a következő adatokat a területükön először nyilvántartásba vett minden új könnyű haszongépjármű vonatkozásában:

- a) a gyártó;
- b) a típus-jóváhagyási szám és kiterjesztése;
- c) a jármű típusa, változata és kivitele;
- d) gyártmány;
- e) a típusjóváhagyással rendelkező jármű kategóriája;
- f) a nyilvántartásba vett jármű kategóriája;
- g) a fajlagos szén-dioxid-kibocsátás (NEDC és WLTP);
- h) a jármű menetkész tömege;
- i) műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg;
- j) az alapterület: a tengelytáv, a kormányzott tengelyek nyomtávja és az egyéb tengelyek nyomtávja;
- k) a tüzelőanyag típusa és a tüzelőanyag-ellátás elve;
- l) a motortérfogat;
- m) a villamosenergia-fogyasztás;
- n) az alkalmazott innovatív technológia vagy innovatív technológiacsoport, valamint az ilyen technológiákból eredő széndioxidkibocsátás-csökkentés kódja (NEDC és WLTP);
- o) a jármű-azonosító szám;
- p) WLTP-vizsgálati tömeg;
- q) az (EU) 2017/1152 végrehajtási rendelet I. mellékletének 3.2.8. pontjában említett eltérési és ellenőrzési tényezők;
- r) az (EU) 2017/1151 rendelet XXI. mellékletének 5.0. pontjával összhangban meghatározott járműcsalád-azonosító szám;
- s) adott esetben az elektromos hatósugár.

A tagállamok kötelesek a 7. cikknek megfelelően a Bizottság rendelkezésére bocsátani az e pontban felsorolt valamennyi adatot az e melléklet C. részének 2. szakaszában meghatározott formátumban.

1.2. N₁-es kategóriájú járműként nyilvántartásba vett, többlépcsős eljárás keretében jóváhagyott járművek

N₁-es kategóriájúként nyilvántartásba vett, többlépcsős előállítású járművek esetében a tagállamok minden naptári évben nyilvántartásba veszik a következő részletes adatokat:

- a) az alapjármű (nem teljes jármű) esetében: az 1.1. pont a), b), c), d), e), g), h), i), n) és o) alpontjában meghatározott adatok vagy a h) és i) alpontokban meghatározott adatok helyett az átlagos terhelés, amelyet a 2007/46/EK irányelv I. mellékletének 2.17.2. pontjában meghatározott típus-jóváhagyási adatok részeként bocsátanak rendelkezésre;
- b) az alapjármű (teljes jármű) esetében: az 1.1. pont a), b), c), d), e), g), h), i), n) és o) alpontjában meghatározott adatok;
- c) a befejezett jármű esetében: az 1.1. pont a), f), g), h), j), k), l), m) és o) alpontjában meghatározott adatok.

Amennyiben az első albekezdés a) és b) alpontjában meghatározott adatok nem állnak rendelkezésre az alapjárműre vonatkozóan, akkor a tagállamok ezek helyett a befejezett járműre vonatkozó adatokat közlik.

A C. rész 2. szakaszában előírt formátum alkalmazandó a befejezett N₁-es kategóriájú járművekre.

Az 1.1. pont o) alpontjában említett jármű-azonosító szám nem hozható nyilvánosságra.

2. Az 1. pontban említett adatoknak a megfelelőségi nyilatkozatból kell származniuk. Azon kettős üzemű (benzin-/gázüzemű) járművek esetében, amelyek megfelelőségi nyilatkozata mindkét tüzelőanyag-típusra feltünteti a fajlagos szén-dioxid-kibocsátási értékeket, a tagállamoknak csak a gáz üzemmódban mért értéket kell alkalmazniuk.
3. A tagállamok minden naptári év vonatkozásában kötelesek meghatározni a következőket:
 - a) az EK-típusjóváhagyás hatálya alá tartozó új könnyű haszongépjárművek új nyilvántartásba vételének száma összesen;
 - b) a többlépcsős típusjóváhagyás hatálya alá tartozó új könnyű haszongépjárművek új nyilvántartásba vételének száma összesen, amennyiben rendelkezésre áll;
 - c) az egyedileg jóváhagyott új könnyű haszongépjárművek új nyilvántartásba vételének száma összesen;
 - d) a nemzeti típusjóváhagyás hatálya alá tartozó, kis sorozatban gyártott új könnyű haszongépjárművek új nyilvántartásba vételének száma összesen.

- B. Az új könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának nyomon követésére szolgáló adatok meghatározási módszere

A tagállamok által az A. rész 1. és 3. pontjával összhangban meghatározandó nyomonkövetési adatok körét az ebben a részben ismertetett módszerrel kell meghatározni.

1. Nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek száma

A tagállamoknak meg kell határozniuk a vonatkozó nyomonkövetési évben a területükön nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek számát az EK-típusjóváhagyás hatálya alá tartozó járművek, az egyedileg jóváhagyott és a kis sorozatban gyártott, nemzeti szinten jóváhagyott járművek, valamint adott esetben a többlépcsős típusjóváhagyás hatálya alá tartozó járművek szerinti bontásban.

2. Befejezett járművek

A többlépcsős előállítású járművek esetében a befejezett jármű fajlagos szén-dioxid-kibocsátását az alapjármű gyártójához kell hozzárendelni.

Annak biztosítása érdekében, hogy a befejezett járművek szén-dioxid-kibocsátási, tüzelőanyag-hatékonysági és tömegre vonatkozó értékei reprezentatívak legyenek, és anélkül, hogy az alapgépjárművek gyártóira túlzott terhet róna, a Bizottság külön nyomonkövetési eljárásra tesz javaslatot és szükség szerint módosítja a típusjóváhagyásra vonatkozó jogszabályokat.

Függetlenül attól, hogy a 2020. évi célértéknek az I. melléklet B. része 2. pontja szerinti kiszámításához az e melléklet C. része szerinti átlagos terhelést kell alapul venni, amennyiben ez a tömegérték nem határozható meg, a befejezett jármű menetkész tömege is felhasználható a 7. cikk (4) bekezdésében említett fajlagos kibocsátási célérték előzetes kiszámításához.

Amennyiben az alapjármű teljes jármű, akkor ennek a járműnek a menetkész tömegét kell felhasználni a fajlagos kibocsátási célérték kiszámításához. Amennyiben azonban az említett tömegérték nem határozható meg, akkor a befejezett jármű menetkész tömege használható fel a fajlagos kibocsátási célérték kiszámításához.

C. Adattovábbítási formátum

A tagállamok az A. rész 1. és 3. pontjában meghatározott adatokat a következő formátum szerint kötelesek évente bejelenteni:

1. szakasz

Összesített nyomonkövetési adatok

Tagállam ⁽¹⁾	
Tárgyév	
Az EK-típusjóváhagyás hatálya alá tartozó új könnyű haszongépjárművek új nyilvántartásba vételének száma összesen	
Az egyedileg jóváhagyott új könnyű haszongépjárművek új nyilvántartásba vételének száma összesen	
A nemzeti típusjóváhagyás hatálya alá tartozó, kis sorozatban gyártott új könnyű haszongépjárművek új nyilvántartásba vételének száma összesen	
A többlépcsős típusjóváhagyás hatálya alá tartozó új könnyű haszongépjárművek új nyilvántartásba vételének száma összesen (amennyiben rendelkezésre áll)	

⁽¹⁾ ISO 3166 alpha-2 kódok, Görögország és az Egyesült Királyság kivételével, amelyek esetében a kód „EL” és „UK”.

2. szakasz

Részletes nyomonkövetési adatok – egy járműre vonatkozóan

Utalás az A. rész 1.1. pontjára	Részletes adatok nyilvántartásba vett járművenként ⁽¹⁾
a)	A gyártó neve – Uniós standard megnevezés ⁽²⁾
	A gyártó neve – Az eredetiberendezés-gyártó nyilatkozata szerint TELJES JÁRMŰ/ALAPJÁRMŰ ⁽³⁾
	A gyártó neve – Az eredetiberendezés-gyártó nyilatkozata szerint BEFEJEZETT JÁRMŰ ⁽³⁾
	A gyártó neve – A nemzeti nyilvántartásba-vételi megnevezés ⁽²⁾
b)	Típusjóváhagyási szám és kiterjesztése
c)	Típus
	Változat
	Kivitel
d)	Gyártmány
e)	A típusjóváhagyással rendelkező jármű kategóriája
f)	A nyilvántartásba vett jármű kategóriája
g)	Fajlagos szén-dioxid-kibocsátás (vegyes) NEDC szerinti érték 2020. december 31-ig
	Fajlagos szén-dioxid-kibocsátás (vegyes) WLTP szerinti érték

Utalás az A. rész 1.1. pontjára	Részletes adatok nyilvántartásba vett járművenként ⁽¹⁾
h)	A jármű menetkész tömege ALAPJÁRMŰ
	A jármű menetkész tömege BEFEJEZETT JÁRMŰ/TELJES JÁRMŰ
i) ⁽⁴⁾	Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg
j)	Tengelytáv
	Kormányzott tengelynyomtáv (tengely 1)
	Egyéb tengelynyomtáv (tengely 2)
k)	Tüzelőanyagtípus
	A tüzelőanyag-ellátás elve
l)	Motortérfogat (cm ³)
m)	Villamosenergia-fogyasztás (Wh/km)
n)	Az ökoinnovációs technológia (technológiák) kódja
	Az ökoinnovációs technológia (technológiák) révén elért, NEDC szerinti széndioxidkibocsátás-csökkentés összesen 2020. december 31-ig
	Az ökoinnovációs technológia (technológiák) révén elért, WLTP szerinti széndioxidkibocsátás-csökkentés összesen
o)	Jármű-azonosító szám
p)	WLTP-vizsgálati tömeg;
q)	A „De” eltérési tényező (amennyiben rendelkezésre áll)
	Ellenőrzési tényező (amennyiben rendelkezésre áll)
r)	A járműcsalád-azonosító szám;
s)	Adott esetben az elektromos hatósugár
A 2007/46/EK irányelv I. mellékletének 2.17.2. pontja ⁽⁵⁾	Átlagos terhelés (adott esetben a többletcsős előállítású járművek esetében)

Megjegyzések:

- (¹) Amennyiben a többletcsős előállítású járművek esetében nem áll rendelkezésre adat az alapjárműre vonatkozóan, akkor a tagállam legalább a formanyomtatványban megadott adatokat közli a befejezett járműre vonatkozóan.
- (²) A kis sorozatban gyártott járművek nemzeti típusjóváhagyása (NSS) vagy az egyedileg jóváhagyott (IVA) járművek esetében a gyártó nevét „A gyártó neve – A nemzeti nyilvántartásba-vételi megnevezés” oszlopban kell feltüntetni, „A gyártó neve – Uniós standard megnevezés” oszlopban pedig a következők egyikének kell szerepelnie: „AA-NSS” vagy „AA-IVA”, az adott esettől függően.
- (³) A többletcsős előállítású járművek esetében az alapjármű (nem teljes/teljes) gyártóját kell megadni. Amennyiben az alapjármű gyártója nem ismert, csak a befejezett jármű gyártóját kell megadni.
- (⁴) A többletcsős előállítású járművek esetében az alapjármű műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömegét kell megadni.
- (⁵) A többletcsős előállítású járművek esetében az alapjármű menetkész tömege és műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömege helyett a 2007/46/EK irányelv I. mellékletének 2.17.2. pontja szerinti típus-jóváhagyási adatok között szereplő átlagos terhelés is megadható.

IV. MELLÉKLET

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELETEK ÉS AZOK KÉSŐBBI MÓDOSÍTÁSAINAK LISTÁJA

Az Európai Parlament és a Tanács 443/2009/EK rendelete	(HL L 140., 2009.6.5., 1. o.)
A Bizottság 397/2013/EU rendelete	(HL L 120., 2013.5.1., 4. o.)
Az Európai Parlament és a Tanács 333/2014/EU rendelete	(HL L 103., 2014.4.5., 15. o.)
A Bizottság (EU) 2015/6 felhatalmazáson alapuló rendelete	(HL L 3., 2015.1.7., 1. o.)
A Bizottság (EU) 2017/1502 felhatalmazáson alapuló rendelete	(HL L 221., 2017.8.26., 4. o.)
A Bizottság (EU) 2018/649 felhatalmazáson alapuló rendelete	(HL L 108., 2018.4.27., 14. o.)
Az Európai Parlament és a Tanács 510/2011/EU rendelete	(HL L 145., 2011.5.31., 1. o.)
A Bizottság 205/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete	(HL L 72., 2012.3.10., 2. o.)
Az Európai Parlament és a Tanács 253/2014/EU rendelete	(HL L 84., 2014.3.20., 38. o.)
A Bizottság 404/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete	(HL L 121., 2014.4.24., 1. o.)
A Bizottság (EU) 2017/748 felhatalmazáson alapuló rendelete	(HL L 113., 2017.4.29., 9. o.)
A Bizottság (EU) 2017/1499 felhatalmazáson alapuló rendelete	(HL L 219., 2017.8.25., 1. o.)

V. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

443/2009/EK rendelet	510/2011/EU rendelet	Ez a rendelet
1. cikk, első bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, második bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés
1. cikk, harmadik bekezdés	—	1. cikk, (3) bekezdés
—	—	1. cikk, (4) bekezdés
—	—	1. cikk, (5) bekezdés
—	—	1. cikk, (6) bekezdés
—	—	1. cikk, (7) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, (4) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg	3. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg	3. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg
3. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont	3. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont	3. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
—	3. cikk, (1) bekezdés, c), d) és e) pont	3. cikk, (1) bekezdés, c), d) és e) pont
3. cikk, (1) bekezdés, c) és d) pont	3. cikk, (1) bekezdés, f) és g) pont	3. cikk, (1) bekezdés, f) és g) pont
3. cikk, (1) bekezdés, f) pont	3. cikk, (1) bekezdés, h) pont	3. cikk, (1) bekezdés, h) pont
3. cikk, (1) bekezdés, e) pont	3. cikk, (1) bekezdés, j) pont	3. cikk, (1) bekezdés, i) pont
3. cikk, (1) bekezdés, g) pont	3. cikk, (1) bekezdés, i) pont	3. cikk, (1) bekezdés, j) pont
—	—	3. cikk, (1) bekezdés, k), l) és m) pont
—	3. cikk, (1) bekezdés, k) pont	3. cikk, (1) bekezdés, n) pont
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (2) bekezdés
4. cikk, első bekezdés	4. cikk, első bekezdés	4. cikk (1) bekezdés, bevezető rész és a) és b) pont
—	—	4. cikk, (1) bekezdés, c) pont
—	4. cikk, második bekezdés	4. cikk, (2) bekezdés
4. cikk, második bekezdés	4. cikk, harmadik bekezdés	4. cikk, (3) bekezdés
5. cikk	5. cikk	—
5a. cikk	—	5. cikk
6. cikk	6. cikk	—
7. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés, a), b) és c) pont	7. cikk, (2) bekezdés, a), b) és c) pont	6. cikk, (2) bekezdés, a), b) és c) pont
—	—	6. cikk, (2) bekezdés, d) pont
7. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (4) bekezdés	7. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés	7. cikk, (5) bekezdés	6. cikk, (5) bekezdés
7. cikk, (6) bekezdés	7. cikk, (6) bekezdés	6. cikk, (6) bekezdés

443/2009/EK rendelet	510/2011/EU rendelet	Ez a rendelet
7. cikk, (7) bekezdés	7. cikk, (7) bekezdés	6. cikk, (7) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés
8. cikk, (4) bekezdés, első és második albekezdés	8. cikk, (4) bekezdés, első és második albekezdés	7. cikk, (4) bekezdés, első és második albekezdés
8. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés	8. cikk (4) bekezdés, első albekezdés	7. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés
8. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés	8. cikk, (5) bekezdés	7. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés
8. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés	8. cikk, (6) bekezdés	7. cikk (5) bekezdés, második albekezdés
8. cikk, (6) bekezdés	8. cikk, (7) bekezdés	—
8. cikk, (7) bekezdés	8. cikk (8) bekezdés	7. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
—	—	7. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés
8. cikk, (8) bekezdés	—	—
8. cikk, (9) bekezdés, első albekezdés	8. cikk, (9) bekezdés, első albekezdés	7. cikk, (7) bekezdés
8. cikk, (9) bekezdés, második albekezdés	8. cikk, (9) bekezdés, második albekezdés	7. cikk, (8) bekezdés
—	—	7. cikk, (9) bekezdés
—	—	7. cikk, (10) bekezdés
—	8. cikk, (10) bekezdés	7. cikk, (11) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg	9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg	8. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, első rész
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont	9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont	—
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont	9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont	8. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, második rész
9. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	9. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	8. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
9. cikk, (3) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés
9. cikk, (4) bekezdés	9. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg	10. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg	9. cikk, (1) bekezdés, bevezető szöveg
10. cikk, (1) bekezdés, a) -e) pont	10. cikk, (1) bekezdés, a)-e) pont	9. cikk, (1) bekezdés, a)-e) pont
—	—	9. cikk, (1) bekezdés, f) pont
10. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés
—	—	9. cikk, (3) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (3) bekezdés	11. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
—	—	10. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
11. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	—	10. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés

443/2009/EK rendelet	510/2011/EU rendelet	Ez a rendelet
11. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, bevezető szöveg	—	10. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, bevezető szöveg
11. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, a) pont	—	10. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, a) pont
11. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, b) pont	—	—
11. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, c) pont	—	10. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, b) pont
—	—	10. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, c) pont
11. cikk, (4) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés	—	10. cikk, (4) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés
11. cikk, (5) bekezdés	11. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés
11. cikk, (6) bekezdés	11. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés
11. cikk, (7) bekezdés	11. cikk, (6) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés
11. cikk, (8) bekezdés	11. cikk, (7) bekezdés	10. cikk, (8) bekezdés
11. cikk, (9) bekezdés	11. cikk, (8) bekezdés	10. cikk, (9) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	11. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	—	11. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	12. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	11. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés
—	—	11. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	12. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés, bevezető rész, a), b) és c) és d) pont, első rész
—	—	11. cikk, (2) bekezdés, d) pont, utolsó rész
12. cikk, (3) bekezdés	12. cikk, (3) bekezdés	11. cikk, (3) bekezdés
12. cikk, (4) bekezdés	12. cikk, (4) bekezdés	11. cikk, (4) bekezdés
—	—	12. cikk
—	—	13. cikk
13. cikk, (1) bekezdés	—	—
—	13. cikk (1) bekezdés	—
—	—	14. cikk, cím
—	—	14. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg
13. cikk, (2) bekezdés, első és második albekezdés	—	14. cikk, (1) bekezdés, a) pont
—	13. cikk, (5) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés, b) pont
—	—	14. cikk, (1) bekezdés, c) és d) pont

443/2009/EK rendelet	510/2011/EU rendelet	Ez a rendelet
13. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	13. cikk, (5) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés
—	—	15. cikk, (1) bekezdés
—	—	15. cikk, (2) bekezdés
—	—	15. cikk, (3) bekezdés
—	13. cikk, (2) bekezdés	—
—	—	15. cikk, (4) bekezdés, első rész
13. cikk, (3) bekezdés	13. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés	15. cikk, (4) bekezdés, második rész
—	13. cikk, (4) bekezdés	—
13. cikk, (4) bekezdés	13. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés	—
13. cikk, (5) bekezdés	—	—
13. cikk, (6) bekezdés	13. cikk, (3) bekezdés	—
—	—	15. cikk, (5) bekezdés
—	—	15. cikk, (6) bekezdés
13. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés	13. cikk, (6) bekezdés, harmadik albekezdés	15. cikk, (7) bekezdés
13. cikk, (7) bekezdés, második albekezdés	13. cikk, (6) bekezdés, negyedik albekezdés	15. cikk, (8) bekezdés
14. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
14. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (2a) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés
14a. cikk, (1) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés
14a. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (2) bekezdés
14a. cikk, (3) bekezdés	16. cikk	17. cikk, (3) bekezdés
14a. cikk, (4) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés	17. cikk, (4) bekezdés
14a. cikk, (5) bekezdés	17. cikk	17. cikk, (5) bekezdés
15. cikk	—	—
—	—	18. cikk,
16. cikk	18. cikk	19. cikk
I. melléklet	—	<i>I. melléklet</i> , A. rész, 1—5. pont
—	—	<i>I. melléklet</i> , A. rész, 6. pont
—	I. melléklet	<i>I. melléklet</i> , B. rész, 1—5. pont
—	—	<i>I. melléklet</i> , B. rész, 6. pont
<i>II. melléklet</i> , A. rész	—	<i>II. melléklet</i> , A. rész
<i>II. melléklet</i> , B. rész	—	—
<i>II. melléklet</i> , C. rész	—	<i>II. melléklet</i> , B. rész
—	II. melléklet	III. melléklet
—	—	IV. melléklet
—	—	V. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/632 RENDELETE

(2019. április 17.)

a 952/2013/EU rendeletnek az Uniós Vámkódexben előírt elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő eszközök átmeneti alkalmazásának meghosszabbítása céljából történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 33. és 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ (a továbbiakban: a Vámkódex) értelmében a vámhatóságok között, illetve a gazdálkodók és a vámhatóságok között zajló minden információcserének és az ilyen információk tárolásának elektronikus adatfeldolgozási eljárás igénybevételével kell történnie.
- (2) A Vámkódex azonban egy átmeneti időszakban lehetővé teszi a 6. cikkének (1) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő, információcserére és adattárolásra szolgáló eszközök alkalmazását, amennyiben a Vámkódex rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges elektronikus rendszerek még nem működőképesek. Ezen átmeneti időszaknak legkésőbb 2020. december 31-én véget kell érnie.
- (3) A Vámkódexnek megfelelően a tagállamoknak együtt kell működniük a Bizottsággal a vámügyi információk cseréjét és tárolását szolgáló elektronikus rendszerek kifejlesztésében, fenntartásában és alkalmazásában, és a Bizottságnak munkaprogramot kell készítenie az említett elektronikus rendszerek kifejlesztésére és telepítésére vonatkozóan.
- (4) A munkaprogramot az (EU) 2016/578 bizottsági végrehajtási határozat ⁽³⁾ állapította meg. E határozat 17 olyan elektronikus rendszert sorol fel, amelyet a Vámkódex alkalmazása érdekében ki kell fejleszteniük vagy önállóan a tagállamoknak (a nemzeti szinten kezelendő rendszerek esetében – a továbbiakban: nemzeti rendszerek), vagy a tagállamoknak és a Bizottságnak szorosan együttműködve (az uniós szintű rendszerek esetében, amelyek közül egyes rendszerek uniós szintű és nemzeti összetevőt is tartalmaznak – a továbbiakban: transzeurópai rendszerek).
- (5) A munkaprogram meghatározza az említett nemzeti és transzeurópai rendszerek megvalósítására vonatkozó tervezési menetrendet.
- (6) A gazdálkodók és a vámhatóságok közötti, valamint az egyes vámhatóságok közötti érintkezés céljából az elektronikus rendszerek teljes mértékű használatára való átállás lehetővé fogja tenni a Vámkódex által előírt egyszerűsítések teljeskörű érvénybe lépését, ami a szereplők közötti jobb információcserét, az áruk érkezésének, továbbításának és kilépésének hatékonyabb rögzítését, valamint központi vámkezelést és harmonizált vámellenőrzéseket eredményez az Unió egész vámterületén, ezzel csökkentve az adminisztratív költségeket, a bürokráciát, a vám-árunyilatkozatokban előforduló hibákat és csalásokat, valamint a behozatali hely tudatos megválasztására irányuló gyakorlatot.
- (7) Az elektronikus rendszerek kialakítása szükségessé teszi, hogy a Bizottság és a tagállamok harmonizálják az adatelemeket a nemzetközi szinten elfogadott adatmodellek alapján, a Vámkódex előírásai szerint, pénzt és időt

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2019. március 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. április 9-i határozata.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2016/578 végrehajtási határozata (2016. április 11.) az Unió Vámkódexben előírt elektronikus rendszerek kifejlesztésére és telepítésére vonatkozó munkaprogram létrehozásáról (HL L 99., 2016.4.15., 6. o.).

ruházzanak be, valamint egyes esetekben teljesen újraprogramozzák a meglévő elektronikus rendszereket. Ezen elektronikus rendszerek fejlesztését a tagállamok különbözőképpen ütemezték, ami Unió-szerte időbeli eltéréseket eredményezett e rendszerek megvalósításában. Mivel az elektronikus rendszerek szorosan összefüggnek, fontos, hogy bevezetésük a megfelelő sorrendben történjen. Az egyik rendszer kifejlesztése során bekövetkező késedelem így elkerülhetetlenül késlelteti más rendszerek kifejlesztését is. A Vámkódex (és így az átmeneti intézkedések 2020. december 31-i végső dátuma) 2013-ban került elfogadásra, de az azt kiegészítő és végrehajtó szabályok – nevezetesen az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽⁴⁾, az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁵⁾ és az (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽⁶⁾ – csak 2015-ben és 2016-ban kerültek kihirdetésre. Emiatt késett az elektronikus rendszerek kifejlesztéséhez szükséges funkcionális és technikai specifikációk meghatározása.

- (8) Bár a Vámkódex 278. cikke az ott említett összes rendszer telepítésére egyetlen határidőt – 2020. december 31-ét – határozott meg, és annak ellenére, hogy az Unió és néhány tagállam költségvetési és operatív jellegű erőfeszítéseket tett a munka kiszabott határidőn belüli befejezése érdekében, nyilvánvalóvá vált, hogy egyes rendszereket csak részlegesen lehet telepíteni az említett időpontig. Ebből az következik, hogy egyes már meglévő rendszerek e dátumot követően is szükségszerűen használatban fognak maradni. Amennyiben az említett határidő jogalkotási módosítások útján nem kerül meghosszabbításra, a vállalkozások és a vámhatóságok nem fognak tudni eleget tenni feladataiknak és jogszabály szerinti kötelezettségeiknek a vámműveletek tekintetében.
- (9) A rendszerek három csoportja tekintetében a munkának 2020. december 31. után is folytatódnia kell. Az első csoportot az érkezési értesítések, a vám elé állítások, az átmeneti megőrzési árunyilatkozatok és az Unió vámterületére behozott árukra vonatkozó vám-árunyilatkozatok (ideértve a passzív feldolgozás kivételével a különleges eljárásokat is) tekintetében érintett nemzeti elektronikus rendszerek alkotják, amelyeket korszerűsíteni kell vagy ki kell építeni a Vámkódex bizonyos előírásainak – például az e rendszerekben rögzítendő adatokra vonatkozó követelmények összehangolása – figyelembevétele érdekében. A második csoportot azok a meglévő elektronikus rendszerek alkotják, amelyeket korszerűsíteni kell a Vámkódex bizonyos előírásainak – például a rendszerekben rögzítendő adatokra vonatkozó követelmények összehangolása – figyelembevétele érdekében. Ebbe a csoportba három transzeurópai rendszer (a belépési gyűjtő árunyilatkozatokat kezelő rendszer, a külső és belső árutovábbítást kezelő rendszer, valamint az Unió vámterületéről kiszállított árukat kezelő rendszer), továbbá a nemzeti kiviteli rendszer (beleértve a különleges eljárások nemzeti rendszerének kivitelhez kapcsolódó összetevőjét is) tartozik. A harmadik csoport három új transzeurópai elektronikus rendszerből (a lehetséges vagy meglévő vámtartozásra vonatkozó biztosítékokhoz, az áruk vámjogi státusához és a központi vámkezeléshez kapcsolódó rendszerből) áll. A Bizottság a tagállamokkal partnerségben részletes ütemtervet készített azzal a céllal, hogy az említett rendszerek telepítésre kerüljenek a 2025 végéig tartó időszakban.
- (10) Az elektronikus rendszerek kifejlesztésére vonatkozó új tervekkel összhangban az elektronikus rendszerek első csoportja tekintetében 2022-ig, a második és harmadik csoport tekintetében pedig 2025-ig meg kell hosszabbítani a Vámkódexben meghatározott azon időszakot, amelynek során átmeneti jelleggel alkalmazhatók a Vámkódex 6. cikkének (1) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő, információcserére és adattárolásra szolgáló eszközök.
- (11) A Vámkódex végrehajtása céljából kialakítandó egyéb rendszerek esetében továbbra is a Vámkódex 6. cikkének (1) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő, információcserére és adattárolásra szolgáló eszközök használatára megállapított általános, 2020. december 31-i határidőt kell alkalmazni.
- (12) Annak érdekében, hogy az Európai Parlament és a Tanács figyelemmel kísérhesse a Vámkódex 278. cikkében említett rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges valamennyi elektronikus rendszer telepítését, a Bizottságnak rendszeresen be kell számolnia az elért előrehaladásról és a tervezett ütemezésben meghatározott köztes célkitűzések eléréséről. A tagállamoknak e célból évente kétszer a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk a megfelelő információkat. Miután valamennyi elektronikus rendszer működőképessé vált, a Bizottságnak értékelnie kell azok alkalmasságát a kitűzött célok elérésére egy célravezetőségi vizsgálat keretében, amelyet az összes említett rendszer működőképessé válásának első napjától számított egy éven belül meg kell kezdeni.
- (13) A Vámkódexet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽⁴⁾ A Bizottság (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. július 28.) a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Unió Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 343., 2015.12.29., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. december 17.) a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Unió Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó, a szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti szabályok tekintetében történő kiegészítéséről, valamint az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról (HL L 69., 2016.3.15., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 952/2013/EU rendelet módosításai

A 952/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 278. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„278. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Legkésőbb 2020. december 31-ig a 6. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő, információcserére és adattárolásra szolgáló eszközök átmeneti alapon alkalmazhatók, ha a Vámkódexnek az e cikk (2) és (3) bekezdésében említettektől eltérő rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges elektronikus rendszerek még nem működőképesek.

(2) Legkésőbb 2022. december 31-ig a 6. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő eszközök átmeneti alapon alkalmazhatók, ha a Vámkódex következő rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges elektronikus rendszerek még nem működőképesek:

- a) a 133., 139., 145. és 146. cikkben az érkezési értesítésre, a vám elé állításra és az átmeneti megőrzési árunyilatkozatokra vonatkozóan megállapított rendelkezések; valamint
- b) a 158., 162., 163., 166., 167., 170–174., 201., 240., 250., 254. és 256. cikkben foglalt, az Unió vámterületére behozott árukra vonatkozó vám-árunyilatkozással kapcsolatos rendelkezések.

(3) Legkésőbb 2025. december 31-ig a 6. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő eszközök átmeneti alapon alkalmazhatók, ha a Vámkódex következő rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges elektronikus rendszerek még nem működőképesek:

- a) a lehetséges vagy meglévő vámtartozásokra vonatkozó biztosítékokra alkalmazandó, a 89. cikk (2) bekezdésének b) pontjában és a 89. cikk (6) bekezdésében megállapított rendelkezések;
- b) a belépési gyűjtő árunyilatkozatokra és a kockázatelemzésre vonatkozó, a 46., 47., 127., 128. és 129. cikkben megállapított rendelkezések;
- c) az áruk vámjogi státusára vonatkozó, a 153. cikk (2) bekezdésében megállapított rendelkezések;
- d) a központi vámkezelésre vonatkozó, a 179. cikkben megállapított rendelkezések;
- e) az árutovábbításra vonatkozó, a 210. cikk a) pontjában, a 215. cikk (2) bekezdésében, valamint a 226., 227., 233. és 234. cikkben megállapított rendelkezések; valamint
- f) a passzív feldolgozásra, az indulás előtti árunyilatkozatokra, az áruk kilépésére vonatkozó alakiságokra, az uniós áruk kivitelére, a nem uniós áruk újrakivitelére és az áruk Unió vámterületéről való kiszállításához kapcsolódó kilépési gyűjtő árunyilatkozatokra vonatkozó, a 258., 259., 263., 267., 269., 270., 271., 272., 274. és 275. cikkben megállapított rendelkezések.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„278a. cikk

Jelentéstételi kötelezettségek

(1) 2019. december 31-ig és azt követően évente mindaddig, amíg a 278. cikkben említett elektronikus rendszerek teljesen működőképesé nem válnak, a Bizottság éves jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az említett elektronikus rendszerek fejlesztésének előrehaladásáról.

(2) Az éves jelentés értékeli a Bizottság és a tagállamok által az egyes elektronikus rendszerek fejlesztésében elért előrehaladást, különös tekintettel a következő mérföldkövekre:

- a) az elektronikus rendszer külső kommunikációja céljából meghatározott technikai specifikáció közzétételének dátuma;
- b) a megfelelőségi tesztek gazdálkodókkal való elvégzésének időszaka; valamint
- c) az elektronikus rendszerek várható és tényleges telepítésének dátuma.

(3) Ha az értékelés azt mutatja, hogy az előrehaladás nem kielégítő, a jelentés ismerteti azokat a kockázatsökkentő intézkedéseket is, amelyeket az alkalmazandó átmeneti időszak lejárta előtt meg kell tenni az elektronikus rendszerek telepítésének biztosítása érdekében.

(4) A tagállamok évente kétszer eljuttatnak a Bizottságnak egy frissített táblázatot, amely az elektronikus rendszerek fejlesztése és telepítése terén elért előrehaladásukat tartalmazza. A Bizottság közzéteszi honlapján ezeket a frissített információkat.”

3. A 279. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„279. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a 278. cikkben említett helyzetekben alkalmazandó adatcsere és -tárolás szabályait.”

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2019. április 17-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

Az Európai Parlament és a Tanács együttes nyilatkozata

Az Európai Parlament és a Tanács üdvözli az Európai Számvevőszék 26/2018. számú, „A vámügyi informatikai rendszerek sorozatos késedelmiei: mi okozott problémát?” című különjelentését és egyéb, a vámügyek területén nemrégiben készült idevágó jelentéseket, amelyek segítségével a társjogalkotók jobban megérthették, milyen okok állnak az uniós vámműveletek fejlesztéséhez szükséges informatikai rendszerek megvalósításának késedelmiei mögött.

Az Európai Parlament és a Tanács úgy véli, hogy az Európai Számvevőszéknek a Bizottság által az Uniós Vámkódex 278a. cikke alapján készített jelentéseket értékelő jövőbeni ellenőrzései pozitív módon járulhatnak hozzá a további késedelmek elkerüléséhez.

Az Európai Parlament és a Tanács felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben vegyék figyelembe ezeket az ellenőrzéseket.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/633 IRÁNYELVE

(2019. április 17.)

a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Általános jelenség, hogy a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban belül a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek beszállítói és vevői közötti tárgyalási pozíciókat nagy fokú egyenlőtlenség jellemzi. Ezek a tárgyalási pozíciók terén mutatkozó egyenlőtlenségek valószínűsíthetően tisztességtelen piaci gyakorlatokhoz vezetnek, amennyiben a nagyobb és erősebb kereskedelmi partnerek bizonyos olyan gyakorlatokat vagy szerződéses megállapodásokat próbálnak kikényszeríteni az értékesítési ügyletekre vonatkozóan, amelyek az ő előnyüket szolgálják. Az ilyen magatartások például: nagymértékben eltérhetnek a helyes kereskedelmi magatartástól, ellentétesek lehetnek a jóhiszeműség és a tisztesség elvével, és előfordulhat, hogy azokat az egyik kereskedelmi partner egyoldalúan kényszeríti rá a másikra; indokolatlanul és aránytalan mértékben háríthatják át a gazdasági kockázatot az egyik kereskedelmi partnerről a másikra; vagy az egyik kereskedelmi partnerre nézve jelentős mértékben egyenlőtlen jogokat és kötelezettségeket keletkeztethetnek. Bizonyos gyakorlatok még akkor is nyilvánvalóan tisztességtelenek lehetnek, ha mindkét fél elfogadja őket. A tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szemben be kell vezetni a védelem uniós minimumszintjét, e gyakorlatok előfordulásának visszaszorítása érdekében, amelyek valószínűsíthetően negatív hatást gyakorolnak a mezőgazdasági közösség életszínvonalára. Ezen irányelv minimális harmonizációra irányuló megközelítése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy olyan nemzeti szabályokat fogadjanak el vagy tartsanak fenn, amelyek túlmutatnak az ezen irányelvben felsorolt tisztességtelen piaci gyakorlatokon.
- (2) 2009 óta három bizottsági kiadvány (a Bizottság 2009. október 28-i közleménye a hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási láncról, a Bizottság 2014. július 15-i közleménye az élelmiszer-ellátási lánc vállalkozások közötti, tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatainak kezeléséről, és a Bizottság 2016. január 29-i jelentése az élelmiszer-ellátási lánc vállalkozások közötti, tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól) összpontosított az élelmiszer-ellátási lánc működésének területére, a tisztességtelen piaci gyakorlatok előfordulását is beleértve. A Bizottság javaslatot tett az élelmiszer-ellátási láncban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokkal foglalkozó nemzeti és önkéntes szabályozási keretek kívánatos elemeire. Ezen elemeknek nem mindegyike épült be a tagállamok jogi kereteibe vagy önkéntes szabályozási rendszereibe, ezért e gyakorlatok előfordulása még mindig politikai tanácskozás tárgyát képezi az Unióban.
- (3) A Bizottság által vezetett, az élelmiszer-ellátási lánc működésének javításával foglalkozó magas szintű fórum 2011-ben jóváhagyta az élelmiszer-ellátási lánc szereplőinek többségét képviselő szervezetek által elfogadott, az élelmiszer-ellátási lánc vertikális kapcsolataiban követendő helyes gyakorlatra vonatkozó elveket. Ezek az elvek a 2013-ban elindított ellátási lánc-kezdményezés alapjául szolgáltak.

⁽¹⁾ HL C 440., 2018.12.6., 165. o.

⁽²⁾ HL C 387., 2018.10.25., 48. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. március 12-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. április 9-i határozata.

- (4) Az Európai Parlament 2016. június 7-i, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról az élelmiszer-ellátási láncban című állásfoglalásában ⁽⁴⁾ felkérte a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot a tisztességtelen piaci gyakorlatokra vonatkozó uniós jogi keretre irányulóan. A Tanács 2016. december 12-i, a mezőgazdasági termelők élelmiszer-ellátási láncban belüli helyzetének megerősítéséről és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni küzdelemről szóló következtetéseiben felkérte a Bizottságot, hogy készítsen kellő időben hatásvizsgálatot egy, a tisztességtelen piaci gyakorlatok elleni fellépést célzó uniós jogszabályi keretre, vagy más, nem jogalkotási intézkedésekre irányuló javaslat céljából. A Bizottság hatásvizsgálatot készített, amelyet nyílt és nyilvános konzultáció, valamint célirányos konzultációk előztek meg. Ezenfelül a Bizottság a jogalkotási folyamat során olyan információval szolgált, amely bizonyítja, hogy a termelés összértékének jelentős hányadát a nagy gazdasági szereplők adják.
- (5) A mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban különböző gazdasági szereplők tevékenykednek a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek termelésének, feldolgozásának, értékesítésükhöz kapcsolódó szolgáltatásoknak, forgalmazásának és kiskereskedelmének különböző szakaszaiban. Ez a lánc messze a legfontosabb csatorna, amely a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeket eljuttatja a termelőtől a fogyasztóig. Ezek a gazdasági szereplők mezőgazdasági és élelmiszeripari termékekkel kereskednek, azaz olyan elsődleges mezőgazdasági termékekkel, beleértve a halászati és akvakultúra-termékeket is, amelyeket az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) I. melléklete sorol fel, továbbá olyan termékekkel, amelyeket az említett melléklet nem sorol fel, de amelyeket az említett mellékletben felsorolt termékek felhasználásával élelmiszerként történő felhasználásra dolgoztak fel.
- (6) Noha minden gazdasági tevékenység rejt magában üzleti kockázatot, a mezőgazdasági termelést különösen nagy bizonytalanság övezi, mivel biológiai folyamatokra támaszkodik és ki van téve az időjárási körülményeknek is. Ezt a bizonytalanságot tetézi az a tény, hogy a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek kisebb-nagyobb mértékben romlandók és szezonálisak. Egy olyan agrárpolitikai környezetben, amely érezhetően piacorientáltabb, mint a múltban volt, a tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szembeni védelem fontosabbá vált a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban tevékenykedő gazdasági szereplők számára.
- (7) Különösen az említett tisztességtelen piaci magatartások valószínűsíthetően kedvezőtlen hatást gyakorolnak a mezőgazdasági közösség életszínvonalára. Ez a hatás lehet akár közvetlen, amennyiben a mezőgazdasági termelőket és a szervezeteiket beszállítóként érinti, akár közvetett, amikor a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban belül előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatok kedvezőtlen következményeit „dominóhatásként” szenvedik el a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási lánc elsődleges termelői.
- (8) A tagállamok többsége, de nem mindegyikük, egyedi nemzeti szabályokat vezetett be a beszállítóknak a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban belül a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szembeni védelmére. Noha a szerződéses jogra vagy az önszabályozási kezdeményezésekre is lehetne támaszkodni, a panaszossal szembeni kereskedelmi megtorló intézkedésektől való félelem és az ilyen gyakorlatokhoz kapcsolódó pénzügyi kockázatok korlátozzák a jogsérelem orvoslása e formáinak gyakorlati értékét. Ezért egyes olyan tagállamok, amelyek a tisztességtelen piaci gyakorlatok vonatkozásában rendelkeznek egyedi szabályokkal, közigazgatási hatóságokat bíznak meg e szabályok érvényesítésével. Ugyanakkor a tagállamok tisztességtelen piaci gyakorlatokra vonatkozó szabályai – amennyiben vannak ilyenek – jelentős mértékben eltérnek egymástól.
- (9) A gazdasági szereplők száma és mérete eltér a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási lánc különböző szakaszaiban. A tárgyalási pozíció terén mutatkozó különbségek, amelyek összhangban állnak a beszállító vevőtől való gazdasági függőségével, valószínűleg ahhoz vezetnek, hogy a nagyobb gazdasági szereplők tisztességtelen piaci gyakorlatokat alkalmazzanak a kisebb gazdasági szereplőkkel szemben. Egy olyan dinamikus megközelítésnek, amely a beszállító és a vevő éves árbevétele szempontjából relatív méretét veszi alapul, a tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szemben jobb védelmet kell nyújtania az arra leginkább rászoruló gazdasági szereplők számára. A tisztességtelen piaci magatartások különösen ártalmasak a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási lánc kis- és középvállalkozásai (a továbbiakban: kkv-k) számára. A kkv-knál nagyobb, de 350 000 000 EUR-t nem meghaladó árbevétellel rendelkező vállalkozást is védeni kell a tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szemben, hogy e gyakorlatok költségei ne háruljanak át a kisebb mezőgazdasági termelőkre. A jelek szerint különösen jelentősen érvényesül a mezőgazdasági termelőket érő dominóhatás a legfeljebb 350 000 000 EUR árbevétellel rendelkező vállalkozások esetében. A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek – ideértve a feldolgozott mezőgazdasági termékeket is – közbenső beszállítóinak védelme révén elkerülhető, hogy a kereskedelem eltérítődjön a feldolgozott termékeket előállító mezőgazdasági termelőktől és azok társulásaiktól a nem védett beszállítók felé.
- (10) Helyénvaló, hogy az ezen irányelvvel biztosított védelemben a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeket beszállító mezőgazdasági termelők és természetes vagy jogi személyek részesüljenek, beleértve a termelői szervezeteket – függetlenül attól, hogy elismertek-e – és a termelői szervezetek társulásait is – függetlenül attól, hogy elismertek-e –, figyelembe véve relatív tárgyalási pozíciójukat is. Ezekbe a termelői szervezetekbe és a termelői

⁽⁴⁾ HL C 86., 2018.3.6., 40. o.

szervezetek társulásaiba a szövetkezetek is beletartoznak. Az említett termelők és személyek különösen kiszolgáltatottak a tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szemben, és a legkevésbé képesek arra, hogy azokat a gazdasági életképességükre gyakorolt kedvezőtlen hatások nélkül vészeljék át. Az ezen irányelv alapján védelemben részesítendő beszállítók kategóriáit illetően érdemes megjegyezni, hogy a mezőgazdasági termelők közül álló szövetkezetek jelentős hányada a kkv-knál nagyobb, de 350 000 000 EUR-t nem meghaladó éves árbevétellel rendelkező vállalkozás.

- (11) Ezen irányelv hatályának ki kell terjednie a kereskedelmi ügyletekre, függetlenül attól, hogy azokra vállalkozások között vagy vállalkozások és hatóságok között kerül sor, tekintettel arra, hogy a hatóságokra a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vásárlásakor ugyanazoknak az előírásoknak kell vonatkozniuk. Ezt az irányelvet minden vevőként eljáró hatóságra is alkalmazni kell.
- (12) Az uniós beszállítókat védeni kell nemcsak az olyan tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szemben, amelyeket a beszállítóval ugyanazon vagy különböző tagállamban letelepedett vevők tanúsítanak, hanem az olyan tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szemben is, amelyeket az Unión kívül letelepedett vevők tanúsítanak. Az ilyen védelem által elkerülhető lennének az esetleges nem kívánatos következmények, például a letelepedés helyének az alkalmazandó szabályok alapján történő megválasztása. Az Unión kívül letelepedett beszállítóknak is védelemben kell részesülniük a tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szemben, amikor mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeket értékesítenek az Unióban. Az ilyen beszállítók nemcsak, hogy ugyanolyan kiszolgáltatottak lehetnek ezekkel a tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szemben, hanem egy tágabb hatállyal elkerülhető a kereskedelemnek a nem védett beszállítók felé történő nem szándékolt eltérése is, amely aláásná az uniós beszállítók védelmét.
- (13) Ezen irányelv hatályának ki kell terjednie bizonyos, a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek értékesítéséhez kapcsolódó kiegészítő szolgáltatásokra.
- (14) Ezen irányelvet a nagyobb gazdasági szereplők által a gyengébb tárgyalási pozícióval rendelkező gazdasági szereplőkkel szemben tanúsított üzleti magatartásra is alkalmazni kell. A relatív tárgyalási pozíció megbecsüléséhez megfelelő eszközként szolgál a különböző gazdasági szereplők éves árbevétele. Annak ellenére, hogy becslésről van szó, ez a kritérium a gazdasági szereplők számára kiszámíthatóságot biztosít ezen irányelv szerinti jogaik és kötelezettségeik tekintetében. A felső határ meghatározásával elkerülhető, hogy olyan gazdasági szereplők is védelemben részesüljenek, amelyek nem kiszolgáltatottak vagy jóval kevésbé kiszolgáltatottak, mint kisebb partnereik, illetve versenytársaik. Ezért ez az irányelv a védelemhez kötődően a gazdasági szereplők árbevételén alapuló kategóriákat hoz létre.
- (15) mivel tisztességtelen piaci gyakorlatok a mezőgazdasági vagy élelmiszeripari termék értékesítésének bármely szakaszában – az értékesítési ügylet előtt, alatt vagy után egyaránt – előfordulhatnak, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezen irányelv alkalmazandó legyen e gyakorlatokra, függetlenül attól, hogy azok mikor fordulnak elő.
- (16) Annak eldöntésekor, hogy egy adott egyedi piaci gyakorlat tisztességtelennek minősül-e, fontos csökkenteni a felek között létrejött tisztességes és hatékonyságot teremtő megállapodások korlátozott alkalmazásának kockázatát. Helyénvaló tehát megkülönböztetni a felek közötti beszállítói megállapodások vagy későbbi megállapodások világos és egyértelmű feltételei szerinti gyakorlatokat azokról, melyek az ügylet megkezdése után fordulnak elő előzetes megállapodás nélkül, annak érdekében, hogy csak a beszállítói megállapodás említett világos és egyértelmű feltételeinek egyoldalú és visszamenőleges módosítása legyen tilalmazott. Ugyanakkor bizonyos piaci gyakorlatok jellegüknél fogva tisztességtelennek minősülnek és alkalmazásuk nem tartozhat a felek szerződési szabadságának körébe.
- (17) A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek, köztük a romlandó termékek késedelmes kifizetése, valamint az ilyen romlandó termékekre leadott megrendelések rövid határidővel történő lemondása kedvezőtlen hatást gyakorol a beszállító gazdasági életképességére, anélkül hogy ezt előnyökkel ellensúlyozná. Ezeket a magatartásokat ezért meg kell tiltani. Ezzel összefüggésben ezen irányelv alkalmazásában helyénvaló meghatározni a romlandó mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek fogalmát. Az élelmiszerjogra vonatkozó uniós jogi aktusokban alkalmazott fogalom meghatározások más, például egészségügyi és élelmiszer-biztonsági célokhoz kapcsolódnak, ezért ezen irányelv alkalmazásában nem megfelelőek. Egy adott terméknek akkor kell romlandónak minősülnie, ha a begyűjtés, az előállítás vagy a beszállító általi feldolgozás utolsó lépésétől számítva várhatóan 30 napon belül értékesítésre alkalmatlanná válik, függetlenül attól, hogy a termék az értékesítést követően további feldolgozáson esik-e át, valamint attól is, hogy a terméket az értékesítést követően más szabályokkal, különösen az élelmiszer-biztonsági szabályokkal összhangban kezelik-e. A romlandó termékeket általában gyorsan felhasználják vagy értékesítik. A tisztességes piaci gyakorlattal nem egyeztethető össze, ha a romlandó termékek kifizetésére a szállítás után több mint 30 nappal, rendszeresen szállított termékek esetében a megállapodás szerinti szállítási időszak után több mint 30 nappal vagy a fizetendő összeg megállapítása után több mint 30 nappal kerül sor. A mezőgazdasági termelők és likviditásuk védelmének fokozása érdekében az egyéb mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek beszállítóinak nem kell a szállítás napja után 60 napnál, rendszeresen szállított termékek esetében a megállapodás szerinti szállítási időszak után 60 napnál, vagy a fizetendő összeg megállapítása után 60 napnál tovább várniuk a kifizetésre.

Ezeket a korlátozásokat kizárólag a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek értékesítésével kapcsolatos kifizetésekre kell alkalmazni, nem alkalmazandók azonban az olyan egyéb kifizetésekre, mint például a szövetkezetek által a tagjaiknak juttatott kiegészítő kifizetések. A 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ összhangban, ezen irányelv alkalmazásában lehetővé kell tenni, hogy a megállapodás szerinti szállítási időszak esetében a fizetendő összeg megállapításának időpontja a számla kiállításának időpontja vagy a számla vevő általi kézhezvételének időpontja legyen.

- (18) Az ezen irányelvben a késedelmes fizetésre vonatkozóan megállapított rendelkezések a mezőgazdasági és élelmiszeripari ágazatra vonatkozóan a 2011/7/EU irányelvben meghatározott fizetési határidőkre vonatkozó rendelkezésekkel összefüggésben megállapított különös szabályok. Az ezen irányelvben a késedelmes fizetésre vonatkozóan megállapított rendelkezések nem érinthetik az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ 172a. cikkének értelmében vett értékmegosztási záradékokról való megállapodásokat. Az 1308/2013/EU rendelet 23. cikke szerinti iskolaprogram zavartalan működésének megóvása érdekében az ezen irányelvben a késedelmes fizetésre vonatkozóan megállapított rendelkezések nem alkalmazhatók a vevők (például a támogatást kérelmezők) által a beszállítók részére az iskolaprogram keretében teljesített kifizetésekre. Figyelemmel arra a kihívásra, hogy az egészségügyi szolgáltatást nyújtó közintézményeknek az egészségügyi ellátás prioritásait olyan módon kell meghatározniuk, amely egyensúlyt teremt az egyes betegek szükségletei és a pénzügyi források között, az említett rendelkezések a 2011/7/EU irányelv 4. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében vett, egészségügyi szolgáltatást nyújtó közintézményekre sem alkalmazhatók.
- (19) A bortermelési célra szánt szőlő és must különleges jellemzőkkel bír, mivel a szőlő szüretelésére csak az év egy nagyon korlátozott időszakában kerül sor, a bort viszont, amelynek a termeléséhez felhasználják, egyes esetekben csak sok évvel később értékesítik. E sajátos helyzet kezelése érdekében a termelői szervezetek vagy a szakmaközi szervezetek hagyományosan szabványos szerződés mintákat dolgoztak ki e termékek beszállítására vonatkozóan. Ezek a szabványos szerződés minták részletfizetéssel konkrét fizetési határidőket határoznak meg. Mivel a beszállítók és a vevők ezeket a szabványos szerződés mintákat több évre szóló megállapodásokhoz használják, azok nem csupán a hosszú távú üzleti kapcsolatok biztonságát nyújtják a mezőgazdasági termelőknek, de az ellátási lánc stabilitásához is hozzájárulnak. Amennyiben egy tagállam az 1308/2013/EU rendelet 164. cikke alapján 2019. január 1-je előtt kötelezővé tette ezeket az elismert termelői szervezetek, szakmaközi szervezetek vagy elismert termelői szervezetek társulásai által kialakított szabványos szerződés mintákat (a továbbiakban: kiterjesztés), vagy ha egy tagállam a fizetési feltételeknek a szőlő és must beszállítói számára hátrányos jelentős módosítása nélkül megújítja a szabványos szerződés minták kiterjesztését, az ezen irányelvben a késedelmes fizetésre vonatkozóan megállapított rendelkezések nem alkalmazhatók a bortermelési célra szánt szőlő és must beszállítói és közvetlen vevőik közötti ilyen szerződésekre. Az 1308/2013/EU rendelet 164. cikkének (6) bekezdése alapján a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az elismert termelői szervezetek, szakmaközi szervezetek és elismert termelői szervezetek társulásai közötti megállapodásokról.
- (20) A romlandó termékekre leadott megrendelések 30 napnál rövidebb határidővel történő lemondását tisztességtelennek kell minősíteni, mivel ilyenkor a beszállító nem lenne abban a helyzetben, hogy ezeknek a termékeknek alternatív értékesítési lehetőséget találjon. Bizonyos ágazatok termékei esetében azonban a megrendelések ennél rövidebb határidővel történő lemondása is elegendő időt biztosíthat a beszállítóknak ahhoz, hogy máshol értékesítsék a termékeiket vagy maguk használják fel őket. A tagállamok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy ilyen ágazatok tekintetében kellően indokolt esetekben rövidebb lemondási időt írassanak elő.
- (21) Az erősebb pozícióban lévő vevők nem változtathatják meg egyoldalúan a megállapodás szerinti szerződéses feltételeket, így például nem vehetnek le a listáról beszállítói megállapodás hatálya alá tartozó termékeket. Ez azonban nem alkalmazható az olyan helyzetekre, amikor a beszállító és a vevő között olyan megállapodás van érvényben, amely kifejezetten előírja, hogy a vevő a jövőbeli megrendelések tekintetében egy későbbi szakaszban meghatározhatja az ügylet valamely konkrét elemét. Ez érintheti például a rendelt mennyiségeket. Egy megállapodás nem feltétlenül kerül egy időpontban megkötésre a beszállító és a vevő közötti ügylet valamennyi vonatkozása tekintetében.
- (22) A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek beszállítói és vevői szabadon tárgyalhatnak az értékesítési ügyletekről, az árat is beleértve. Az ilyen tárgyalások kiterjedhetnek a vevő által a beszállító részére nyújtott olyan szolgáltatásokért való fizetségekre is, mint például a listázás, az értékesítéshez kapcsolódó szolgáltatások és a promóció. Azonban ha a vevő olyan fizetésekre kötelezi a beszállítót, amelyek nem kapcsolódnak egy konkrét értékesítési ügyletnek, azt tisztességtelennek kell tekinteni és ezen irányelvvel meg kell tiltani.
- (23) Noha nem kell kötelezővé tenni az írásbeli szerződések alkalmazását, a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban az írásbeli szerződések alkalmazása segíthet megelőzni bizonyos tisztességtelen piaci gyakorlatokat. Ezért,

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/7/EU irányelve (2011. február 16.) a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről (HL L 48., 2011.2.23., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

és a beszállítóknak az ilyen tisztességtelen gyakorlatoktól való védelme érdekében, a beszállítók vagy a társulásaik számára biztosítani kell azt a jogot, hogy írásbeli megerősítést kérjenek a beszállítói megállapodások feltételeiről, amennyiben ezen feltételekről már megállapodtak. Ha ilyen esetekben a vevő megtagadja a beszállítói megállapodás feltételeinek írásbeli megerősítését, azt tisztességtelen piaci gyakorlatnak kell tekinteni és azt meg kell tiltani. A tagállamok továbbá a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban belül a termelők alkupozíciójának erősítése céljából azonosíthatják, megoszthatják és népszerűsíthetik a hosszú távú szerződéskötéssel kapcsolatos bevált gyakorlatokat.

- (24) Ezen irányelv nem harmonizálja a nemzeti jogalkalmazó hatóságok előtti eljárásokban a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat, sem pedig a beszállítói megállapodások fogalmát. A bizonyítási teherre vonatkozó szabályok és a beszállítói megállapodások fogalma tehát a tagállamok nemzeti jogában vannak megállapítva.
- (25) Ezen irányelvvel a beszállítóknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy panasszal élhessenek bizonyos tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szemben. Jogaiknak gyakorlása miatt a beszállítókkal szemben a vevők általi kereskedelmi megtorló intézkedések – például termékek eltávolítása a listáról, a termékekből rendelt mennyiségek csökkentése vagy a vevő által a beszállító számára nyújtott bizonyos szolgáltatásoknak, mint például a beszállító termékei értékesítéséhez kapcsolódó szolgáltatásoknak vagy a beszállító termékei promóciójának a leállítása – alkalmazását vagy ilyen intézkedések kilátásba helyezését meg kell tiltani és azt tisztességtelen piaci gyakorlatként kell kezelni.
- (26) A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek raktározásának, bemutatásának vagy listázásának, illetve az ilyen termékek forgalmazásának költségeit általában a vevő viseli. Következésképpen ezen irányelvben meg kell tiltani, hogy a beszállítóknak – akár a vevő, akár egy harmadik fél részére – fizetniük kelljen ezekért a szolgáltatásokért, kivéve, ha a fizetésről a beszállítói megállapodásban vagy a vevő és a beszállító közötti későbbi megállapodásban világosan és egyértelműen megállapodtak. Amennyiben ilyen fizetésről állapodnak meg, annak objektív és észszerű becsléseken kell alapulnia.
- (27) A beszállító által a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek promóciójának, az értékesítésükhöz kapcsolódó szolgáltatásoknak vagy azok reklámozásának – ideértve az üzletekben kihelyezett promóciós megjelenítéseket és az értékesítési kampányokat is – költségeihez való hozzájárulások akkor tekinthetők tisztességesnek, ha azokról a beszállítói megállapodás megkötésekor vagy a vevő és a beszállító közötti későbbi megállapodásban világosan és egyértelműen megállapodtak. Ettől eltérő esetekben ezen irányelvben ezeket meg kell tiltani. Amennyiben ilyen hozzájárulásról állapodnak meg, annak objektív és észszerű becsléseken kell alapulnia.
- (28) Az irányelvben megállapított tilalmak hatékony érvényesítésének biztosítása érdekében a tagállamoknak jogalkalmazó hatóságokat kell kijelölniük. E hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy saját kezdeményezésükre vagy a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban belüli tisztességtelen piaci gyakorlatok által érintett felek panaszai vagy a visszaélést bejelentő személyek által benyújtott panaszok, vagy névtelen panaszok alapján eljárjanak. Előfordulhat, hogy a jogalkalmazó hatóságok úgy ítélik meg, hogy nem indokolt kellően, hogy a panasz alapján eljárjanak. Adminisztratív prioritások is vezethetnek ilyen megállapításhoz. Ha a jogalkalmazó hatóság arra a megállapításra jut, hogy nem tudja prioritásként kezelni a panaszt, erről tájékoztatnia kell a panaszt és ezt a döntését meg kell indokolnia. Ha egy panaszos azt kéri, hogy személyazonosságát kezeljék bizalmasan, mivel fél a kereskedelmi megtorló intézkedésektől, a tagállami jogalkalmazó hatóságoknak meg kell hozniuk a megfelelő intézkedéseket.
- (29) Ha valamely tagállam egynél több jogalkalmazó hatósággal rendelkezik, egyedüli kapcsolattartó pontot kell kijelölnie a jogalkalmazó hatóságok közötti együttműködés és a Bizottsággal való együttműködés hatékonyságának előmozdítása céljából.
- (30) A beszállítók – például nyelvi okokból – esetleg egyszerűbbnek találhatják, hogy a panaszt saját tagállamuk jogalkalmazó hatóságához nyújtsák be. Az érvényesítés szempontjából azonban eredményesebb lehet a panaszt azon tagállam jogalkalmazó hatóságának benyújtani, amelyben a vevő letelepedett. A beszállítónak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kiválassza, hogy a panaszt melyik hatóságnak kívánja címezni.
- (31) A panaszoknak a termelői szervezetek, más beszállítói szervezetek, valamint az ilyen szervezetek társulásai – a képviselői szervezeteket is beleértve – általi benyújtása azt a célt is szolgálhatja, hogy megvédjék a szervezetek azon tagjainak a személyazonosságát, akik úgy vélik, hogy tisztességtelen piaci gyakorlatoknak vannak kitéve. A beszállítók képviselője tekintetében jogos érdekekkel bíró más szervezeteket is fel kell jogosítani arra, hogy a beszállítók kérésére és az ő érdekükben panaszt nyújtsanak be, feltéve, hogy ezek a szervezetek független, nonprofit jogi személyek. A tagállami jogalkalmazó hatóságoknak tehát be kell tudniuk fogadni az ilyen jogalanyoktól érkező panaszokat, és azok alapján el kell tudniuk járni, biztosítva egyúttal a vevő eljárási jogait is.
- (32) A tisztességtelen piaci gyakorlatok tilalma hatékony érvényesítésének biztosítása érdekében a kijelölt jogalkalmazó hatóságoknak rendelkezniük kell a szükséges erőforrásokkal és szakértelemmel.

- (33) A tagállami jogalkalmazó hatóságokat fel kell ruházni a vizsgálatok elvégzéséhez szükséges hatáskörökkel és szakértelemmel. E hatóságok hatáskörrel való felruházása nem jelenti azt, hogy az általuk végzett minden egyes vizsgálat során kötelesek élni ezekkel a hatáskörökkel. A jogalkalmazó hatóságok hatásköreinek lehetővé kell például tenniük, hogy minden tényyszerű információt ténylegesen begyűjthessenek, és a jogalkalmazó hatóságoknak adott esetben a tiltott gyakorlat megszüntetésének elrendelésére is hatáskörrel kell rendelkezniük.
- (34) A visszatartó erejű tényezők megléte – mint például hatáskör pénzbírságok vagy egyéb ugyanilyen hatékony szankciók kiszabására, illetve ezek kiszabására irányuló eljárások pl. bíróságok előtti megindítására, valamint a vizsgálatok eredményeinek közzététele, a jogsértést elkövető vevőkkel kapcsolatos információk közzétételét is beleértve – változást idézhet elő a magatartásokban, és arra ösztönözheti a feleket, hogy az ügyet még per előtti szakaszban rendezzék, ezért ezeket a jogalkalmazó hatóságok hatásköreinek részévé kell tenni. A pénzbírságok különösen hatékonyak és visszatartó erejűek lehetnek. Mindazonáltal helyénvaló, hogy az egyes vizsgálatokban a jogalkalmazó hatóság dönthessen arról, hogy mely hatáskörével fog élni, és hogy kiszab-e pénzbírságot vagy egyéb ugyanilyen hatékony szankciót, illetve indít-e ezek kiszabására irányuló eljárást.
- (35) Biztosítani kell, hogy az ezen irányelv által a jogalkalmazó hatóságokra ruházott hatáskörök gyakorlása – az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatával összhangban – olyan megfelelő biztosítékok mellett történjen, amelyek tiszteletben tartják az uniós jog általános elveit és az Európai Unió Alapjogi Chartáját, a vevő védelemhez való jogának tiszteletben tartását is beleértve.
- (36) A Bizottságnak és a tagállami jogalkalmazó hatóságoknak szorosan együtt kell működniük annak érdekében, hogy közös megközelítést biztosítsanak az ezen irányelvben megállapított szabályok alkalmazását illetően. A jogalkalmazó hatóságoknak különösen kölcsönös segítséget kell nyújtaniuk egymásnak, például információmegosztás útján és a határokon átnyúló dimenzióval rendelkező vizsgálatok során biztosított támogatással.
- (37) A hatékony jogérvényesítés megkönnyítése érdekében a Bizottságnak segítséget kell nyújtania a tagállamok jogalkalmazó hatóságai közötti olyan rendszeres találkozókat megszervezéséhez, amelyeken sor kerülhet a releváns információk megosztására, továbbá a bevált gyakorlatok, az új fejlemények, a jogalkalmazási gyakorlatok, valamint az ezen irányelvben megállapított rendelkezések alkalmazásával kapcsolatos ajánlások cseréjére.
- (38) Az említett tevékenységek megkönnyítése érdekében a Bizottságnak létre kell hoznia egy olyan nyilvános honlapot, amely hivatkozásokat tartalmaz a nemzeti jogalkalmazó hatóságokra vonatkozóan, beleértve az ezen irányelv átültetésére irányuló nemzeti rendelkezésekkel kapcsolatos információkat is.
- (39) mivel a tagállamok többsége már rendelkezik nemzeti szabályokkal a tisztességtelen piaci gyakorlatokra vonatkozóan – még ha ezek eltérőek is –, helyénvaló az irányelv eszközével élni a védelem uniós jog által biztosított minimumszintjének a bevezetéséhez. Ennek lehetővé kell tennie a tagállamok számára, hogy a megfelelő szabályokat oly módon építsék be nemzeti jogrendjükbe, hogy koherens rendszereket hozzanak létre. A tagállamok nem akadályozhatók meg abban, hogy területükön – a belső piac működésére alkalmazandó uniós jog jelentette korlátokra is figyelemmel – olyan szigorúbb nemzeti szabályokat tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyek a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szemben magasabb szintű védelmet biztosítanak, feltéve, hogy e szabályok arányosak.
- (40) A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy – a belső piac működésére alkalmazandó uniós jog jelentette korlátokra is figyelemmel – olyan nemzeti szabályokat tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyek az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó tisztességtelen piaci gyakorlatok elleni küzdelem célját szolgálják, feltéve, hogy e szabályok arányosak. E nemzeti szabályok túlmutathatnak ezen az irányelven, például ami a vevők és a beszállítók méretét, a vevők védelmét, a termékek körét és a szolgáltatások körét illeti. E nemzeti szabályok az ezen irányelvben felsorolt, tiltott tisztességtelen piaci gyakorlatok számán és típusain is túlmutathatnak.
- (41) Ezeket a nemzeti szabályokat az önkéntes szabályozási intézkedések – mint például a nemzeti magatartási kódexek vagy az ellátáslánc-kezdeményezés – mellett célszerű alkalmazni. Kifejezetten ösztönözni kell a beszállítók és a vevők közötti önkéntes alternatív vitarendezés alkalmazását, ami azonban nem érinti a beszállító azon jogát, hogy panasszal éljen vagy polgári jogi bírósághoz forduljon.
- (42) A Bizottságnak rálátással kell rendelkeznie ezen irányelv tagállamokon belüli végrehajtására. Emellett a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy értékelje ezen irányelv hatékonyságát. Ennek érdekében a tagállamok jogalkalmazó hatóságainak éves jelentést kell benyújtaniuk a Bizottsághoz. E jelentéseknek adott esetben mennyiségi és minőségi információval kell szolgálniuk a panaszokról, a vizsgálatokról és a meghozott

döntésekről. A jelentéstételi kötelezettség végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁷⁾ megfelelően kell gyakorolni.

- (43) A mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokra vonatkozó politika eredményes végrehajtása érdekében a Bizottságnak felül kell vizsgálnia ezen irányelv alkalmazását, és jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának. E felülvizsgálat során meg kell vizsgálni különösen a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban belüli tisztességtelen piaci gyakorlatok elleni küzdelmet célzó nemzeti intézkedések, valamint a jogalkalmazó hatóságok közötti együttműködés hatékonyságát. A felülvizsgálat során kiemelt figyelmet kell fordítani arra is, hogy indokolt-e a védelmet a jövőben a beszállítók túlmenően a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeknek az ellátási lánc részét képező vevőire is kiterjeszteni. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatokat kell csatolni.
- (44) mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a tisztességtelen piaci magatartásokkal szembeni védelem uniós minimum-szintjének az ilyen magatartásokra vonatkozó eltérő tagállami intézkedések harmonizálása útján történő megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és alkalmazási kör

(1) Ez az irányelv – a helyes kereskedelmi magatartástól nagymértékben eltérő, a jóhiszeműséggel és a tisztességgel ellentétes és az egyik kereskedelmi partner által a másira egyoldalúan rákényszerített gyakorlatok elleni küzdelem céljából – megállapítja a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vevők és a beszállítók közötti kapcsolatokban tiltott, tisztességtelen piaci magatartások minimumlistáját, valamint meghatározza az e tilalmak érvényesítésére vonatkozó minimumszabályokat és a jogalkalmazó hatóságok közötti koordináció szabályait.

(2) Ez az irányelv egyes olyan tisztességtelen piaci gyakorlatokra alkalmazandó, amelyek mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek értékesítésével összefüggésben fordulnak elő az alábbiak által:

- a) azon beszállítók, amelyek éves árbevétele nem haladja meg a 2 000 000 EUR-t, olyan vevők részére, akiknek, illetve amelyeknek az éves árbevétele meghaladja a 2 000 000 EUR-t;
- b) azon beszállítók, amelyek éves árbevétele meghaladja a 2 000 000 EUR-t, de nem haladja meg a 10 000 000 EUR-t, olyan vevők részére, akiknek, illetve amelyeknek az éves árbevétele meghaladja a 10 000 000 EUR-t;
- c) azon beszállítók, amelyek éves árbevétele meghaladja a 10 000 000 EUR-t, de nem haladja meg az 50 000 000 EUR-t, olyan vevők részére, akiknek, illetve amelyeknek éves árbevétele meghaladja az 50 000 000 EUR-t;
- d) azon beszállítók, amelyek éves árbevétele meghaladja az 50 000 000 EUR-t, de nem haladja meg a 150 000 000 EUR-t, olyan vevők részére, akiknek, illetve amelyeknek az éves árbevétele meghaladja a 150 000 000 EUR-t;
- e) azon beszállítók, amelyek éves árbevétele meghaladja a 150 000 000 EUR-t, de nem haladja meg a 350 000 000 EUR-t, olyan vevők részére, akiknek, illetve amelyeknek éves árbevétele meghaladja a 350 000 000 EUR-t.

A beszállítóknak és a vevőknek az első albekezdés a)–e) pontjában említett éves árbevételét a 2003/361/EK bizottsági ajánlás ⁽⁸⁾ mellékletének releváns részeivel és különösen annak 3., 4. és 6. cikkével összhangban kell értelmezni, az „önálló vállalkozás”, a „partnervállalkozás”, a „kapcsolt vállalkozás” fogalmát, valamint egyéb, az éves árbevételhez kapcsolódó kérdéseket beleértve.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽⁸⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

Az első albekezdéstől eltérve ez az irányelv alkalmazandó a 350 000 000 EUR-t nem meghaladó éves árbevétellel rendelkező beszállítók által a hatóságok részére történő mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek értékesítésével összefüggésben.

Ez az irányelv azon értékesítésekre alkalmazandó, amelyek esetében a beszállító vagy a vevő, vagy mindkettő letelepedett az Unióban.

Ez az irányelv a 3. cikkben kifejezetten említett, a vevő által a beszállítónak nyújtott szolgáltatásokra is alkalmazandó.

Ez az irányelv a beszállítók és fogyasztók közötti megállapodásokra nem alkalmazandó.

(3) Ez az irányelv az átvételére szolgáló rendelkezések alkalmazásának a 13. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti kezdőnapját követően kötött beszállítói megállapodásokra alkalmazandó.

(4) Az ezen irányelv átvételére szolgáló rendelkezéseknek a 13. cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerinti kihirdetése időpontját megelőzően kötött beszállítói megállapodásokat az említett kihirdetési időpont után 12 hónapon belül összhangba kell hozni ezzel az irányelvvel.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek”: az EUMSZ I. mellékletében felsorolt termékek, valamint az említett mellékletben fel nem sorolt azon termékek, amelyeket élelmiszerként való felhasználás céljából az említett mellékletben felsorolt termékek felhasználásával dolgoznak fel;
2. „vevő”: letelepedésének helyétől függetlenül bármely természetes vagy jogi személy, vagy hatóság az Unióban, aki, illetve amely mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeket vásárol; a „vevő” kifejezés az ilyen természetes és jogi személyek csoportját is magában foglalhatja;
3. „hatóság”: nemzeti, regionális vagy helyi hatóságok, közjogi intézmények, vagy az egy vagy több ilyen hatóság, vagy az egy vagy több ilyen közjogi intézmény által létrehozott társulások;
4. „beszállító”: letelepedésének helyétől függetlenül bármely olyan mezőgazdasági termelő, vagy bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeket értékesít; a „beszállító” kifejezés az ilyen mezőgazdasági termelők csoportját vagy az ilyen természetes és jogi személyek csoportját is magában foglalhatja, például a termelői szervezeteket, a beszállítói szervezeteket és az ilyen szervezetek társulásait is beleértve;
5. „romlandó mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek”: olyan mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek, amelyek jellegüknél fogva vagy az adott feldolgozottsági szakaszukban a begyűjtést, az előállítást vagy a feldolgozást követően várhatóan 30 napon belül értékesítésre alkalmatlanná válnak.

3. cikk

A tisztességtelen piaci gyakorlatok tilalma

(1) A tagállamok biztosítják legalább a következő tisztességtelen piaci gyakorlatok mindegyikének tilalmát:

a) a vevő a beszállítónak

i. amennyiben a beszállítói megállapodás termékek rendszeres szállításáról rendelkezik:

- romlandó mezőgazdasági és élelmiszeripari termékekért több mint 30 nappal azon megállapodás szerinti szállítási időszak vége után fizet, amelyen belül a szállításokra sor került, vagy több mint 30 nappal azon időpontot követően fizet, amely időpontban az adott szállítási időszak tekintetében fizetendő összeg meghatározásra került, a két időpont közül a későbbi időpontot véve figyelembe,
- egyéb mezőgazdasági és élelmiszeripari termékekért több mint 60 nappal azon megállapodás szerinti szállítási időszak vége után fizet, amelyen belül a szállításokra sor került, vagy több mint 60 nappal azon időpontot követően fizet, amely időpontban az adott szállítási időszak tekintetében fizetendő összeg meghatározásra került, a két időpont közül a későbbi időpontot véve figyelembe;

az ebben a pontban foglalt fizetési határidők alkalmazásában minden esetben úgy tekintendő, hogy a megállapodás szerinti szállítási időszakok nem haladják meg az egy hónapot;

ii. amennyiben a beszállítói megállapodás nem rendelkezik termékek rendszeres szállításáról:

- romlandó mezőgazdasági és élelmiszeripari termékekért több mint 30 nappal a szállítás időpontja vagy több mint 30 nappal azon időpontot követően fizet, amelyen a fizetendő összeg meghatározásra került, a két időpont közül a későbbi időpontot véve figyelembe,
- más mezőgazdasági és élelmiszeripari termékekért több mint 60 nappal a szállítás időpontja vagy több mint 60 nappal azon időpontot követően fizet, amelyen a fizetendő összeg meghatározásra került, a két időpont közül a későbbi időpontot véve figyelembe.

E pont i. és ii. alpontjától eltérően, ha a vevő határozza meg a fizetendő összeget:

- az i. alpontban említett fizetési határidők azon megállapodás szerinti szállítási időszak végétől számítandók, amelyen belül a szállításokra sor került, és
 - a ii. alpontban említett fizetési határidők a szállítás időpontjától számítandók;
- b) a vevő a romlandó mezőgazdasági és élelmiszeripari termékekre vonatkozó megrendelését olyan rövid határidővel mondja le, hogy a beszállítótól észszerűen nem várható el, hogy alternatív megoldást találjon ezen termékei értékesítésére vagy felhasználására; a 30 napnál rövidebb határidő minden esetben ilyen rövid határidőnek tekintendő; a tagállamok kellően indokolt esetekben és konkrét ágazatok tekintetében 30 napnál rövidebb határidőket is meghatározhatnak;
- c) a vevő egyoldalúan megváltoztatja a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékekre vonatkozó beszállítói megállapodás feltételeit a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek szállításának vagy teljesítésének gyakorisága, módja, helye, ideje vagy mennyisége, a minőségi előírások, a fizetési feltételek vagy az árak, vagy a (2) bekezdésben kifejezetten említett szolgáltatások nyújtása tekintetében;
- d) a vevő olyan kifizetésekre kötelezi a beszállítót, amelyek nem kapcsolódnak a beszállító mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeinek értékesítéséhez;
- e) a vevő arra kötelezi a beszállítót, hogy fizessen a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékekben a vevő telephelyén vagy azt követően, hogy a tulajdonjog a vevőre szállt, bekövetkezett olyan károsodásért vagy veszteségért, illetve mindkettőért, amely említett károsodás vagy veszteség nem a beszállító gondatlanságából vagy hibájából állt elő;
- f) a vevő megtagadja valamely, a vevő és a beszállító közötti beszállítói megállapodás olyan feltételeinek írásbeli megerősítését, amelyre vonatkozóan a beszállító írásos megerősítést kért; ez nem alkalmazandó, ha a beszállítói megállapodás termelői szervezet – ideértve a szövetkezetet – tagja által annak a termelői szervezetnek szállítandó termékekre vonatkozik, amelynek a beszállító a tagja, ha e termelői szervezet alapszabálya vagy az abban megállapított, illetve abból eredő szabályok és határozatok a beszállítói megállapodás feltételeihez hasonló hatású rendelkezéseket tartalmaznak;
- g) a vevő az (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾ értelmében jogosulatlanul megszerzi, hasznosítja vagy felfedi a beszállító üzleti titkait;
- h) a vevő kereskedelmi megtorló intézkedésekkel fenyegeti a beszállítót vagy kereskedelmi megtorló intézkedéseket alkalmaz vele szemben, ha a beszállító él szerződésből eredő vagy törvényes jogaival, így többek között jogalkalmazó hatósághoz panaszt nyújt be vagy valamely vizsgálat során együttműködik a jogalkalmazó hatóságokkal;
- i) a vevő a beszállító termékeinek értékesítésével kapcsolatos fogyasztói panaszok kivizsgálása költségeinek ellentételezésére kötelezi a beszállítót, annak ellenére, hogy a beszállító nem volt gondatlan, illetve nem követett el hibát.

Az első albekezdés a) pontjában említett tilalom nem érinti:

- a késedelmes fizetéseknek a 2011/7/EU irányelvben megállapított következményeit és a tekintetükben igénybe vehető, az említett irányelvben megállapított jogorvoslatokat, amelyeket az említett irányelvben meghatározott fizetési határidőktől eltérve, az ebben az irányelvben meghatározott fizetési határidők alapján kell alkalmazni,
- a vevő és a beszállító lehetőségét arra, hogy az 1308/2013/EU rendelet 172a. cikke értelmében vett értékmegosztási záradékban állapodjanak meg.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről (HL L 157., 2016.6.15., 1. o.).

Az első albekezdés a) pontjában említett tilalom nem alkalmazandó:

- a vevő által a beszállítóknak történő fizetésekre, amennyiben e fizetésekre az 1308/2013/EU rendelet 23. cikke szerinti iskolaprogram keretében kerül sor,
- a 2011/7/EU irányelv 4. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében egészségügyi szolgáltatást nyújtó közintézmények általi fizetésekre,
- bortermelési célra szánt szőlőt vagy mustot szállító beszállítók és közvetlen vevőik közötti beszállítói megállapodások keretében történő fizetésekre, feltéve, hogy:
 - i. az értékesítési ügyletekre vonatkozó konkrét fizetési feltételeket olyan szabványos szerződésminták tartalmazzák, amelyeket a tagállam az 1308/2013/EU rendelet 164. cikke alapján 2019. január 1. előtt kötelezővé tett, és a szabványos szerződésmintáknak ezt a kiterjesztését a tagállam az említett időponttól a fizetési feltételek jelentős, a szőlő- vagy mustbeszállítókra nézve hátrányos változtatása nélkül megújította; és
 - ii. a bortermelési célra szánt szőlőt vagy mustot szállító beszállítók és közvetlen vevőik közötti beszállítói megállapodások több évre szólnak, vagy több évre szólóvá válnak.

(2) A tagállamok biztosítják legalább a következő piaci gyakorlatok tilalmát, kivéve, ha azokról a beszállítói megállapodásban vagy a beszállító és a vevő közötti bármilyen későbbi megállapodásban előzetesen, világosan és egyértelműen megállapodtak:

- a) a vevő visszaküldi az el nem adott mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeket a beszállítónak anélkül, hogy kifizetné ezeket az el nem adott termékeket vagy az el nem adott termékek ártalmatlanítását, vagy mindkettőt;
- b) a beszállító általi fizetéshez, mint feltételhez kötik mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeinek raktározását, bemutatását vagy listázását, illetve az ilyen termékek forgalmazását;
- c) a vevő arra kötelezi a beszállítót, hogy állja a vevő által promóció útján értékesített mezőgazdasági és élelmiszeripari termékekre vonatkozó kedvezmények teljes költségét vagy azok egy részét;
- d) a vevő arra kötelezi a beszállítót, hogy fizessen a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vevő általi reklámozásáért;
- e) a vevő arra kötelezi a beszállítót, hogy fizessen a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vevő általi piaci értékesítéséhez kapcsolódó szolgáltatásokért;
- f) a vevő díjat számít fel a beszállítónak a beszállító termékeinek értékesítésére szolgáló helyiségek belső kialakítását végző személyzet munkájáért.

A tagállamok biztosítják az első albekezdés c) pontjában említett piaci gyakorlat tilalmát, kivéve, ha a vevő által kezdeményezett promóciót megelőzően a vevő meghatározza a promóció időszakát és a kedvezményes áron megrendelendő mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek várható mennyiségét.

(3) Amennyiben a vevő a (2) bekezdés első albekezdésének b), c), d), e) vagy f) pontjában említett esetekben fizetséget követel meg, a beszállító kérésére írásban a beszállító rendelkezésére kell bocsátania az egységenként fizetendő összegekre vagy adott esetben a teljes fizetendő összegre vonatkozó becslést, a (2) bekezdés első albekezdésének b), d), e) vagy f) pontjában említett esetekben pedig írásban a beszállító rendelkezésére kell bocsátania a költségekre vonatkozó becslést és e becslés alapját is.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és a (2) bekezdésben megállapított tilalmak olyan elsőbbséget élvező kötelező rendelkezéseknek minősüljenek, amelyek az említett rendelkezések hatálya alá tartozó valamennyi helyzetre alkalmazandók, függetlenül a felek közötti beszállítói megállapodásra egyébként alkalmazandó jogtól.

4. cikk

Kijelölt jogalkalmazó hatóságok

(1) Minden tagállam kijelöl egy vagy több hatóságot a 3. cikkben megállapított tilalmak nemzeti szintű érvényesítésére (a továbbiakban: a jogalkalmazó hatóság), és tájékoztatja a Bizottságot e kijelölésről.

(2) Ha valamely tagállam a területén egynél több jogalkalmazó hatóságot jelöl ki, egyedüli kapcsolattartó pontot jelöl ki a jogalkalmazó hatóságok közötti és a Bizottsággal folytatott együttműködés céljából.

5. cikk

Panaszok és bizalmas kezelés

(1) A beszállítók a letelepedésük szerinti tagállam jogalkalmazó hatóságához vagy annak a tagállamnak a jogalkalmazó hatóságához fordulhatnak panasszal, amelyben a feltételezhetően tiltott piaci gyakorlatot tanúsító vevő letelepedett. A panasszal megkeresett jogalkalmazó hatóságnak hatáskörrel kell a 3. cikkben megállapított tilalmak érvényesítésére.

(2) Egy vagy több tagjuk kérésére, vagy adott esetben tagszervezeteik egy vagy több tagjának kérésére a termelői szervezetek, más beszállítói szervezetek, és az ilyen szervezetek társulásai panasz benyújtására jogosultak, amennyiben az említett tagok úgy ítélik meg, hogy tiltott piaci gyakorlat érintettjei. Más, a beszállítók képviselete tekintetében jogos érdekekkel bíró szervezetek a beszállító kérésére és ezen beszállító érdekében panasz benyújtására jogosultak, feltéve, hogy e szervezetek független, nonprofit jogi személyek.

(3) A tagállamok a panaszos kérésére biztosítják, hogy a jogalkalmazó hatóság meg hozza a panaszos vagy a (2) bekezdésben említett tagok vagy beszállítók személyazonossága megfelelő védelméhez, és bármely más olyan információ megfelelő védelméhez szükséges intézkedéseket, amelynek felfedése a panaszos megtétele szerint sértené a panaszos vagy az említett tagok vagy beszállítók érdekeit. A panaszosnak meg kell jelölnie minden olyan információt, amelynek bizalmas kezelését kéri.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a jogalkalmazó hatóság, amelyhez panaszt nyújtottak be, a panasz kézhezvételét követően észszerű határidőn belül tájékoztassa a panaszost arról, hogy a panasz kapcsán hogyan kíván eljárni.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy jogalkalmazó hatóság úgy ítéli meg, hogy nem indokolt a panasz alapján eljárnia, ennek indokairól a panaszost a panasz kézhezvételét követően észszerű határidőn belül tájékoztatnia kell.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a jogalkalmazó hatóság úgy ítéli meg, hogy indokolt a panasz alapján eljárnia, észszerű határidőn belül meg kell indítania, le kell folytatnia és le kell zárnia a panasz vizsgálatát.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy ha a jogalkalmazó hatóság arra a megállapításra jut, hogy valamely vevő megsértette a 3. cikkben említett tilalmakat, kötelezze a vevőt arra, hogy felhagyjon a tiltott piaci gyakorlattal.

6. cikk

A jogalkalmazó hatóságok hatásköre

(1) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi jogalkalmazó hatóságuk rendelkezzen a feladatai ellátásához szükséges erőforrásokkal és szakértelemmel, és az arra vonatkozó hatásköröket ruházzák rájuk, hogy:

- a) saját kezdeményezésükre vagy panasz nyomán vizsgálatokat indítsanak és folytassanak;
- b) a tiltott piaci gyakorlatokkal kapcsolatos vizsgálatok elvégzéséhez szükséges valamennyi információt bekérjék a vevőktől és a beszállítóktól;
- c) vizsgálataik keretében a nemzeti szabályokkal és eljárásokkal összhangban előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzéseket végezzenek;
- d) meg hozzák a 3. cikkben megállapított tilalmak megsértését megállapító és a vevőt a tiltott piaci gyakorlattal való felhagyásra kötelező határozatot; a jogalkalmazó hatóság eltekinthet e határozat meghozatalától, ha az ilyen határozat azzal a kockázattal járna, hogy felfedésre kerülne a panaszos személyazonossága vagy bármely más olyan információ, amelynek felfedését a panaszos saját érdekeire nézve sérelmesnek ítéli meg, valamint feltéve, hogy a panaszos az említett információt az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban megjelölte;
- e) a nemzeti szabályokkal és eljárásokkal összhangban eljárásokat írjanak elő vagy kezdeményezzenek pénzbírságnak vagy más ugyanilyen hatékony szankcióknak, illetve ideiglenes intézkedésnek a jogsértés elkövetőjére történő kiszabása céljából;
- f) a d) és az e) pont alapján hozott határozataikat rendszeresen közzétegyék.

Az első albekezdés e) pontjában említett szankcióknak – a jogsértés jellegét, időtartamát, ismétlődését és súlyosságát figyelembe véve – hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett hatáskörök gyakorlása az uniós jog alapelveivel és az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban a védelemhez való jogra vonatkozó megfelelő biztosítékok mellett történjen, azokat az eseteket is beleértve, amikor a panaszos az 5. cikk (3) bekezdése szerint az információk bizalmas kezelését kéri.

7. cikk

Alternatív vitarendezés

A beszállítók 5. cikk szerinti panasztételi jogának, valamint a jogalkalmazó hatóságok 6. cikk szerinti hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok ösztönözhetik hatékony és független alternatív vitarendezési mechanizmusok – például közvetítés – önkéntes alkalmazását a beszállítók és a vevők között a vevő által alkalmazott tisztességtelen piaci gyakorlatokkal kapcsolatban felmerülő viták rendezése céljából.

8. cikk

A jogalkalmazó hatóságok közötti együttműködés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a jogalkalmazó hatóságok hatékonyan együttműködjenek egymással és a Bizottsággal, valamint hogy kölcsönös segítséget nyújtsanak egymásnak a határokon átnyúló dimenzióval rendelkező vizsgálatokban.

(2) A jogalkalmazó hatóságoknak évente legalább egyszer találkozniuk kell, hogy a 10. cikk (2) bekezdésében említett éves jelentések alapján megvitassák ezen irányelv alkalmazását. A jogalkalmazó hatóságoknak meg kell vitatniuk a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban belüli tisztességtelen piaci gyakorlatokkal kapcsolatos bevált gyakorlatokat, új eseteket és új fejleményeket, továbbá információcserét kell folytatniuk különösen az általuk ezen irányelvvel összhangban elfogadott végrehajtási intézkedésekről és a jogalkalmazói gyakorlataikról. A jogalkalmazó hatóságok ajánlásokat fogadhatnak el annak érdekében, hogy elősegítsék ezen irányelv következetes alkalmazását, valamint hogy javítsák a jogalkalmazást. A Bizottság elősegíti ezen találkozók megtartását.

(3) A Bizottság létrehoz és kezel egy olyan honlapot, amely – különösen az éves találkozók vonatkozásában – lehetőséget biztosít a jogalkalmazó hatóságok és a Bizottság közötti információcserére. A Bizottság létrehoz egy nyilvános honlapot, amely megadja a kijelölt jogalkalmazó hatóságok elérhetőségeit, és a nemzeti jogalkalmazó hatóságok vagy más tagállami hatóságok olyan honlapjaira mutató hivatkozásokat tartalmaz, amelyek információt tartalmaznak a 13. cikk (1) bekezdésében említett, ezen irányelv átültetésére szolgáló rendelkezésekről.

9. cikk

Nemzeti szabályok

(1) Magasabb szintű védelem biztosítása érdekében a tagállamok fenntarthatnak vagy bevezethetnek az ezen irányelvben megállapítottaknál szigorúbb szabályokat a tisztességtelen piaci gyakorlatok elleni küzdelem céljából, feltéve, hogy ezek a nemzeti szabályok összeegyeztethetők a belső piac működésére irányadó szabályokkal.

(2) Ez az irányelv nem érinti az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó tisztességtelen piaci gyakorlatok elleni küzdelmet célzó nemzeti szabályokat, feltéve, hogy ezek a szabályok összeegyeztethetők a belső piac működésére irányadó szabályokkal.

10. cikk

Jelentéstétel

(1) A tagállamok biztosítják, hogy jogalkalmazó hatóságaik éves jelentést tegyenek közzé az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységeikről, amelyben beszámolnak többek között az előző évben beérkezett panaszok, valamint elindított, illetve lezárt vizsgálatok számáról. A jelentésnek minden egyes lezárt vizsgálat tekintetében – az 5. cikk (3) bekezdésében megállapított bizalmas kezelésre vonatkozó követelmény figyelembevételével – tartalmaznia kell a vizsgálat tárgyának és kimenetelének, valamint adott esetben a meghozott határozatnak az összefoglaló bemutatását.

(2) A tagállamok minden év március 15-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokról. A jelentésnek tartalmaznia kell különösen az ezen irányelv szabályainak az előző évben az adott tagállamban történő alkalmazására és érvényesítésére vonatkozó minden releváns adatot.

- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az alábbiak meghatározására:
- a) az (2) bekezdés alkalmazásához szükséges információkra vonatkozó szabályok;
 - b) a tagállamok által a Bizottságnak megküldendő információk kezelésére vonatkozó szabályok, valamint az ezen információk tartalmára és formájára vonatkozó szabályok;
 - c) az információk és dokumentumok tagállamok, nemzetközi szervezetek, valamint harmadik országok illetékes hatóságai számára történő továbbítására vagy azok rendelkezésére bocsátására vagy közzétételére vonatkozó szabályok, figyelembe véve a személyes adatok védelmét és a mezőgazdasági termelőknek és vállalkozásoknak az üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekeit.
- Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

11. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot az 1308/2013/EU rendelet 229. cikkével létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

12. cikk

Értékelés

- (1) A Bizottság 2025. november 1-ig elvégzi ezen irányelv első értékelését, és ezen értékelés főbb megállapításairól jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának. A jelentéshez adott esetben megfelelő jogalkotási javaslatokat kell csatolni.
- (2) Az értékelésben legalább a következőket kell értékelni:
- a) a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatok elleni küzdelem céljából nemzeti szinten végrehajtott intézkedések hatékonysága;
 - b) az illetékes jogalkalmazó hatóságok közötti együttműködés hatékonysága és – adott esetben – ezen együttműködés javítása lehetséges módjainak meghatározása.
- (3) A Bizottság (1) bekezdésben említett jelentésének a 10. cikk (2) bekezdésében említett éves jelentéseken kell alapulnia. A Bizottság szükség esetén további tájékoztatást kérhet a tagállamoktól, beleértve a nemzeti szinten végrehajtott intézkedések hatékonyságával, valamint az együttműködés és a kölcsönös segítségnyújtás hatékonyságával kapcsolatos információkat is.
- (4) 2021. november 1-ig a Bizottság időközi jelentést nyújt be ezen irányelv átültetésének és végrehajtásának állapotáról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának.

13. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok 2021. május 1-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket legkésőbb 2021. november 1-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.

15. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2019. április 17-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
A. TAJANI

a Tanács részéről
az elnök
G. CIAMBA

II

(Nem jogalkotási aktusok)

BELSŐ SZABÁLYZATOK ÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYZATOK

A BÍRÓSÁG ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK MÓDOSÍTÁSAI

A BÍRÓSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 253. cikke hatodik bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyvre és különösen annak 63. cikkére,

mivel az eljárási szabályzatban pontosítani kell a fellebbezések előzetes megengedhetőségé nyilvánítására irányuló, az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 58a. cikke szerinti mechanizmus alkalmazásának szabályait, és meg kell határozni mind a fellebbezés megengedhetőségé nyilvánítása iránti kérelmek benyújtásának és vizsgálatának szabályait, mind pedig az eljárás ilyen vizsgálatot követő konkrét menetét,

a Tanács 2019. április 9-i jóváhagyásával,

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK KÖVETKEZŐ MÓDOSÍTÁSAIT FOGADJA EL:

1. cikk

A Bíróság 2012. szeptember 25-i eljárási szabályzatának ⁽¹⁾ V. címébe az alábbi fejezet kerül beillesztésre:

„1a. fejezet

AZ ALAPOKMÁNY 58A. CIKKE SZERINTI FELLEBBEZÉSEK ELŐZETES MEGENGEDHETŐVÉ NYILVÁNÍTÁSÁRÓL

170a. cikk

A fellebbezés megengedhetőségé nyilvánítása iránti kérelem

(1) Az alapokmány 58a. cikkének első és második bekezdése szerinti helyzetekben a fellebbezőnek a fellebbezés megengedhetőségé nyilvánítása iránti olyan kérelmet kell mellékelnie a fellebbezéséhez, amelyben kifejti a fellebbezés által az uniós jog egységessége, koherenciája vagy fejlődése szempontjából felvetett jelentős kérdést, és amely tartalmazza az ahhoz szükséges összes adatot, hogy a Bíróság e kérelemről határozhasson. Ilyen kérelem hiányában a Bíróság elnökhelyettese a fellebbezést elfogadhatatlannak nyilvánítja.

(2) A fellebbezés megengedhetőségé nyilvánítása iránti kérelem nem haladhatja meg a hét oldalt, és azt a Bíróság elé terjesztett ügyekre vonatkozóan a feleknek szóló, a jelen eljárási szabályzat alapján elfogadott gyakorlati útmutatóban foglalt valamennyi alaki követelmény figyelembevételével kell megszövegezni.

(3) Ha a fellebbezés megengedhetőségé nyilvánítása iránti kérelem nem felel meg az előző bekezdésben meghatározott követelményeknek, a hivatalvezető rövid határidőt állapít meg a fellebbező számára a kérelem hiányosságainak pótlására. Ha a fellebbező az előírt határidőn belül a hiánypótlást elmulasztja, a Bíróság elnökhelyettese az előadó bírójavaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően határoz arról, hogy e követelmény be nem tartása miatt a fellebbezés alaki okból elfogadhatatlan-e.

⁽¹⁾ HL L 265., 2012.9.29., 1. o., a következő módosításokkal: 2013. június 18. (HL L 173., 2013.6.26., 65. o.) és 2016. július 19. (HL L 217., 2016.8.12., 69. o.).

170b. cikk

Határozat a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemről

- (1) A Bíróság a fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemről a lehető leghamarabb határoz.
- (2) Az e kérelemről szóló határozatot az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően hozza meg a kifejezetten ennek érdekében létrehozott tanács, amelynek elnöke a Bíróság elnökhelyettese, és amelynek ezenkívül tagja az előadó bíró és a három bíróból álló azon tanács elnöke, amelybe az előadó bíró a kérelem benyújtásának időpontjában be van osztva.
- (3) A fellebbezés megengedhetővé nyilvánítása iránti kérelemről indokolt végzéssel kell határozni.
- (4) Ha a fellebbezést az alapokmány 58a. cikkének harmadik bekezdésében meghatározott kritériumokra tekintettel egészében vagy valamely részében megengedhetővé nyilvánítják, az eljárás a jelen eljárási szabályzat 171–190a. cikkének megfelelően folytatódik. Az előző bekezdés szerinti végzést a fellebbezéssel együtt kézbesítik a Törvényszék előtti szóban forgó eljárásban részt vevő feleknek, amennyiben pedig a fellebbezést valamely részében nyilvánítják megengedhetőnek, e végzés megjelöli a fellebbezés azon jogalapjait vagy részeit, amelyekre a válaszbeadványnak ki kell terjednie.
- (5) A hivatalvezető haladéktalanul értesíti a Törvényszéket – és ha a Törvényszék előtti szóban forgó eljárásban félként nem vettek részt, akkor a tagállamokat, az Európai Parlamentet, a Tanácsot és az Európai Bizottságot – a fellebbezést megengedhetővé nyilvánító határozatról.”

2. cikk

Az eljárási szabályzat jelen módosításait, amelyek az eljárási szabályzat 36. cikkében említett nyelveken hitelesek, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és azok a kihirdetésüket követő hónap első napján lépnek hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2019. április 9-én.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU